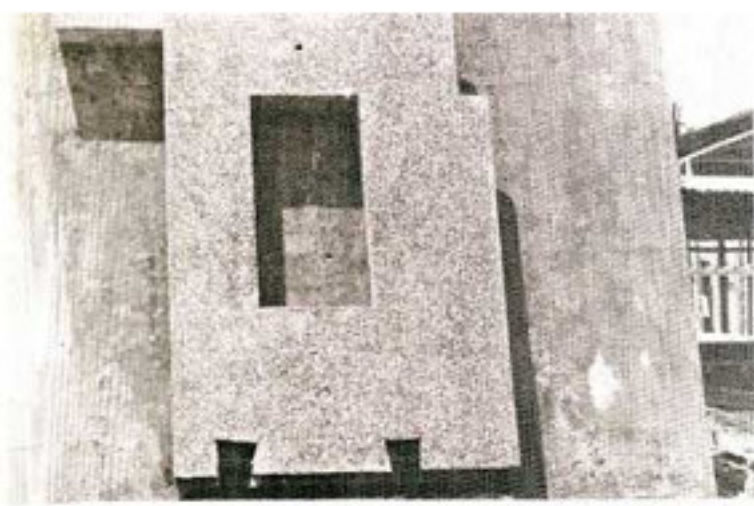

کوئٹہ میں تعمیر
ہونے والی پہلی عمارت

بیمارستان نمودند سپس کمیته برتسریما را مامور انجام طرح ۱۳ خود کرد .
حوزه خدمات ساختمانی گسترش یافت . کارخانه‌های دیگر در چترفیلد گنایش یافت خانه سازی افزایش پیدا کرد . مدلهای رودخانه‌ای معرفی شد . و این نشانه تنوع بود . ظرف هفت سال یازده هزار خانه ساخته شد . مدارك سال ۱۹۵۲ نشان میدهد که يك جفت از خانه های ریما ظرف نوزده روز کار تکمیل میشدند .

ریما برای ساختن آپارتمان های کم ارتفاع تشکیل شده بود . و ساختمانی دیگر در تبری آماده شد . ولی تا سال ۱۹۵۶ برای ساختن اولین بلوک آپارتمانهای سه طبقه برای سالیبری منتظر ماندند . طولی نکشید که لیدز برای ساختمان دوازده بلوک آپارتمان ده طبقه قراردادی بست . بر آورد هزینه توسط مقامات مربوطه نشان داد که این آپارتمانهایی که توسط ریما ساخته شده به پهنائی ارزاتر از بهای سایر آپارتمانها تمام شده اند . دوازده بلوک لیدز به ۲۱ بلوک افزایش پیدا کرد .

ریما برای مدارس ، کلیساها و مراکز اجتماعات بیش از ۶۰۰ تالار ساخته است . پروژه های ساختمانی ریما همچنان افزایش یافت . و ساختمانهایی در هند ، باهاماس ، قبرس ، عراق ، زامبیا و ایران و جامائیکا و آفریقای جنوبی وجود آورد .

داستانی که مایید بخشی از تاریخ ساختمان ه با این وجود ، نقل این داستان مروهون يك نفر مرد است ، که بنا شجاعت ، تصمیم وقوه تشخیص قسمت عمدهای از تلاش برای نوسازی بریتانیا را به عهده گرفت . بیست و یکسال قبل ، بیلرید مدیر عامل ریبدو - نیازی به کاربرد روش های مهندسی شهری را برای بنای ساختمان ها تشخیص داد و پس ریما با بهره وجود نهاد .

در يك کارخانه که شرایط آن همواره تحت نظارت بود ، واحدهای عظیم بتون طبق مشخصات پیشرفته معماری به نحوی که بتوان آنها را بطرزی آسان در محل کارسوار نمود ساخته میشد .

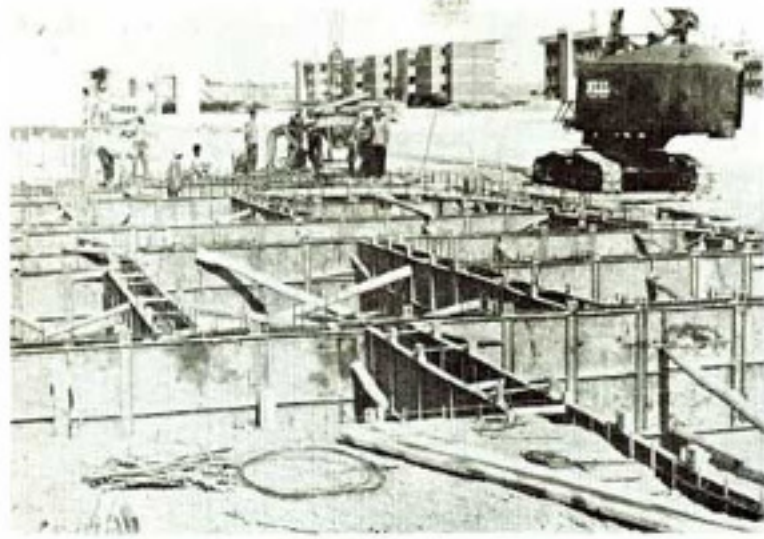
بدین طریق بسال ۱۹۴۶ ، ساختمان يك جفت خانه نمونه در رامزی احداث گردید که ایده آل نبود و برای ریما چندان کفایت نمیکرد عمران و آبادی ادامه یافت ، دو سال سیری شده و دیر شده بود ، اما نه چندان دیر ، ریما داشت صدتاسد تا ساختمان میساخت - اکنون کارخانه آن در بادسلی و دیگر کشورهای جهان اضافه شده بودند .

با فرارسیدن ، سال ۱۹۴۸ بطور تقریب یکهزار خانه در وسعتی باندازه سی مایل ساخته شده بود .

در هند مقامات بیمارستانی با اطمینان شرکت ریما را مامور ساختمان خانه های جدا از

RÉSUMÉ EN FRANÇAIS

دلایل استفاده از

بلوکهای پیش ساخته ریما

فصل از چهارم درمختار ساختمان سازی میباشد که شامل مطالعاتی است از لحاظ ساعات کار برای تکمیل ساختمان. در اول این گزارش نوشته شده است که تیب شماره ۱۳ بیشتر از دستگاههای پرده فابریکه استفاده میکنند تا هر کدام از متد هایی که قبلا گزارش داده اند و هر کدام از این دستگاه ها به بالا ترین درجه ساخته شده در کارخانه میرسند.

تیب شماره ۱۳ نتیجه یک نوع صحیح سازمان داری را بطور واقعی تشریح میکند. نتایج فوق العاده بمقدار زیادی بستگی به یک برنامه ریزی و سازمان خوبی دارند.

از این ارقام رسمی نشان میدهند مقدار نفراتی که برای ساختن یک عمارت شرکت ریما مصرف میشود نصف احتیاجی است که برای خانه های قدیمی همان اندازه استفاده میشده است.

نتیجه این صرفه جوئی کاهش ساعات کار در قرارداد و اینکه کمبود کارگر ماهر باعث تاخیر تکمیل ساختمان نمیشود.

۱ - دوام - چون از بتن ساخته شده بکلی در مقابل رطوبت، پید، زمین لرزه و طوفان مقاومت دارد.
۲ - نگهداری - چون دستگاه ها عایق شده اند نگهداری آنها به مقدار زیادی آسان شده است.

۳ - سرعت چون از یک دستگاه کامل پرده فابریکه استفاده میشود این ساختمانها سرعت تکمیل می شوند.

۴ - کار - کار عالی از کارگران معمولی بدست میاید.

۵ - عمارت - کارگر در گزارش - زود ترقی چون کار آسان است و تکراری.

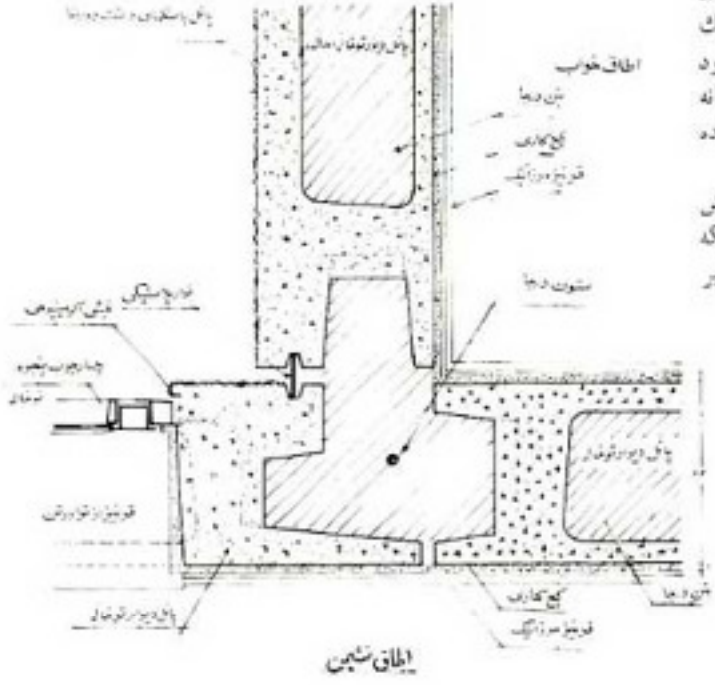
۶ - ساعات کار - طبق گزارش رسمی وزارتخانه ها ساعات کار بطور قابل توجهی کاهش یافته اند.

۸ - وسعت - این سیستم برای ساختمانهای کوچک یک طبقه قبلی مناسب است ولی بهمان ترتیب میتوان آنها را با ساختمانهای چندین طبقه مطابقت داد.

مقایسه سیستم شرکت ساختمانی ریما با یک خانه قدیمی آجری مقایسه ساعات کار یک کارگر در محل و یک کارگر ماهر

ارقام فوق و در گزارش مخصوص شماره ۱۰ وزارت کار زیر عنوان متد های جدید ساختمان سازی. این گزارش تاکید میکند که تیب شماره ۱۳ ریما نتایج جالب توجهی به بار آورده. از لحاظ مادی ارزان تر از خانه های قدیمی بهمان اندازه میباشد و صرفه جوئی زیاد در نفرات را میآموزد.

اساس این گزارش یک تحقیق

RÉSUMÉ EN FRANÇAIS

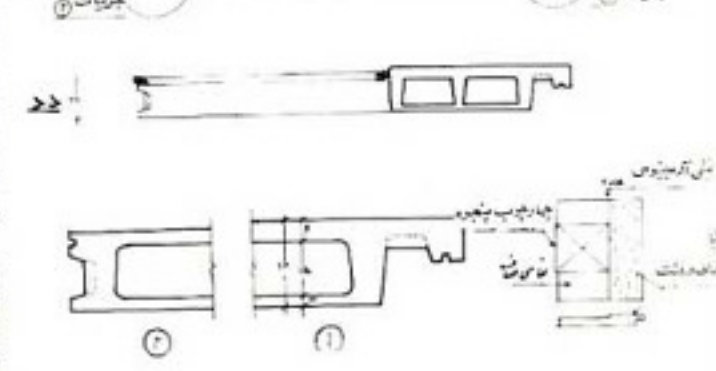
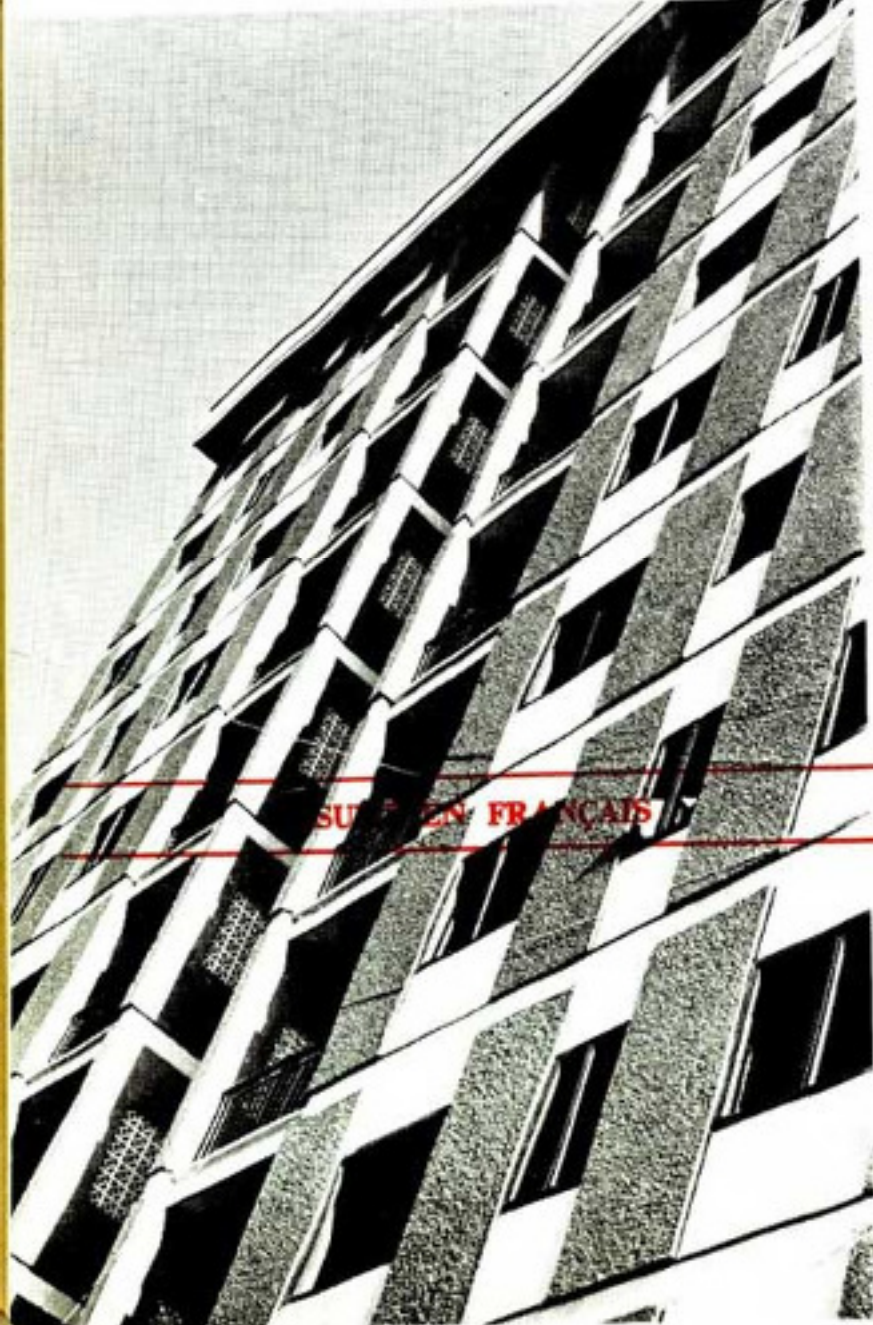
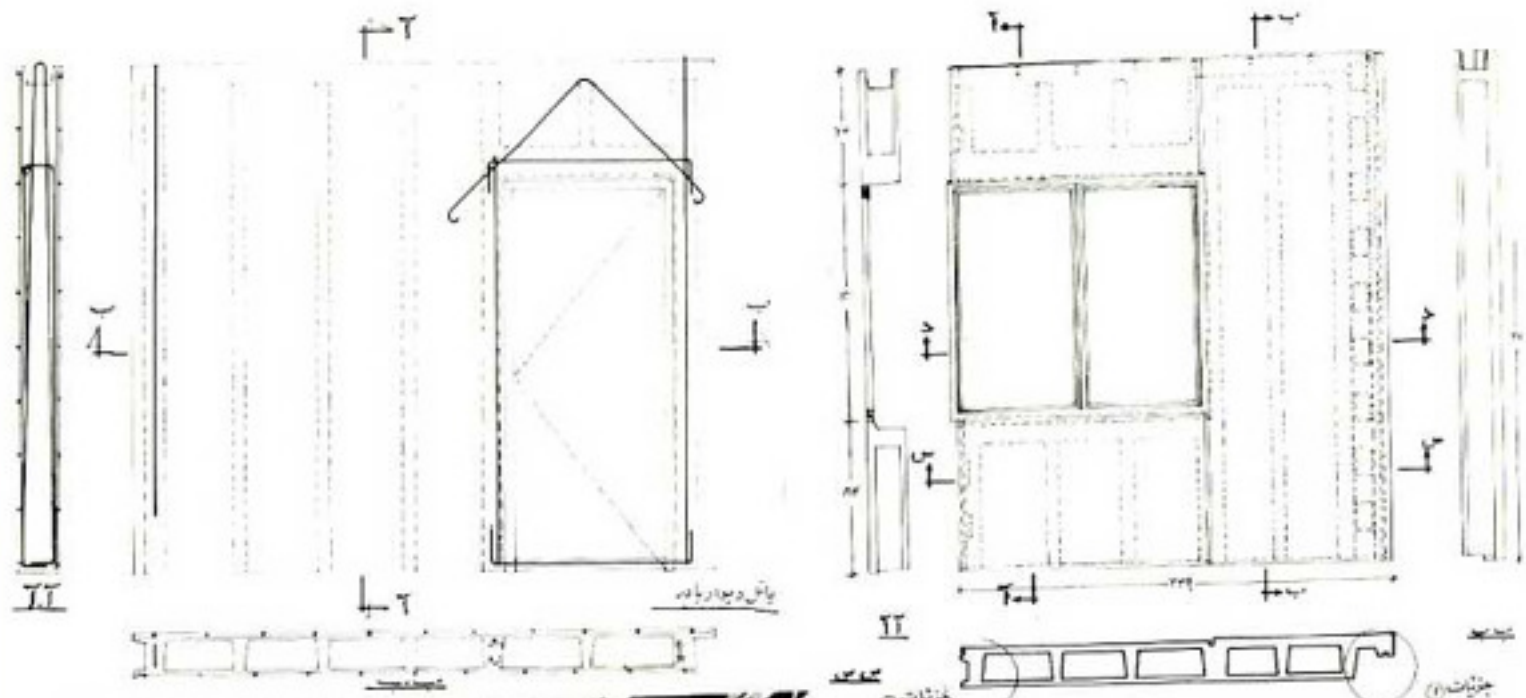
bas. Et, seulement en 1956, le premier bloc d'appartements à trois étages commença à Salisbury. La Cie "LEEDS" ne tarda pas à signer un contrat avec "R. E. E. M. A." pour 12 blocs d'appartements à 10 étages, qui furent portés, plus tard, à 21. Des statistiques montrent que ces appartements revenaient moins chers que les autres.

"R. E. E. M. A." construisit plus de 600 salles pour écoles, églises, centres sociaux. Pour le voyageur, le toit en forme de voûte en bois les distinguent des autres constructions.

En 1963, les nom de "R. E. E. M. A." (Scotland) Ltd, fut créé en association avec William TAWSE, Georges

BRUCE et "R. E. E. M. A." "R. E. E. M. A." voyageait et construisait : Indes, Bahama, Chypre, Iraq, Zambia, Iran, Jamaica, Afrique du Sud. L'on se demande où ne s'est-elle pas rendue en vingt ans.

En vingt ans, l'Angleterre, sortie de la guerre, et couverte de la poussière de destruction, a ressuscité.

نما و مقاطع دو بلوک پیش ساخته شده برای در و پنجره

SUR EN FRANÇAIS

VINGT ANS de CONSTRUCTION avec "R. E. E. M.A."

BILL REED, Directeur de la Compagnie "REED & MALLIK", a le mérite d'avoir contribué, en grande partie, la rénovation de l'Angleterre. "R. E. E. M. A." fut ainsi créée.

D'après les méthodes avancées de l'architecture, dans une usine, l'on fab-

Photo : Karl - Heinz Bast

FONDEMENTS de l'ESTHÉTIQUE STRUCTURE et CONTENU

"L'Art, comme l'Amour", "est une question de structures d'*incantamento*" (incluant donc enchantement et incantation), a heureusement dit l'Architecte LUIGI MORETTI : son étude est la méta-esthétique, sa pratique sera l'esthétique axiomatisée sinon formalisée, sa manière première sera essentiellement et exclusivement "l'Oeuvre d'Art", supposant donc un "Artiste" créateur.

"La Vie est une Femme entretenue par la Justesse d'Expression", a poétiquement dit, dans une géniale ambiguïté, mon ami TRISTAN TZARA, fondateur du mouvement Dada, décisif mouvement dans les avant-gardes de ce siècle, dans sa proposition de *tabula rasa*, pour des dépassements autres. Et MEIDEGER a pu affirmer définitivement ceci : "l'Origine de l'Oeuvre d'Art, c'est l'Art".

Tout ceci entérine un fait historiquement décisif : l'Art sort enfin d'une situation empirique (sinon naïve), pour prendre conscience de son domaine propre, des axiomes, de son message essentiel. ANDRE MALRAUX a montré que le fait, très récent (150 ans environ), de constituer des collections d'Art, des "Musées d'Art", a été décisif dans ce sens : il s'agissait, en effet, de détourner des objets de leur fonction généralement liturgique ou socialement publicitaire pour constituer des ensembles dont le seul élément était la valeur essentiellement artistique, donc indépendamment de toute question d'*image*, faux problème engendreur de

toutes les confusions. Dans ce sens, le grand poète chrétien PAUL CLAUDEL, a dit qu'il préférerait prier devant des images sans valeur artistique, car, devant un tableau ou une sculpture qui est un chef-d'œuvre esthétique, il ne peut plus prier, mais seulement contempler et jouir artistiquement. Je tiens, dans ce sens, à signaler enfin que RENE HUYGHE, dans un de ses derniers livres de grande classe sur l'Art, fait remarquer que "Saint-Augustin préférerait l'architecture et la musique, qui ne représentent rien, aux arts que nous appelons, aujourd'hui, figuratifs. Les images du monde sensible n'étaient admises que dans la mesure où elles menaient aux idées et en étaient les signes". A méditer...

Partant des "Oeuvres d'Art" existantes, il est évident que la fabuleuse séquence de quelque cinq mille ans de chefs-d'œuvres "classiques", depuis l'art de sumer-akkad et l'art égyptien jusqu'au milieu du XIXe siècle et, en fait, jusqu'à Dada (1917), a été heureusement axé sur deux conventions-notions : la *forme* euclidienne tri-dimensionnelle, et le message-prétexte-*humaniste* (l'homme à l'image de Dieu et, en fait, Dieu à l'image de l'homme...). La saturation académique du début de XIXe siècle a mené les artistes dignes de ce nom à réagir dans des œuvres artistiquement révolutionnaires : scandale de l'*Olympia* de MANET, l'impressionnisme substituant la lumière à la forme, le fauvisme avec la couleur pure, le futurisme avec le mouvement de lignes de force dépassant dynamiquement le cadre de l'œuvre, le cubisme où les problèmes de structures formelles sacrifient l'image et la représentation : extraordinaire épopée artistique ayant engendré une fantastique suite de chefs-d'œuvres dans une atmosphère survoltée... Mais...!

Mais : TRISTAN TZARA, dans un des premiers manifestes Dada, remet tout au point, en dénonçant, derrière des *apparences* révolutionnaires, toniques et excitantes, une absolue continuité classique dans les bases structurelles de ces œuvres. Composition, rythme, équilibre, sensorialité continu-

ent classiquement à conditionner la valeur d'un "beau tableau" : "Cela n'empêche pas que la toile soit bonne ou mauvaise peinture destinée au placement des capitaux intellectuels" (T. TZARA : 7 Manifestes Dada — 1917-18).

Et, en fait, à part quelques œuvres de KLEE et de MIRO, des années 20, a fallu attendre 194, où, enfin, avec HANS HOFMANN (père de l'action-painting), FAUTRIER, WOLS, CLYFFORD STILL, GORKY, POLLOCK, HARTUNG, MATHIEU, MOTHERWELL, et quelques autres, nous avons enfin eu d'authentiques "Oeuvres d'Art", ne devant absolument plus rien aux critères classiques, aux postulats classiques, aux axiomes classiques. J'ai, alors, provisoirement, qualifié ces Oeuvres d'Art "Autre", ce qui engageait implicitement d'autres critères, postulats, d'autres axiomes : aux esthéticiens de se pencher sur ces œuvres autres, pour expliciter ces autres critères, postulats, axiomes, existant nécessairement (puisque œuvre il y avait), à une autre puissance.

La "tabula rasa" Dada avait enfin permis et engendré ce dépassement : il ne s'agissait de rien de moins que le début d'une

ERE AUTRE,

supposant un total reconditionnement de nos perceptions psychosensorielles, à une autre puissance, ensembliste (post-cantorienne) pour les structures, donnant un *enchantement* essentiellement et rien d'autre qu'artistique.

L'avenir est là, malgré les nouveaux pièges, et je fais, dans ce sens, toute confiance aux "artistes" dignes de ce nom, dont les œuvres déjà foisonnent magistralement : action-painting, abstraction lyrique, expressionnisme abstrait, métaphysique de la matière, baroque ensembliste, hypergraphies, espaces abstraits. La philosophie scientifique, qui a eu parallèlement son "up lift", nous donne un langage "autre", plus précis, ne pensons donc plus qu'aux enchantements artistiques autres!

Michel TAPIE
Tehran, Août 1970.

چندتا بوفاشی

از دوشنبه فرزند خیر العموم

دانشجوی ایرانی رشته مهندسی شیمی میهمان تالیان (رم)

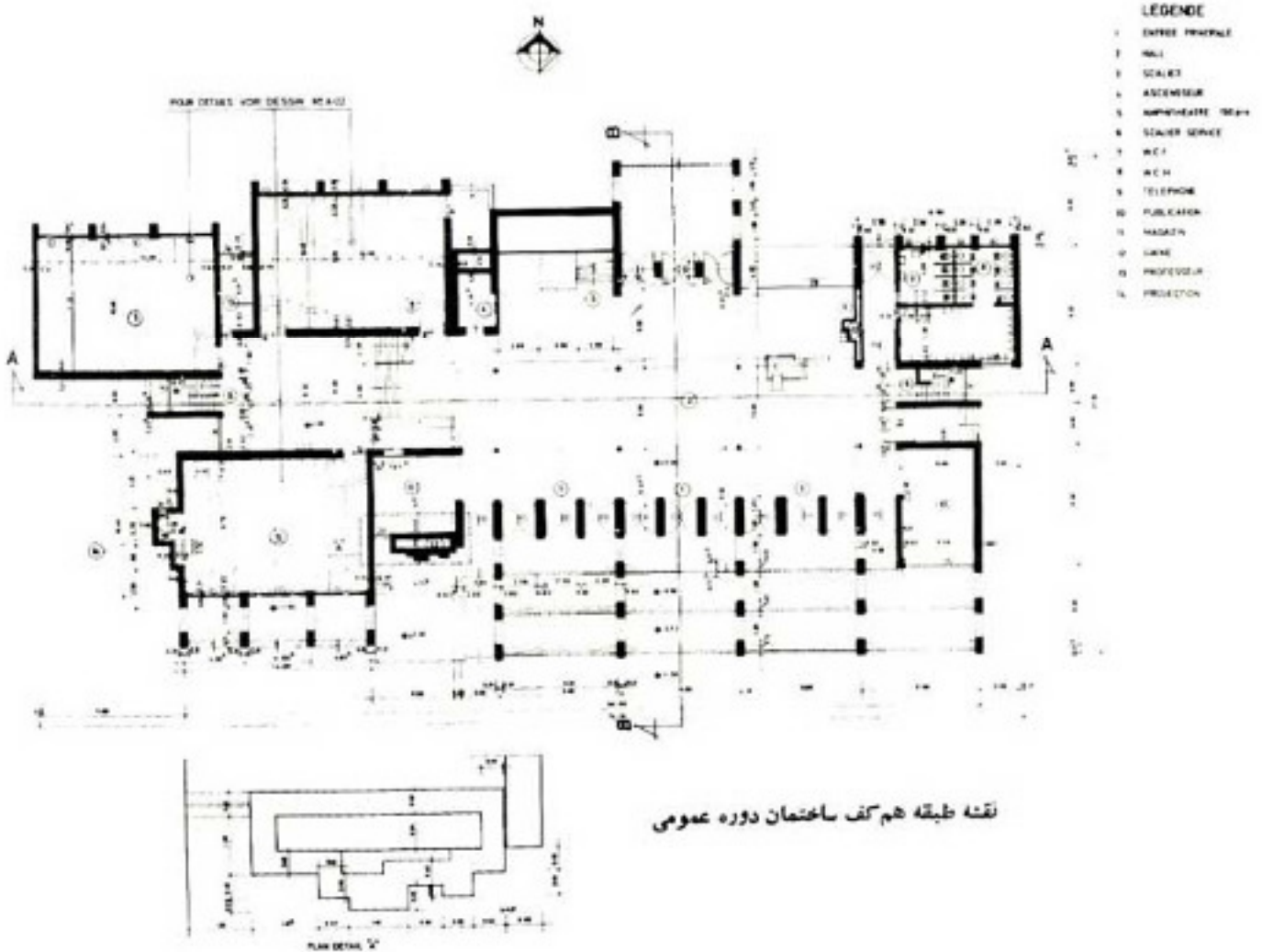
دانشگاه استخر ایامهر

طرح: زرنوبوچهرایلیان پور. حسین زینت

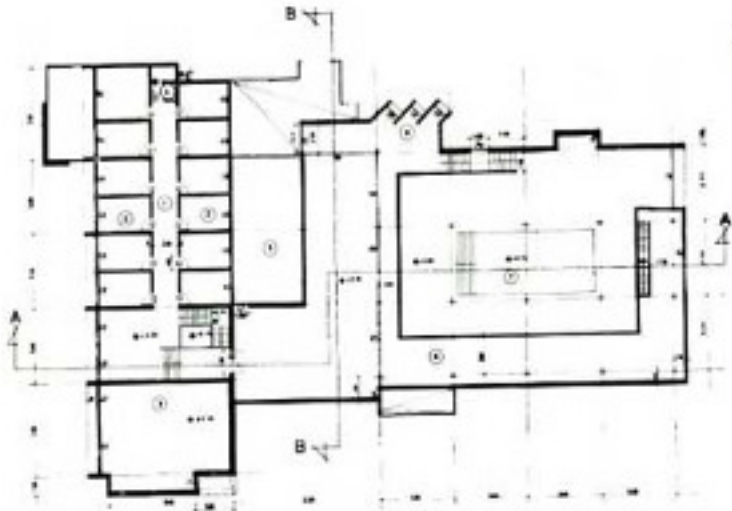
RÉSUMÉ EN FRANÇAIS

Universilé Aryamehr

Projet: Messieurs Amanate - Iranpour

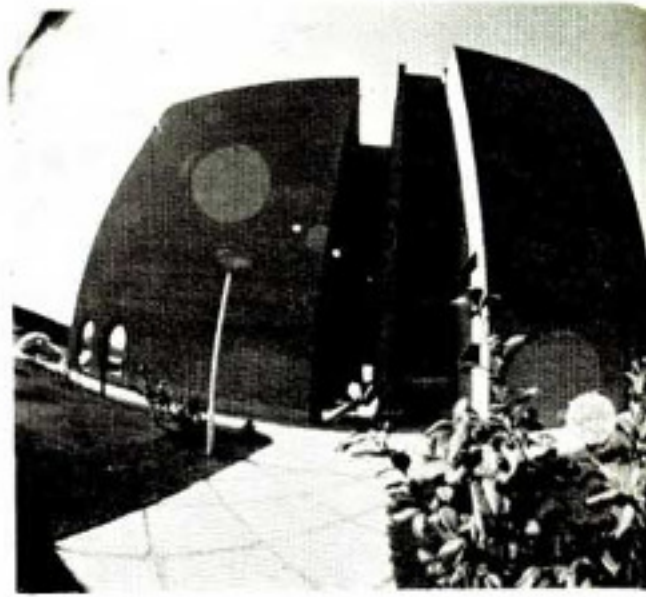

نقشه کتابخانه دانشگاه طبقه اول

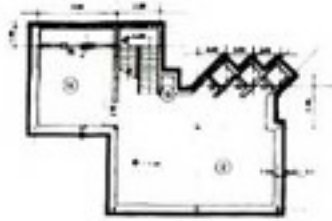

LEGENDE

- 1 CORRIDOR
- 2 PROFESSORIAL
- 3 SALLE DE CONVOICTION
- 4 OFFICE
- 5 SAO
- 6 SALLE DE LECTURE
- 7 HALLWAY
- 8 ETAGE MENDELI

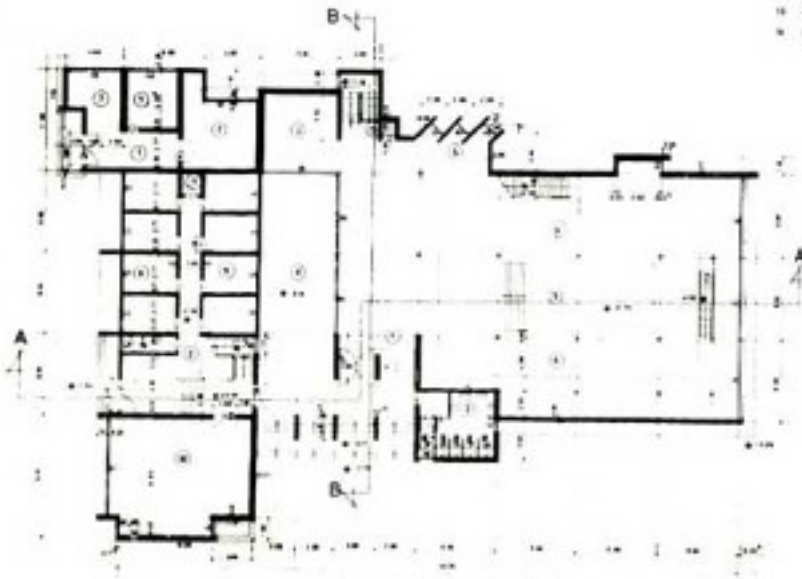
نقشه کتابخانه دانشگاه

PLAN SOUS SOL

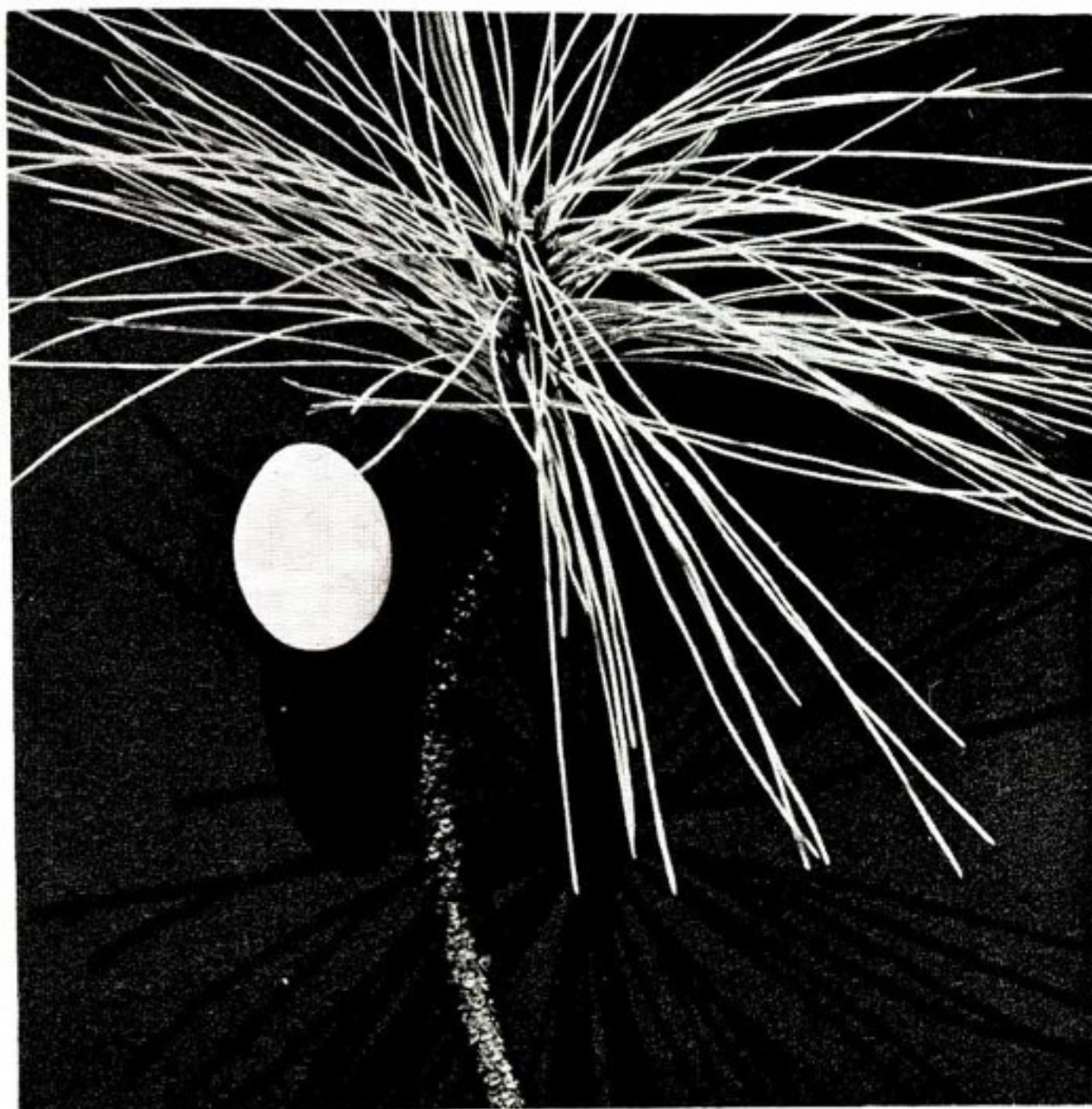
LEGENDE

- 1 DINING
- 2 WC
- 3 ADMINISTRATION
- 4 SALLE DE LECTURE
- 5 HALLWAY
- 6 ETAGE MENDELI
- 7 CANTINE MENDELI
- 8 SAO
- 9 PROFESSORIAL
- 10 SALLE DE CONVOICTION
- 11 OFFICE
- 12 BENT
- 13 NOYE CHARGE
- 14 REILATION

PLAN REZ. DE CHAUSSEE

دو کمپوزیسیون عکاسی از : ناصر - ناتان

Deux Compositions Photographiques Nasser Natan

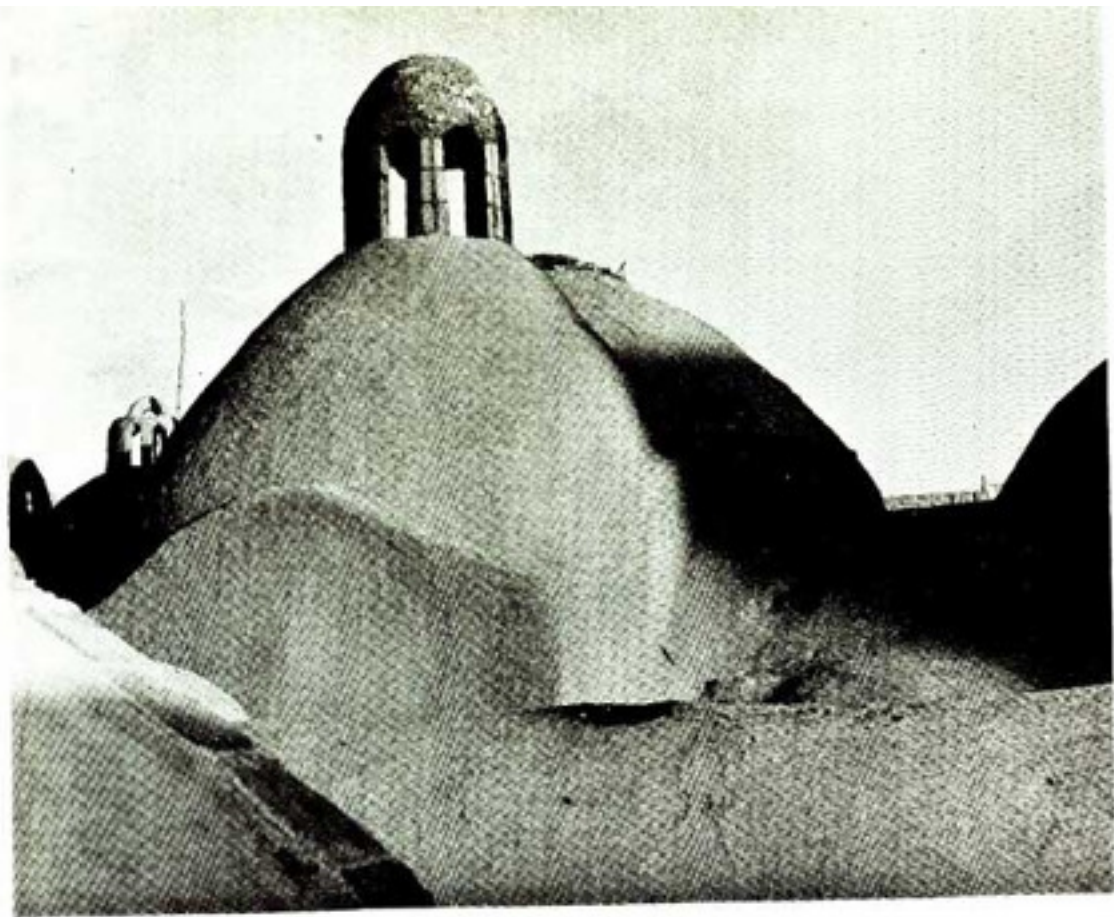

عکسهائی از بامهای ایرانی از : محمد رضا مقتدر

۲ - محمدیه

۱ - کاشان

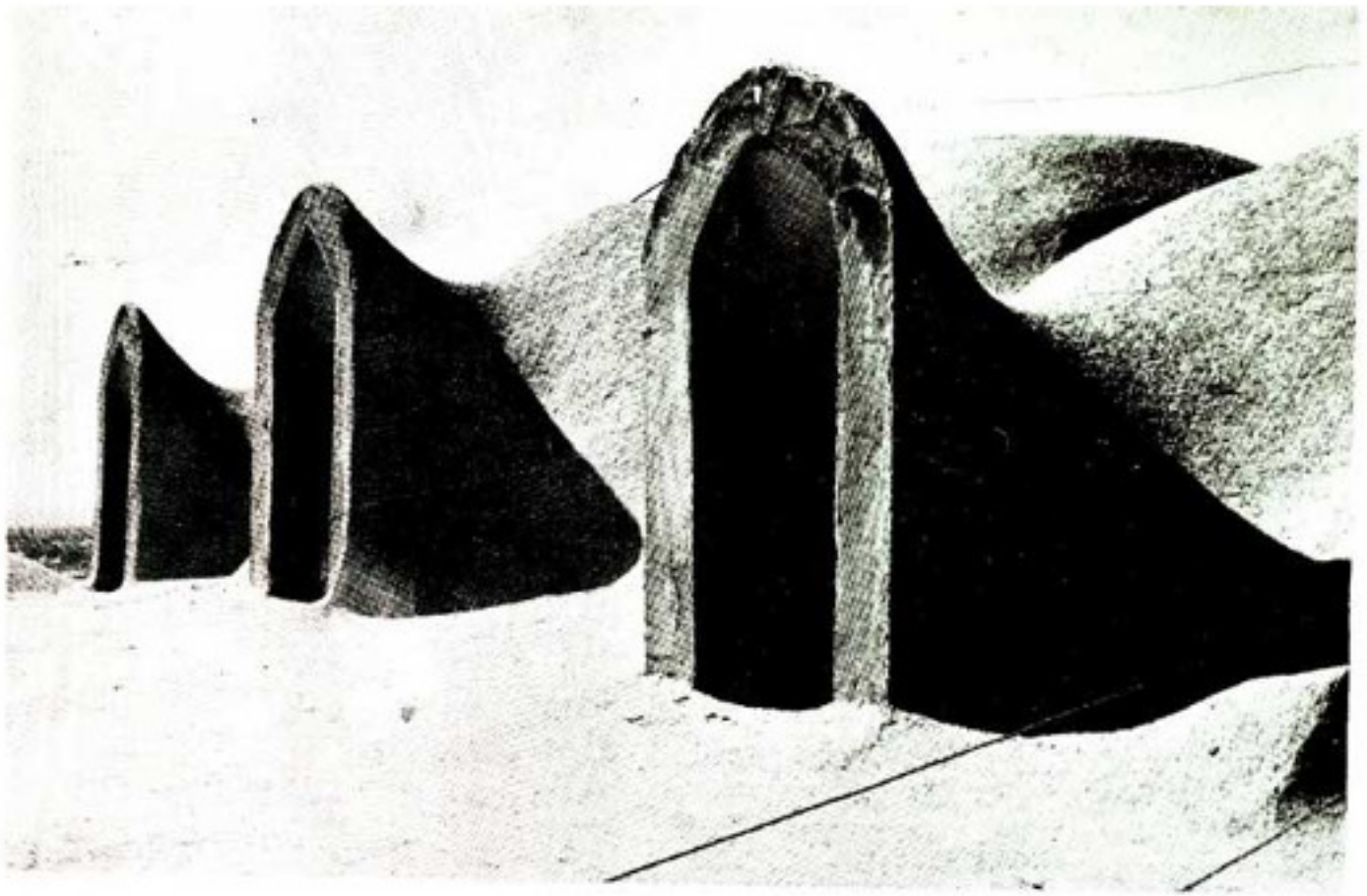
یزد

زواره

اردکان

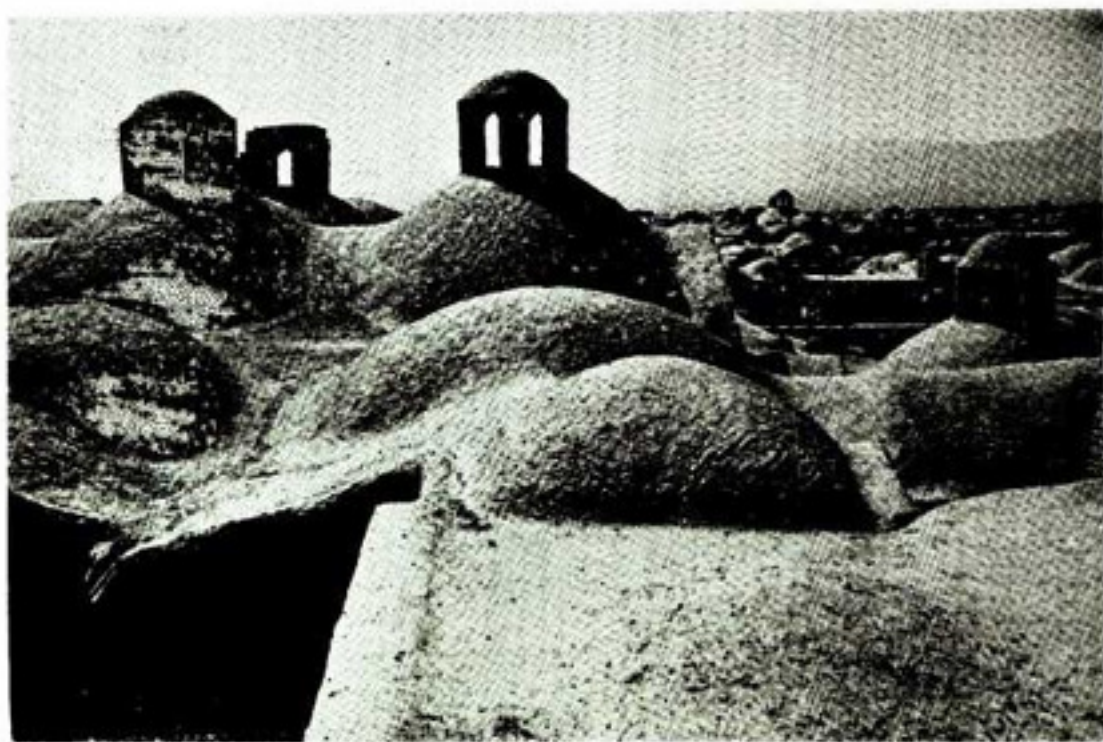
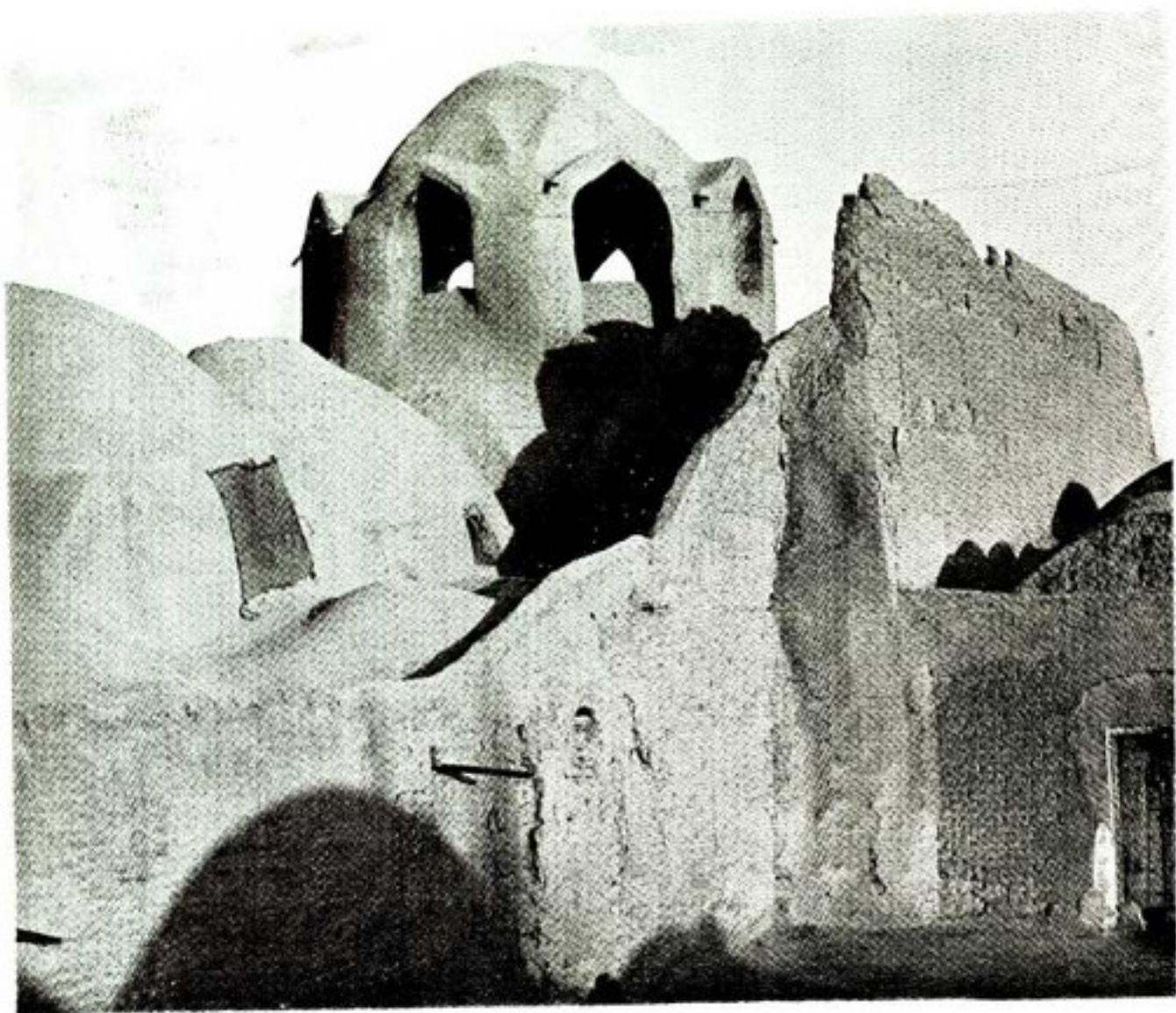

کاشان
نائین
زواره

Photographies DE
Toitures Traditionnelles
Iraniennes Mohammad-
Reza Moghtader

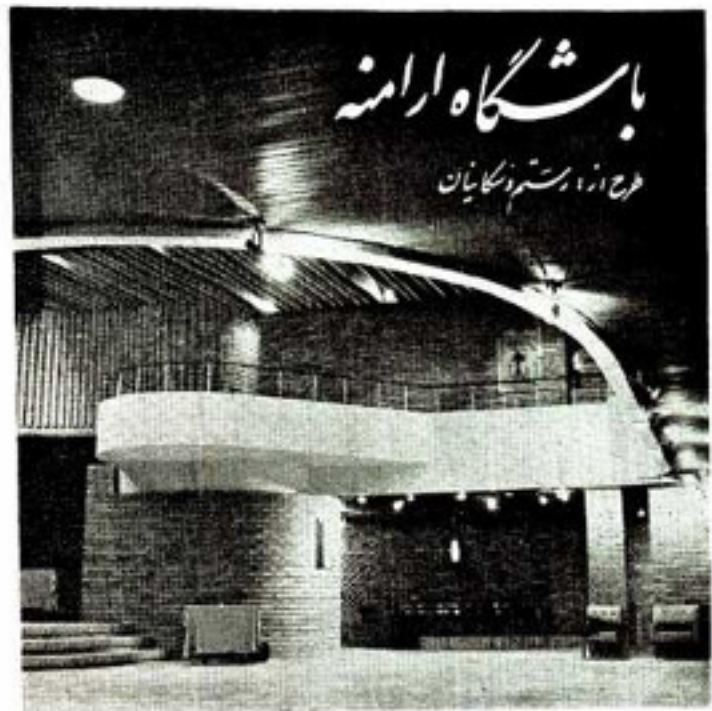
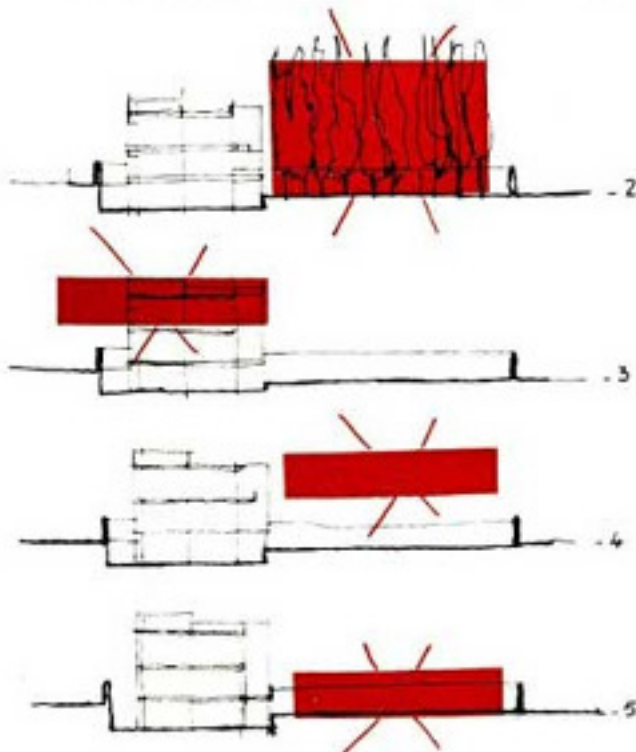
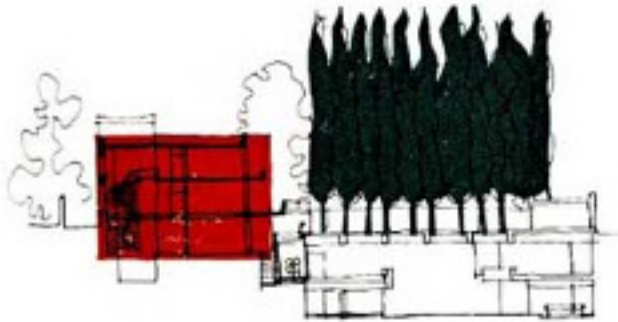

یزد

اردستان

دقت در حفظ درختان موجود - از بین نبردن فضای باز - ایجاد کنستروکسیون سالم ، فضائی اصیل و عاری از بسکجهای مدرن با یک اکوستیک کاملاً خوب و حساب شده و کورانی طبیعی از راه پلهای جنوب به پاسیوی شمال و ایجاد یک سالن پلی - فوتکیونل جهت استفاده های مختلف که با یک طبقه و نیم و سرویسهای لازم و ارتباط کافی کامل میشود قابل توجه و حائز اهمیت است .

باشگاه ارمانه بدلائل اقتصادی و مالکیت از محل قدیمی خود «چهارراه یوسف آباد» به نش «خیابان سفارت فرانسه - خارك» منتقل شد .

زمینی بمساحت ۱۲۰۰ متر مربع ، باغی در جنوب و در شمالش ۶۰۰ متر مربع ساختمان در سه طبقه با در ورودی محفزی از غرب ، همین!

بدون سالن اجتماعات، آشپزخانه کافی و سرویسهای لازم .

گرداندگان: باشگاه که سالیانه برنامه های: عروسی - کوکتیل - سخنرانی - اکیپو - زیسیون - رسیتال آواز - پیانو - شب - نشینی جشنهای ملی و غیره را در محل قدیمی خود برپا میداشتند ، بدون وجود یک سالن موجودیت باشگاهیشان نقی میشد .

۱ - خرید زمینی در جوار باشگاه

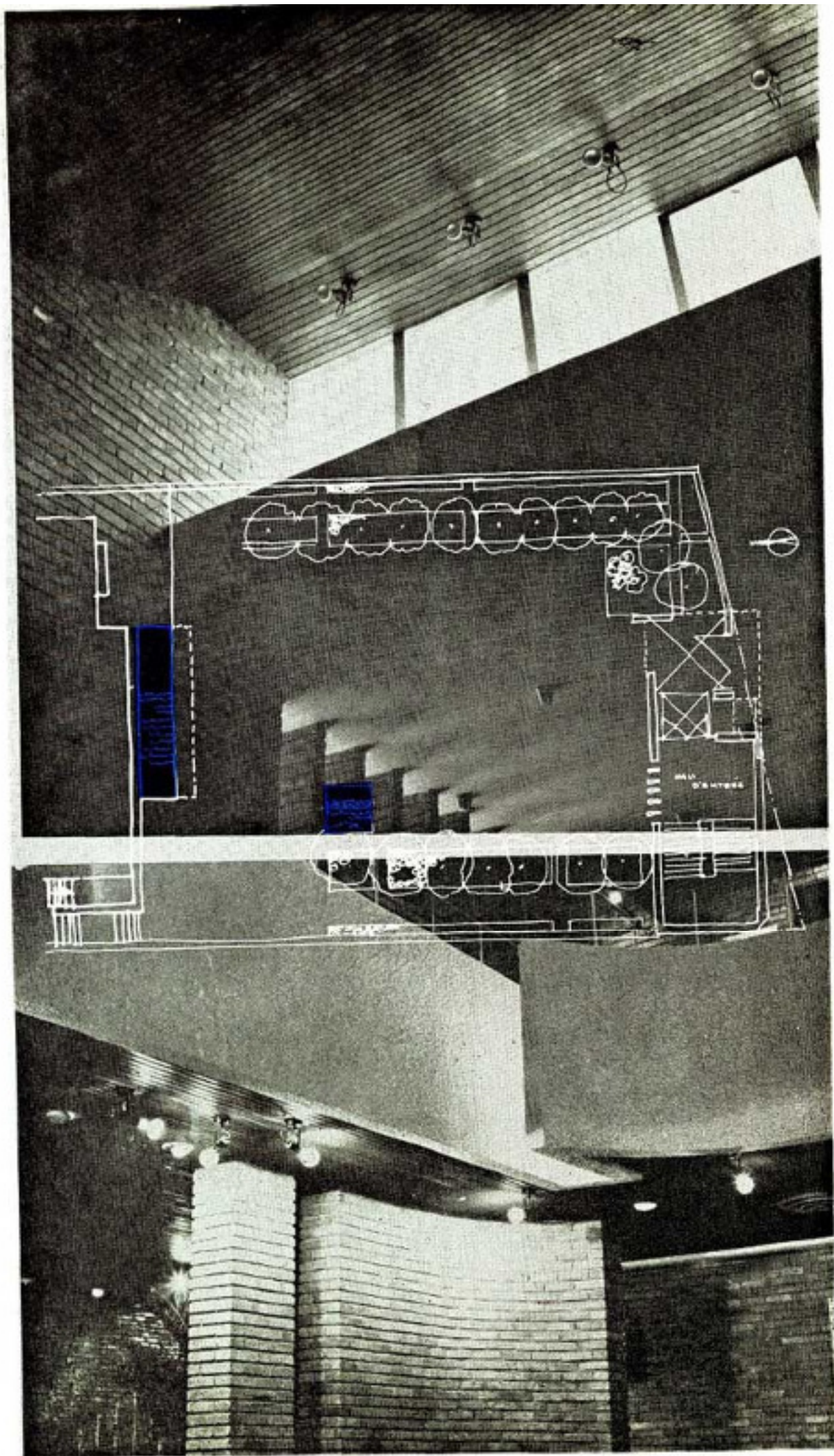
۲ - ساختن سالن .

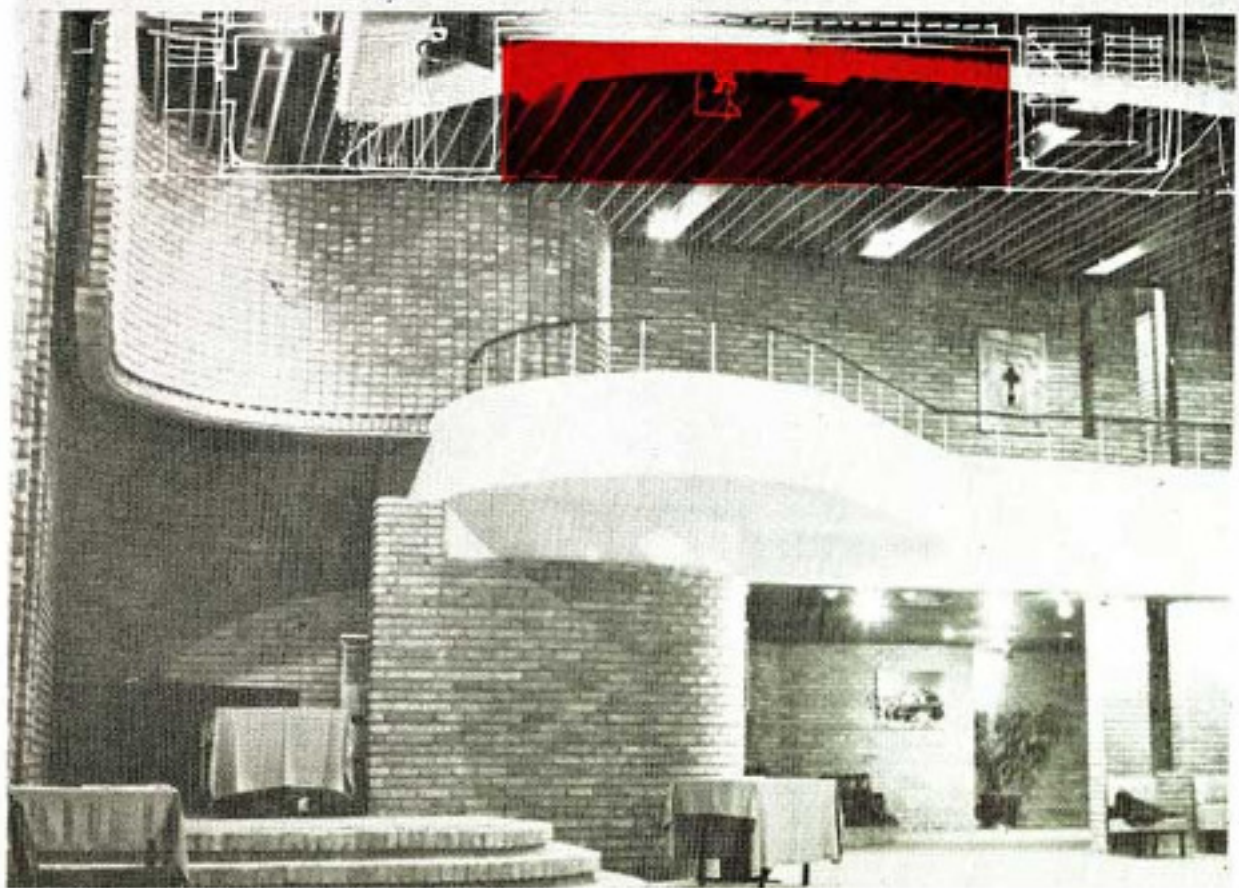
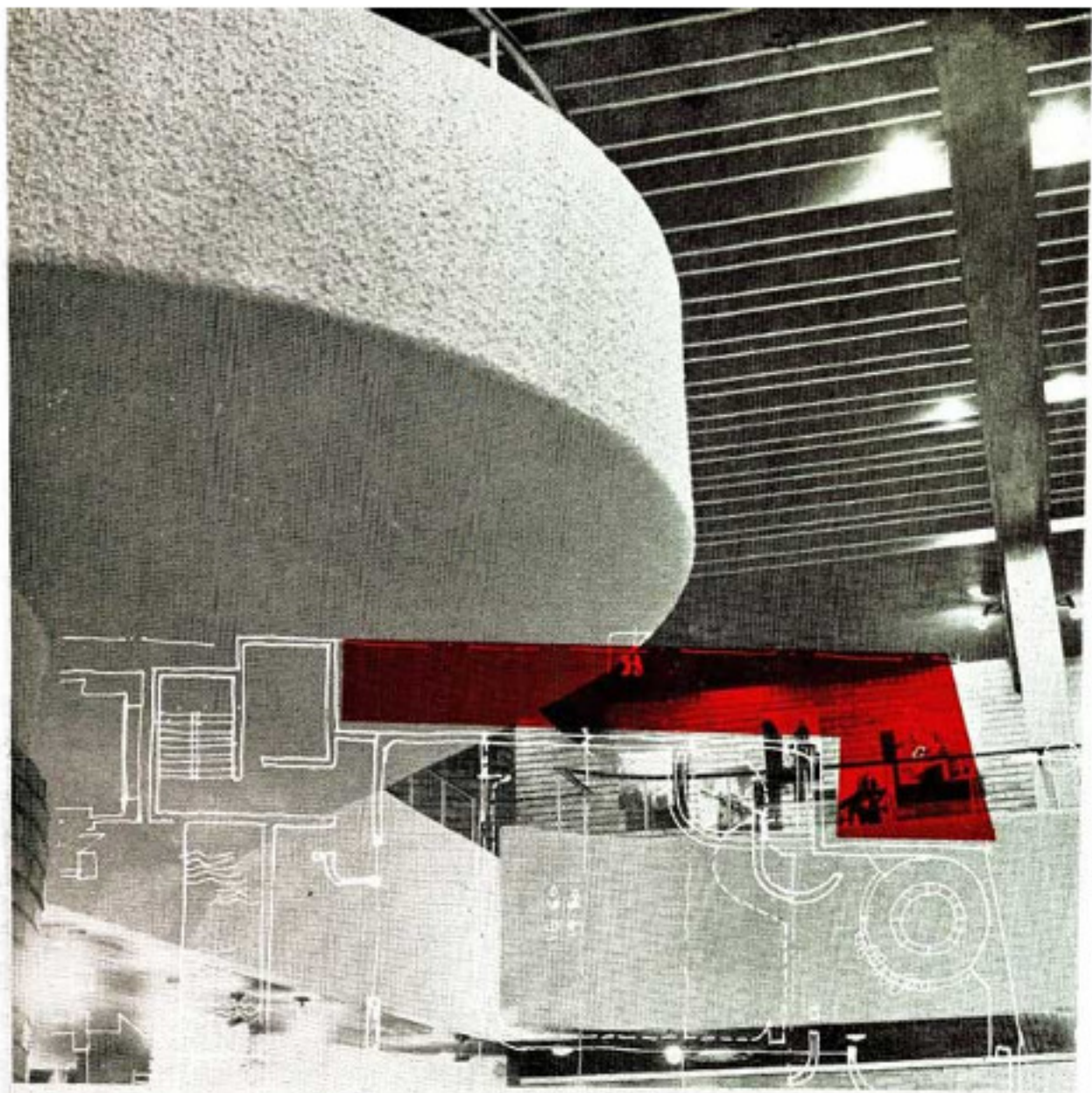
۳ - تبدیل دو طبقه آخر به سالن .

۴ - ساختن سالن در باغ جنوبی .

و در مقابل هرینه فوق العاده - مختل شدن برنامه های روزمره باشگاه - اشکالات فنی در اجرا - از بین رفتن درختان و غیره ، اجرای پیشنهادات فوق الذکر را مواجه با اشکال میکرد .

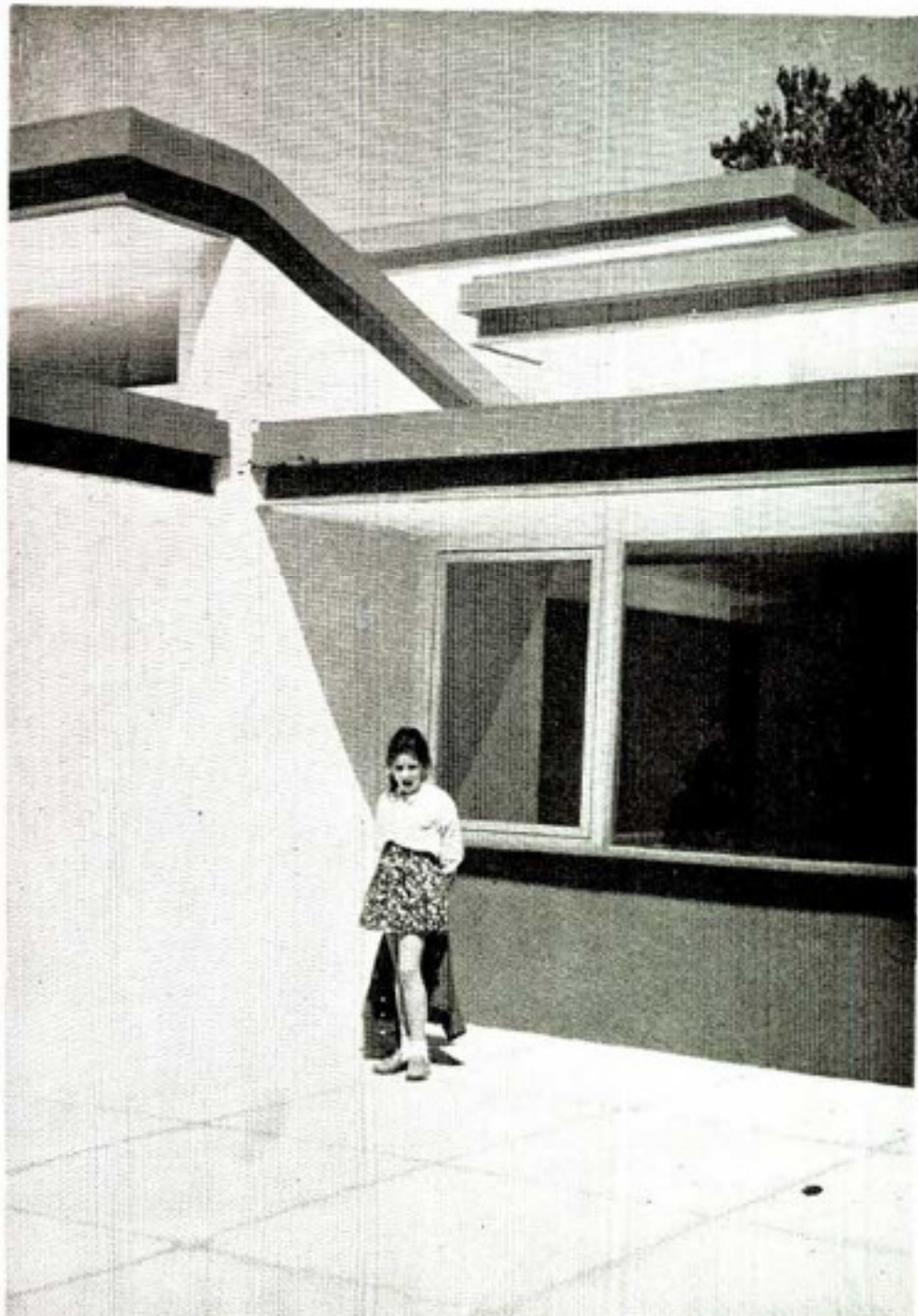
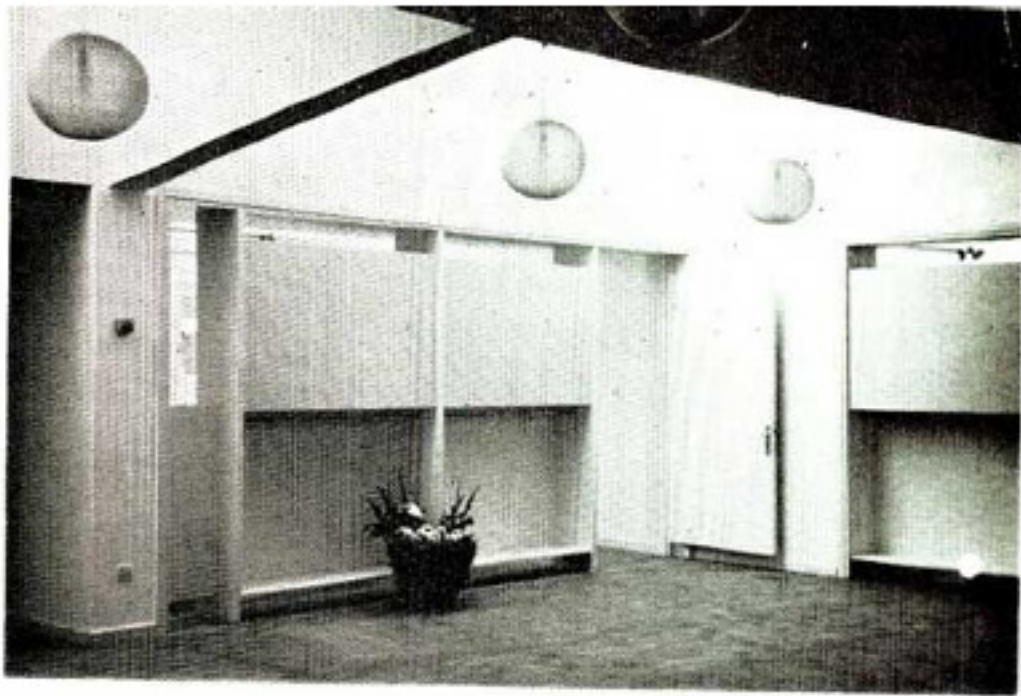
طراح بمنظور حفظ فضای سبز و با توجه بارزش زمینهای داخلی شهر ، زیربنای اقتصادی کنور و توانائی مالی باشگاه ، طرح سالن زیر زمینی را پیشنهاد و برحله اجرا در آورد .

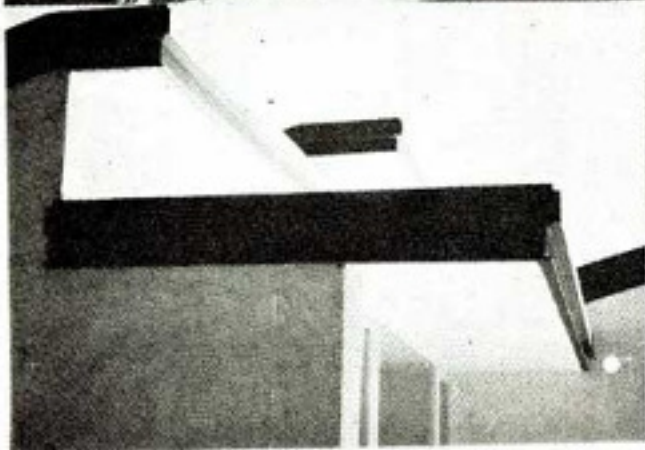
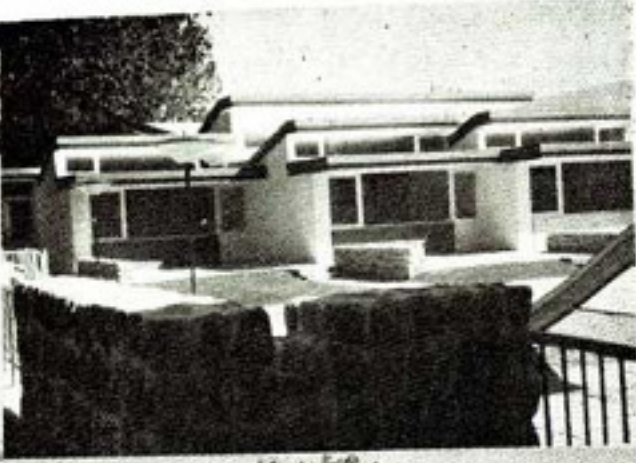

کلیت کوہستان
طرح از: آرستم و سکانیان

« متن نظریه هوشنگ سیحون رئیس

انجمن آرشیستهای ایران در کنگره جهانی معماری

(اصفهان) »

۱ - سنن گذشته بمناسبت تغییر زندگی و تغییرات کلی تکنولوژی چه از نظر شکلی و چه از نظر عمل کرد (فوتکسیون) قابل استفاده در معماری مدرن ایران نیست . شرایط جغرافیایی تنها عامل ثابتی است که در معماری ما از گذشته تا حال میتواند تاثیر داشته باشد . تقلید شکلی و ظاهری از معماری قدیم بهر صورت مردود است کما اینکه در هیچ دوره‌ای از دوره قبل تقلید نشده است . تکنولوژی جدید سن جدید زندگی را بوجود میآورد ، معمار امروز باید جوابگوی انسان امروز با سنت امروز بوسیله تکنولوژی امروز باشد .

۲ - مصالح ساختمانی چه مصالح قدیمی و چه مصالح جدید حتی آخرین نمونه های ساخته شده میتوانند قابل استفاده قرار گیرند . ولی معمار امروز باید اختیار داشته باشد که از هر مصالح ساختمانی بجا و بموقع خود استفاده کند .

۳ - تجدید نظر و کنترل برنامه های تدریسی مدارس معماری باید مورد توجه قرار گیرد و معمارانی تحویل جامعه شوند که توانائی بوجود آوردن معماری صحیح بمقیاس جامعه خود و کشور خود را داشته باشند .

۴ - بالا بردن سطح فرهنگ عمومی جهت پذیرش صحیح تمدن امروز و معماری امروز .

ب - خلاصه مباحثات کنگره

۱) سنت از آرزو دارای ارزش است که هویت، خصوصیات مادی و انسانی، شهر، منطقه، کشور، مکان و عالم را حفظ و تامین مینماید. مفهوم سنت بسیار ظریف و دقیق و گاهی خطرناک میباشد. معماری گذشته کتابی است که تاریخ يك کشور و تجدید همیشگی آنرا بیان میکند. احترام به سنت عبارتست از ساختن منازل، شهرها و محیط با تمام شرایط زمان باتوجه به پیش‌بینی آینده.

۲) هر دوران تکنولوژی خاص خود را بکار میبرد و مقدمه يك تکنولوژی جدید است. تفاوت زمان ما با دوران گذشته آن است که تکنولوژی سابق محدود بوده درحالیکه اکنون امکانات نامحدودی که تغییرات آشکار و سریع و ابهامات و تضادها را بر میانگیزد ارائه میدهند. در این موقعیت فقط آن انتخاب تکنولوژی باید انتخاب شود که از عوامل شناخته شده تاریخی و جغرافیایی متأثر باشد. ولی بالاتر از همه خلق انسانی است که هدف اساسی ما را تشکیل میدهد در نتیجه انتخاب تکنولوژی باید از این هدف الهام بگیرد. در هر زمان چه در روز چهارم روز هرگز نباید فراموش کرد که تکنولوژی فقط يك وسیله است و نه هدف.

۳) ارتباط بین سنت و آموزش معمار وقتی بطور مشخص بیان میگردد که روشهای آموزش برای دانشجویان الهام و امکاناتی فراهم آورد که بوسیله آن بتوانند شناسائی عمومی و کلی زمان خود را بدست آورده و آنان را مواجه با واقعیات دنیا و کشور خود بنماید بنحویکه بتوانند گذشته را ارزیابی، زمان حال را درک و آینده را کشف نمایند.

ج - توصیه های کنگره

۱) شرکت کنندگان در کنگره فرصت یافتند که تعدادی از بناها و شهرهای تاریخی ایران را در جریان کنگره بازدید کنند و مایند احترام و احساس خود رانست باین میراث معماری و فرهنگی ابراز نمایند. درک - نگاهداری و ترکیب این ثروت تمدن و فرهنگ با یافت فعالی جامعه ایرانی و محیط فیزیکی و مادی آن اجتناب ناپذیر است.

۲) در جریان تحول اجتماعات ایران باید توجه مخصوصی نسبت به حفظ و تجدید حیات الگوها و نظام بنا ارزش منطقه‌ای و شهری موجود مبذول گردد.

۳) کنگره توجه داشته که برنامه های مطالعاتی و تحقیقاتی که منجر بتوسعه شناسائی های کیفی و کمی و درک انسان و محیط او باشد مورد نیاز است بخصوص باید نسبت بجمع آوری اطلاعات مربوط به معماری منطقه‌ای و الگوهای مسکونی ایران مبادرت گردد.

۴) مبادلات برنامه های بین دانشکده ها و دانشگاهها دارای اهمیت بوده و باید توسعه یابد تا منجر بتکامل و گسترش رابطه بین آموزش معماران گردد. چنین بنظر میرسد که آموزش همه جانبه معمار مستلزم مشارکت فعالانه در مسائل مربوط به محیط کلی زندگی بشر میباشد.

تلاستوفوم

۱ - خواص پلاستوفوم

مقاومت مکانیکی

مایعات حل کننده شیمیایی مقاومت می کنند ولی بعضی از روغن ها و مایعات حل کننده می تواند گاهی بان صدمه بزند .

پس برای کار با پلاستوفوم نباید از مواد حل کننده مانند چسب های معمولی و لاک ها استفاده نمود و نیز باید توجه داشت که حداکثر مقاومت پلاستوفوم در مقابل حرارت ۱۰۰ درجه سانتیگراد است. و هم چنین چسب های گرم یا بیش از صد درجه حرارت نباید مورد استفاده با پلاستوفوم قرار گیرد پلاستوفوم نیز مانند سایر موادمعدنی آتش گیرنده است. البته در ساختمان که پلاستوفوم خود بخود با آندود و یا سایر مواد ساختمانی محافظت شده قابلیت آتش گیری آن بسیار ناچیز است. لازم بتذکر است که پلاستوفوم در مقابل حرارت بیش از ۱۳۰ درجه ذوب می شود برای محل هائیکه پلاستوفوم بصورت آزاد و قابل رویت مصرف شده مانند قسمتی از فاسادها و سقف ها از نوع پلاستوفوم F استفاده می شود که در مقابل آتش سوزی مقاوم تر است Din 4102 این نوع پلاستوفوم در تماس با شعله آتشی مشتعل میگرد ولی بعضی دور شدن از شعله خود بخود خاموش میگرد .

موارد استفاده از پلاستوفوم در ساختمان

با توجه به خواص این ماده تا بحال بیشتر در اروپا و امریکا مورد مصرف بوده ولی می توان بخوبی از آن در مناطق گرم و کم باران نیز استفاده نمود .

برای کسب اطلاعات بیشتر با شرکت جنرال پلاستیک تلفن ۲۹۱۶۸۲ تماس حاصل نمایند .

مقاومت مکانیکی پلاستوفوم با توجه به وزن حجمی آن بسیار خوب است حتی روی صفحه های پلاستوفوم با وزن ۲۰ کیلوگرم در متر مکعب میتوان به آسانی راه رفت بدون اینکه به آن صدمه ای برسد (مانند عایق سقف های مسطح) .

قابلیت انعطاف

با طرز ساخت مخصوص میتوان حالت ارتجاعی پلاستوفوم را تا حدود بسیار زیادی بالا برد . از این نوع طرز تهیه می توان برای عایق کف طبقات جهت جلوگیری از انتقال صدا بخوبی استفاده نمود .

میزان مقاومت پلاستوفوم در مقابل حرارت

پلاستوفوم می تواند در مقابل ۱۵۰ درجه برودت و ۸۵ درجه حرارت بخوبی مقاومت کند حتی حرارت ۱۰۰ درجه البته بمدت کم به پلاستوفوم صدمه ای نمی زند ثبات حرارتی استبر پورطوری است که در هر نوع استفاده در امر ساختمان بخوبی مقاومت می کند .

مقاومت و دوام پلاستوفوم در طول زمان

با توجه به خواص مواد اولیه پولیسترول ماده پلاستوفوم در مقابل گذشت زمان مقاوم است پلاستوفوم از هم پاشیده نمی شود و برای جلوگیری از ایجاد قارچها و کپک زدگی و بوجود آمدن حشرات بسیار مفید است .

البته تغییرات طولانی جوی امکان دارد به پلاستوفوم صدمه بزند . لازم بتذکر است که در ساختمان قشر دیگری مانند آندود یا سایر تزئینات ساختمانی روی پلاستوفوم قرار میگیرد که پلاستوفوم را در مقابل تابش آفتاب یا باران و سایر تغییرات جوی محافظت می کند .

خواصی از پلاستوفوم که بایستی در ساختمان، خواصی از پلاستوفوم که در ساختمان بایستی بان توجه داشت

پلاستوفوم در مقابل اغلب اسید ها و

(۱) بایستی توجه داشت که فقط دانستن موارد استفاده از این ماده برای آرشیوتکنها و متخصصین مربوطه کافی نیست . بزرگه بایستی خواص این ماده را بخوبی شناخت زیرا در این صورت است که مزایا و برتری آن روشن شده و با استفاده از آن از معایب و نقایص ساختمانها جلوگیری نمود .

هم چنانکه استفاده از هر نوع مصالح ساختمانی با در نظر گرفتن و شناخت خواص و قدرت آن انجام میگیرد به خواص و قابلیت واستحکام پلاستوفوم (ساخت کارخانه جنرال مداست بایستی توجه کامل نمود تا از مزایای آن در ساختمان ها بهره کافی بدست آورد از این رو اختصارا طرز تهیه و چند خاصیت قابل توجه پلاستوفوم تا آنجا که مورد استفاده و توجه افراد فنی ساختمانی باشد تشریح میگرد .

ضریب انتقال کم حرارتی

(۲) شکل شماره ۳ - فضاهای خالی بین سلولهای کوچک و هوای موجود بین بافت اجزاء پلاستوفوم عایقی است بسیار عالی در مقابل گرما .

باید در نظر داشت که ۹۸ درصد حجم پلاستروم از هوا تشکیل شده و چون هوا در حالت سکون قدرت ناچیزی برای انتقال حرارت دارد فقط ۲ درصد حجم پلاستوفوم قابلیت انتقال حرارت را دارد در این صورت می توان ضریب انتقال حرارت را با عدد kcal 0/0/28 حساب کرد . بدین معنی که یک سانتیمتر پلاستوفوم از نظر حرارت و انتقال آن برابر است با ۱۳ سانتیمتر آجر و ۵۰ سانتیمتر بتون سنگین .

مقاومت در مقابل آب و بخار

بخاطر تراکم سلولها، ماده پلاستوفوم در مقابل رطوبت و آب مقاوم بوده و مقدار فوق العاده ناچیزی آب بخود جذب میکند زیرا امیخ ، عنصر جذب کننده آب در ساختمان پلاستوفوم بکار رفته است ولی نباید فراموش کرد که نمیتوان از نفوذ بخار به پلاستوفوم صددرصد جلوگیری نمود زیرا بخار آب در مواد عایق بصورت گاز درآمده و قابلیت نفوذ زیادتری پیدا می کند .

انتشارات خانه ترجمه

TRANSLATION CENTER
CENTRE DE TRADUCTION
ÜBERSETZUNGSZENTRUM

کتاب و نشریات علمی، ادبی، فرهنگی و هرگونه
آثار تحقیقی را از زبانی بزبان دیگر ترجمه می‌نماید.
نشانی: بلوار الزابت، جنب چهارراه کلخ شماره ۵۴
تلفن ۶۱۲۶۰۲

TRADUCTION
de
livres, de brochures scientifiques,
littéraires, culturelles et de tous les
ouvrages de recherches.
54, Bd. Elizabeth,
Téhéran — Iran
Tel : 612602

ICA 70
کنگره بین المللی
معماری ایران

ICA 70
INTERNATIONAL CONGRESS
OF ARCHITECTS
ISFAHAN SEP.1970

کنگره بین المللی معماری
شهریور ماه ۱۳۴۹

*** نخستین کنگره بین‌المللی معماری در ایران**
وزارت آبادانی و مسکن با همکاری انجمن آرشیتهای ایران و موسسات دیگر از اواخر سال ۱۳۴۸ مقدمات برگزاری نخستین کنگره بین‌المللی معماری را فراهم و متدرجا از ۳۰ نفر آرشیتهای برجسته جهانی دعوت نمود که در نیمه دوم شهریور سال ۴۹ در کنگره مذکور که در شهر اصفهان گشایش مییابد شرکت جویند.

از گروه مذکور که اکثرا با مسرت بسیار دعوت دولت شاهنشاهی ایران را پذیرفته بودند، هیجده نفر توانستند که در کنگره شرکت نمایند.

این کنگره در روز دو شنبه ۲۳ شهریور ۴۹ از طرف عابا حضرت شهبانو بطرزا شکوهی در طالار چهل ستون اصفهان افتتاح گردید و جلسات بحث و گفتگوی آن طبق برنامه تا پایان روز ۲۸ شهریور ادامه داشت مدعوین در خلال مدتی که در ایران بودند توانستند که نقاط مختلف شیراز و اصفهان و تهران را مورد بازدید قرار داده و در ضیافت‌ها و برنامه‌های متنوع دیگری حضور بهم رسانند.

در این شماره مجله هنر و معماری متن سخنرانی‌های مدعوین و مصاحبه‌ها از طرف بخش ترجمه زبانهای خارجی مجله منحصرآ ترجمه گردید و چاپ شده است.

فهرست اسامی معماران خارجی که در کنگره شرکت نموده بودند :

La Liste des participants au Congrès International des architectes.
Isfahan, Iran septembre, 1970

M. Benis Abdol Ali	Maroc
M. Youshinobu Ashihara	Japon
M. G. Candilis	France
M. Ascano Damian	Roumanie
M. R. Buckminster Fuller	U.S.A.
M. Michail Hosseinoff	U.R.S.S.
M. Louis I. Kahn	U.S.A.
M. Abdullah Kuran	Turquie
M. I.M. Kadri	Inde
M. Jiri Moravec	Tchecoslovaquie
M. Mino Mistri	Pakistan
Mme. Marta Nicalescu	Roumanie
M. Ludovico Quaroni	Italie
M. Paul Rudolph	U.S.A.
M. Luis Blanco Soler	Espagne
M. Oswald Ungers	Allemagne
M. Philip Will	U.S.A.
M. Otello Zavaroni	France

گزارشی از برگزاری کنگره بین‌المللی معماری ایران

خوشبختانه برگزاری کنگره بین‌المللی معماری با مشارکت خردمندان شاهنشاه اریامهر تحقق یافت و با پیام علیاحضرت شهبانوی ایران در شهریور ماه ۱۳۴۹ در کاخ چهل ستون اسفهان افتتاح گردید.

وزارت آبادانی و مسکن از اواخر دیماه سال ۴۸ مقدمات برگزاری این کنگره را فراهم نمود. و با همکاری وزارت فرهنگ و هنر و دانشگاه‌های کشور و انجمن آرشیستک‌های ایران تعدادی از آرشیستک‌های ممتاز و برجسته جهانی را برای شرکت در این کنگره دعوت کرد و خواستار گردید که متن رساله‌های خود را پیرامون آمیزش معماری سنن با تکنولوژی جدید معماری ارسال دارند، تعداد ۱۸ نفر از دعوت‌شدگان از ۱۴ کشور جهان ضمن پذیرش دعوت دولت شاهنشاهی ایران و سپاسگزاری از این دعوت رساله‌های متعددی را قبل از ورود خود بایران ارسال نمودند.

برای آنکه مدعوین از آثار و شاهکارهای معماری ایران قبلاً آگاهی حاصل نمایند طبق برنامه تنظیمی توانستند از بناهای ایران که در تخت جمشید و شاهکارهای زیبای معماری شهر اسفهان بازدید و سپس در تالار چهل ستون و شهر اسفهان که محل آن در ارتباط با موضوع کنگره پیش بینی شده بود اجتماع نمایند.

مراسم افتتاح کنگره با پیام شهبانوروز بیست و دوم شهریور ۴۹ در محل مذکور انجام گرفت و بیانات معظم‌لها در مجمع عمومی مساران جهانی و همچنین غرور افتخار آمیزی که در شرفیابی نصیب گروه‌های آرشیستک ایرانی و خارجی در بزرگداشت کنگره معماری گردید، بسیار مؤثر بود.

در ابتدای شروع کار کنگره که بمدت ۵ روز ادامه داشت برای آنکه مدعوین از شکوه و عظمت بیشتر بناهای ادوار مختلف معماری ایران آگاهی حاصل نمایند کنایه که قبلاً با همکاری انجمن آرشیستک‌های ایران از شاهکارهای معماری کشور تهیه و بدین خاطر چاپ گردیده بود در اختیار آنان قرار گرفت و با چنین اقداماتی که باهمت و تلاش بگیری مقامات مسؤول صورت گرفت معماران توانستند در مجمع عمومی و جلسات متعدد خود موفق شده و با وسعت نظر و تجارب خویش درباره موضوع کنگره و شاخه‌های رابط با موضوع اصلی به بحث و گفتگو بپردازند در کمال این جلسات معماران برجسته جهانی با یکدیگر و بخصوص با دانشجویان با شوق فراوان در تماس بودند و تبادل نظر میکردند و این تفاهم با برداشتهایی که بوجود آورد، امیدوارکننده بود.

عموم مدعوین بخصوص از این نقطه نظر

که معماری کشورشان با همین مشکلات روبرو بود ابراز علاقمندی خاصی کرده و ابتکار دولت شاهنشاهی ایران را از ارائه چنین موضوعی برای بحث و گفتگو در کنگره جهانی میستودند و باینکه زمان کنگره محدود بود ولی در همین مدت تم نتایج ارزنده‌ای بدست آمد و در مجموع، حدود هشتاد ساعت توار، ضبط شد و از طرف مسئولین برگزارنده کنگره، صورتجلسات متعددی تنظیم و متن سخنرانیهای بسیار جمع‌آوری گردید.

کنگره در پایان کار خود قطعنامه‌ای صادر نمود که از طرف وزارت آبادانی و مسکن مفاد قطعنامه برحاله اجرا در آمد و دبیرخانه دائمی کنگره در وزارت آبادانی و مسکن تاسیس و مسئولیت اجرای مفاد قطعنامه را برعهده گرفته است ضمناً با اقداماتی که از طرف وزارتخانه مذکور انجام گرفته و با توجه به خط مشی‌هایی از طرف کنگره تعیین گردیده اصول پیشرفت در هنر معماری آغاز شده و یقین است که این اصول تحت نظام خاصی درخواهد آمد.

از مدتی پیش دبیرخانه کنگره متن کلیه سخنرانیها و نوارها را در دست ترجمه و تدوین قرار داده که بزودی مجموعه‌های چاپ و در اختیار محافل علمی و هنری جهان بخصوص آرشیستکها و دانشجویان قرار خواهد گرفت.

وزارت آبادانی و مسکن با گام بزرگی که در این راه برداشته مسلماً در راه پیوستن معماری سنن با تکنولوژی جدید اقداماتی صورت خواهد داد و معماری کشور با استناد از نظرات مشورتی آرشیستک‌های ایرانی و خارجی و تشکیل شوراهای ملی معماری و نظام معماری کنطرح آن در دست بررسی و اجرا میباشد خواهد توانست که منویات شاهنشاه اریامهر را بپورده اجرای کامل بگذارد.

پیش‌بینی و طرح برنامه در زمان وزارت آقایان نیک بی و محمدیگانه وزرای قبلی آبادانی و مسکن فراهم گردید. و آقای کورس آموزگار وزیر آبادانی و مسکن در طول مدت برگزاری کنگره، نظارت کامل بر امور را داشتند. و همکاری صمیمانه ایشان از نظر قبول هزینه‌ها و مسئولیتهایی که این امر برعهده آن وزارتخانه گزیده بود و تسهیلات کاملی که فراهم شد، موجب گردید که نخستین کنگره بین‌المللی معماری در ایران بنحو شایسته برگزار گردد و آقای ناصر بدیع معاون پارلمانی آنوزارت که نایب رئیس انجمن آرشیستک‌های ایران نیز می باشند از طرف وزارت مذکور بعنوان دبیر کل کنگره بین‌المللی معماری در ایران انتخاب گردید و با مدیریت و کفایت وی گردش کار کنگره از بدو شروع تا بهنگام خاتمه بطور منظم اداره شد و با امکاناتی که فراهم شده بود و حرکتی که برنامه کنگره در برداشت معماران توانستند در

برداشتهای علمی و فنی خود با صمیمیت روبرو باشند.

آنچه مسلم است نتیجه این برنامه که یک وظیفه و کام بزرگ ملی بوده است در تاریخ معماری کشور یکی از اقدامات بزرگ وزارت آبادانی و مسکن محسوب خواهد شد. مجله هنر و معماری با تمال خوشوقتی به همراه کاروان و برنامه عظیم کنگره خواهد رفت و خوانندگان گرامی را در جریان آن خواهد گذاشت.

در این شماره فهرست اسامی مدعوین ایرانی و خارجی و مسئولین اجرایی کنگره و متن رساله‌ها چاپ گردید و متن سخنرانیها و مصاحبه‌ها و بحث و گفتگوها و عکسهای مربوط و متن رساله آقای ناصر بدیع زبان فارسی (متن زبان فرانسه در این شماره بچاپ رسیده است) به شماره بعد مجله موقوف گردید.

فهرست اسامی مسؤولین برگزاری کنگره بین‌المللی معماری:

ناصر بدیع دبیر کل و مسؤول کلیه امور مربوط به جلسات

حسین معادی قائم مقام دبیر کل کنگره و مسؤول کلیه امور اجرایی

فریدون تقی زاده مسؤول امور تشریفات و پذیرائی

عباس تقی مسؤول امور مالی

ویژه موزون مسؤول دبیرخانه کنگره در اسفهان

علی اکبر خرمشاهی مسؤول امور دبیرخانه در تهران

آرشیستک‌هایی که در جلسات کنگره و کمیته‌ها عهده‌دار مسؤولیت بودند:

محسن فروغی رئیس انتخابی جلسات کنگره نادر اردلان مسؤول اداره کمیته‌ها

کامران دیبا مسؤول اداره کمیته‌ها علی سردار افخمی مسؤول اداره کمیته‌ها

آرشیستک‌هایی که از طرف دانشگاه تهران در کمیته‌ها عضویت داشتند:

محمدعلی میرفندرسکی رئیس دانشکده هنرهای زیبا - دانشگاه تهران

مهدی کوثر معاون دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران

منصور ملانکی دانشیار هنرهای زیبا - دانشگاه تهران

آرشیستک‌هایی که از طرف انجمن آرشیستک‌های ایران با عضویت خود در جلسات و کمیته‌ها شرکت داشتند:

محسن فروغی سناتور و رئیس افتخاری انجمن آرشیستک‌های ایران

هوشنگ سیحون رئیس انجمن آرشیستک‌های ایران

قباد ظفر عضو مؤسس انجمن آرشیستک‌های ایران

عبدالحمید اشراق دبیر انجمن آرشیستک‌های ایران.

«متن سخنرانی کورس آموزگار وزیر
آبادانی و مسکن»

علیاحضرتا :

برای جان نثار موجب نهایت افتخار و مباحات است که مقدم مبارک را برای افتتاح اولین کنگره بین‌المللی معماری در ایران خیر مقدم عرض و سپاسگذاری بنمایم .
ابتکار تشکیل این کنگره از طرف علیاحضرت شهبانو بعمل آمد و مقدمات امر جهت دعوت از ۳۰ نفر از بزرگترین و معروفترین معماران جهان برای تشکیل این کنگره انجام شد و با عنایت باینکه جمع‌آوری این عده در يك زمان و يك محل بعلت اشتغالات گوناگون ایشان کاری بس مشکل بنظر رسید ، باوجود این باکمال افتخار بشفعرض مبارک میرساند که امروز ۱۸ نفر از زبده‌ترین و معروفترین معماران جهان

از چهار قاره گیتی و از ۱۴ کشور مختلف افتخارا حضور دارند .

موضوع کنگره «تلقیق سنن معماری یا تکنولوژی نوین» انتخاب شده است و امیدوار است نتایجی که از بحث و تبادل نظر در این کنگره بدست خواهد آمد برای کشور ما که از لحاظ هنر و فرهنگ معماری فوق‌العاده غنی و از میراث گرانبهائی برخوردار است و در عین حال به رهبری شاهنشاه آریامهر و با بکار بردن شیوه های نوین تکنولوژی در حال رشد و توسعه سریع اقتصادی است ثمرات نیکوئی ببار آورده .
لازم میدانم که از همکاریهای ارزنده سازمان برنامه در مورد تامین اعتبار برگزاری این کنگره و همچنین وزارت فرهنگ و هنر وانجمن آرشیتکتهای ایران و سایر مؤسسات وافرادى که دربرگزاری این کنگره کوشش نموده‌اند اظهار قدردانى و تشکر بنمایم .

متن سخنرانی سناور محسن فروغی رئیس
انتخابی جلسات کنگره و ریاست افتخاری
انجمن آرشیتکتهای ایران

علیاحضرتا :

خانمها و آقایان محترم

برای عرض خیر مقدم به شخصیتهای برجسته‌ای که این کنگره را با حضورشان مفتخر کردند ، ما غنی‌ترین شهر ایران را از لحاظ معماری و این قصر را که یکی از دلپذیرترین عمارات ایران کهن میباشد انتخاب کرده‌ایم .

در تاریخ تمدن ایران معماری درست بعد از ادبیات جای میگیرد و ما افتخار میکنیم که از این لحاظ در تمدن دنیا سهمی داشته و در پیشرفت هنری جهان شرکت کرده‌ایم .
حتما میدانید که قدیمی‌ترین کتیب دنیا در ایران است و شاید اصولا کتیب در این کشور بوجود آمده و هنر طاقهای گهواره‌ای در ایران تکامل یافته است .

ایران یکی از اولین ممالکی بود که از معماری رنگارنگ استفاده کرد و در طی قرن‌ها آنرا عمومیت و تعالی داد و در هیچ جای دیگر چنین معماری آجری منطقی و عالمانه و با ظرافت نخواهیم یافت . ولی در پایان قرن ۱۸ میلادی آغاز تنزل هنر در ادبیات اقتصادی و سیاست مملکت پیشرفت‌این

راه را اهسته کرد . در قرن ۱۹ مملکت ما از هر لحاظ در تاریکی محض فرو رفت . امروز که این خواب وحشتناک پایان یافته و ملت ما بیدار شده و وضع اقتصادی روز بروز بهبود مییابد ، ما دوباره شروع بساختن کرده‌ایم و امیدواریم عقب افتادگی خود را جبران کنیم . اما چون همبستگی معماری سنتی و امروزی از بین رفته است نمیدانیم تا چه حد میتوانیم از فرم و روح هنر گذشته الهام بگیریم ؟

آرزو داریم که اشتباه نکنیم و برای اینست که از شما بزرگترین معماران دنیا تقاضا داریم درباره این مسئله با ما بحث کنید چون این مشکل نه تنها در سطح مملکت ما مطرح است بلکه مبتلا به تمام دنیا میباشد . البته ما اولین کسانی خواهیم بود که از نتایج و نصایح شما بهره‌مند خواهیم شد و امیدواریم که در آینده در دیگر ممالک کنگره های دیگری تشکیل شود تا بتوانیم این بحث را ادامه دهیم .

قبل از اتمام سخن میخواهم به روان‌سه تن از استادانمان درود بفرستم :

آقایان: والتر کروپیوس - میسون درزو، وریشاردنوترا که دعوت ما را پذیرفته بودند ولیکن مرگ ناگهانی آنها برای همیشه ما را از نصایح آنان محروم کرد . درضمن تشکر از اینکه قبول کردید در این کنگره شرکت کنید امیدواریم اقامت شما در ایران مطبوع و لذت بخش باشد .

خطابه بانو مارتائیکولسکو

خاتم ها . آقایان

اجازه بدهید در حضور شما اعتراف کنم مراثره محبت و نهایت کرده اند که اجازه داده اند در این جلسه شرکت بجویم ، و بخصوص سخن بگویم ، آن هم در برابر همکارانی که به آثار مشهور و تجارب غیر قابل انکار خویش شهرت دارند و در برابر میزبانان و همکاران محبوب ایرانیان که محتملا در ایراز عقیده و اظهار نظر خاصه در موضوعی چنین مشکل و بحث انگیز - صلاحیتی بیش از من دارند .

با این همه جرات می‌ورزم که در نهایت خضوع و بدون هیچ دامپنه‌ئی صورتی از مساله مورد بحث و مخصوصا مطلبی در خصوص «سنت و معماری داخلی امروز» را که من به دلیل اشتغالات حرفه‌ئی خود ، به این قسمت از کار تخصصی مان نزدیکترم ارائه کنم .

سنت و «معماری داخلی» امروز :

۱ - در تمام پهنه زمین ، توده وسیع «مصرف کننده» بالمره معماری نو را پذیرفته است . حتی آن‌هایی که امکانانشان اجازه می‌دهد چیز دیگری برای خود فراهم آرند ، مثلا مواد مطابق اصلی ، از یک قسر ، یا تغییر و ترمیم دقیق وامانت‌دارانه‌تصری که ارزش انکار ناپذیری داشته باشد . دخالت وسایل مدرن را انکار نمی‌توان کرد . و هیچ کس دارای یک چنان شخصیت و نهادفادری نیست که تنها به خاطر جداییت افاده واکسپرسیون و هماهنگی و زیبایی که شاید هم‌هنوز بکلی از میان نرفته باشد ، از راحت و آسایشی که تکنولوژی مدرن امروز در اختیار گذاشته است و از ساز و برگ تکنیکی که آسودگی و آسایش را در جزئی‌ترین وسایل می‌گنجاند ، چشم ببوشد .

« وسایل آسایش » روزگار ما ، و کیفیت اجرای ذیقیمتش ، امروزه برحسب تغییرات و تحولات تجهیزات تکنیکی سنجیده میشود . و مطمئنا امروزه روز کمتر آدم خل‌وضعی را می‌توانیم پیدا کنیم که « کادوورو » را برای اقامت به یکی از این ویلا های پرفضای جمع و جور که ده هزار ده هزار ساخته میشود ترجیح بدهد . البته این هم است که بعضی ها ده هزار دلار وسائل و لوازم آماده میکنند . منتها این یک موضوع دیگر است .

۲ - اگرچه فکر «سلیقه» هالی راکه به‌حصر معنی « شخصی و فردی » هستند هرگز بسر ، راه نیابد داد ، گهگاه به ملقمه‌هایی از تضادها بر میخوریم که مشروع و مجاز می‌نماید ، و در برابر هماهنگی های مطلوبی لنگ می‌اندازیم که پراز تضاد های استیلیستیک اند (انتزاعی) و با این وجود ، ظرافت و نفاذ فوق‌العاده دارند و غالباً فضای دلنشینی خلق میکنند که آرامش بخش و گاه شادند .

خاتم مارتائیکولسکو

در سال ۱۹۲۹ در بخارست بدنیا آمده است (نامبرده همسر آقای اسکاتیو دامیان میباشد که این زوج معمار مشترکا دوکنگره شرکت داشته‌اند).

تحصیلات

از ۱۹۵۷ تا ۱۹۶۳ دانشجوی انستیتو معماری در بخارست بوده و در سال ۱۹۶۳ موفق باخذ دیپلم گردیده است .

مشاغل :

از سال ۱۹۶۲ تا ۱۹۶۵ در دفتر «کارایی» کار میکرد و مسئول طرحها و تحقیقات مرکز اسرآن عالیرتبه در کرايووا ، و همچنین مسئول بتویلا در ساحل دریای سیاه بوده است . از ۱۹۶۵ تا ۱۹۶۷ در انستیتوی تحقیقات ساختمانی اشتغال یافته و در طراحی مرکز شهریتستی شرکت کرده و طرح مرکز تدریس شهر مذکور را ریخته است

از ۱۹۶۷ در قسمت طراحی نمایشگاههای بین‌المللی اطال باژرگانی رومانی استخدام شده و طرحهای مهم زیر را اجرا کرده است .

در سال ۱۹۶۹ ساختمان نمایشگاه ملی اقتصادی

در سال ۱۹۶۷ سفره رومانی در پاریس و از ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۰ بترتیب نمایشگاههای بین‌المللی لندن - سیدنی - کویبورگ و تل آویو .

ما از داعیه های خودمان چشم نمی‌پوشیم ، کمتر از دیگران هم سختگیر نیستیم و در قضاوت سلیقه ها نسبت به یک دوره و عصر هم قدر نمی‌ورزیم ، اگر این امکاتی را که بارها مشهود افتاده و تجربه هم شده است تصدیق کنیم که یک خانه امروزی مجهز به وسائل تکنولوژی معاصر را خیلی خوب میشود پائانه سنتی هر دوره‌ئی مزین کرد ، منتها اگر آن انتخاب از روی ذوق و سلیقه صورت گرفته باشد . چون که در هر حال ، مهر و نشان قدمت ، اغلب میتواند ارجح و منزلت آتانه را بالا ببرد .

اما بر سر معماری داخلی که باز گردیم ، برسر تملک و قایل استفاده کردن چیزهای قدیمی ، مساله‌ئی که باین شکل طرح شود صحیح است . اما این حقیقت جز یک قلمرو خاص و یک محصول و دستاورد محدود را در برنی‌گیرد .

باقی می‌ماند تحقیق دراین که آیا در برابر سفارش و الزامات اجتماعی ، در برابر وظیفه ما ، سنت میتواند تا دستاورد امروز گسترش پیدا کند ؟ من حتی بدگمان نسبت به این که در یک ساختمان مدرن ، با یک معماری معقول که به‌وسیله وسایل تکنیکی امروز ، معنی و مفهومی به خود گرفته (مثلا یک هتل) به خود این اجازه را بتوان داد که سالن ها را به سبک یکی از دوره های گذشته در آریم و از این راه استوگرافی کم و بیش موثقی را اجرا کنیم . خواه این کپنکر هتل تهران باشد و یا وادفورف استوریای نیویورک . نظر من این است که در معماری داخلی - خواه درخاته و خواه جای دیگر - موارد سنتی ، چنان که شاید و باید مقام خود را به دست آورد . درست مثل سنتی که فرآیند برداشتی دقیق و موشکاف باشد : برداشتی آگاهانه و فعال که تمامی داده های فیزیکی ، مادی ، اقتصادی ، اجتماعی و همه آداب و عادات و افکار فلسفی را بگیرد و برزمان حال انتقال دهد .

اما ترس من همه از آن است که کارمان از این آموختن به سرافکنده‌ئی کشد . وحشتم از این است که ببینم کار به رونوشت برداشت ، از چیزهایی کشیده که هفت وجودی‌شان بکسره حجت عملی و انگیزه کارآئی است و حتی حکمت بالغه خود را از دست داده‌اند .

لاجرم گمان میکنم بتوانیم این‌طور نتیجه بگیریم که : هم در قلمرو معماری ملی‌الاطلاق ، (که یک رشته مسائل پیچیده عملی و تکنیکی و اقتصادی وجه ، وجه را مطرح میکند) و هم در قلمرو کوچک معماری داخلی ، تقلید ، کاری است که هیچ ارزشی ندارد و کمترین بهره‌ئی به پشرفت نمی‌رساند .

مشکرم

متن سخنرانی مینومستری از پاکستان

موضوع سخنرانی ترکیب معماری قدیم ایرانی با تکنولوژی ساختمانی نوین

موضوع استفاده از امکانات تکنولوژی جدید در طرح و نقشه‌ی ساختمانهایی که به شیوه‌ای سنتی و قدیمی ساخته میشوند پیوسته مورد سؤال و پرسش بوده است. این سؤال نه تنها در ایران بلکه در پاکستان و هند و در بسیاری از کشورهای خاور دور نیز مورد بحث و گفتگو قرار گرفته است.

تاکنون هر بار که چنین بحثهایی در گرفته ، یا در میان گروههای کوچکتر بوده و یا از حدود بحث در میان مهندسين و آرشیتکتهای پاك کشور و یا يك شهر تجاوز ننموده است. لذا با وجود چنین محدودیتهای نمیشد پاسخی قانع کننده و یا راه حلی اساسی برای پرسش فوق یافت.

ایران با تریب دادن این کنگره جهانی درباره‌ی بحث پیرامون سؤال یادشده خدمات ارزنده‌ای نسبت به هنر معماری انجام داده است. از این رو ، من تشکرات قلبی خود را نسبت به اعلیحضرت همایون شاهنشاه و دولت ایران ابراز میدارم . پیش از اینکه امکانات تلفیق و ترکیب هنر معماری سنتی و جدید را مورد بحث قرار دهیم لازم است نظری اجمالی به تاریخ باستان و معماری قدیم ایران بیفکنیم .

کلمه « ایران » در حقیقت یعنی « سرزمین آریا ها » .

در حدود ۵ هزار سال پیش قوم آریا از طرف شمال به این سرزمین سرازیر شدند و پس از استیلا بر اقوام اولیه‌ای که در این خط زندگی میکردند در فلات ایران استقرار یافتند . تا هزاره سوم پیش از میلاد ، جز خانه هائی که با خشت خام و گل ساخته شده‌اند ، اطلاع دیگری درباره‌ی چگونگی طرحهای معماری و ساختمانی آنها در دست نیست . همانطوریکه شرح خواهیم داد نخستین آثار ساختمانی در دوره های قبل از استقرار سومریان در نواحی جنوبی بین‌النهرین شکل گرفت . یکپاره مردمی که در آنجا میزیستند به امکانات هنر معماری آگاهی حاصل نمودند و نوعی شکفتگی در این دوره به وجود آمد .

همانطوریکه امروزه میدانیم ، نیوغ آفریننده تمدن نازه و بزرگی که شوری توسعه بناهای آنان به ایده‌های جدید و دانش معماری خلافت بخشید . این دوره تمهیدی بود برای آفای آغاز تاریخی را گسترش داد . روحیه عالی مردمی که به سرعت مدارج تکامل و ترقی را طی میکرد ، در آثار ساختمانی آنها که به عمودیت گرایش منعکس گردید . به منظور مرتفع جلوه دادن بنا ، دیوارهای بلند به اسپرهای (۱) باریک عمودی عمودی تقسیم شد. آنان به این نکته نیز اکتفا ننموده بناهای خود را بر روی صخره‌های رفیع یا زمین های بلند و مرتفع برپا ساختند طرح و شکل داخلی

این بناهای اولیه هنوز هم با برجاست .

در حدود هزار سال پیش از میلاد بود که يك دوره رکود ، در معماری آغاز گشت و این دوره تا نرون هشتم و هفتم قبل از میلاد یعنی تا زمانی که بابلی ها و آشوریهها نفوذ یافتند ادامه داشت .

ظهور آنان نوعی دل بستگی و علاقمندی نسبت به استفاده از سنگتراشی و استعمال آجر های لعابدار و رنگی در معماری را به همراه آورد . از ، چوب در همه جا ، در معماری استفاده میشد . غالباً روی آنها را باورقه های طر و نقره می پوشاندند . و این در دوره ای بود که کوش بزرگ به منصه‌ی ظهور رسیده و فتوحات درخشان خود را آغاز ولیدی ، سیلیسیا ، آسیای صغیر ، و نواحی مشرق بابل و مصر و عربستان و بطور کلی ۲۸ دولت نیرومند جهان باستان سقوط نمود و یکی پس از دیگری تحت سلطه کوروش و پسرش کمبوجیه قرار گرفت . آنان سلسله هخامنشی را بنیاد نهادند و داریوش بزرگ بمنظور استحکام پایه‌های شاهنشاهی ایران قسمتی از هند (نواحی سند و پنجاب فعلی) را ضمیمه کشور خود ساخت . به این تریب آنها تمامی کشورهای را که در میان رودخانه ایندوس در مشرق و دانوب در غرب و در آسیای مرکزی و قلب آفریقا قرار داشتند تحت حکومت واحدی متحدی ساختند .

لذا در دوران پادشاهی شاهان هخامنشی بود که اصول شیوه‌ای که ما از آن امروزه با نام سیک معماری ایرانی یاد میکنیم پی ریزی شد . استعداد ذاتی ایرانی در نقاشی و تصویر نگاری بصورت ترسیم مویلهای گیاهی و حیوانی منجلی گشت که تخت جمشید نمونه‌ای از اعتلای این تمدن بزرگ است . در این نکته تردیدی وجود ندارد که پس از تراجم خزائن و کتابخانه های تخت جمشید توسط اسکندر مقدونی بود که ناگهان تمدن یونانی « سرچشمه فرهنگ امروزی غرب » به اوج شهرت رسید . تخت جمشید مهد نژاد آریا بود . توصیفی که آرتور پوپ در کتاب «معماری ایران ایران» از تخت جمشید نموده است گویی که افسانه‌ای خیالی انگیز نمی باشد پس از داریوش بزرگ دوران تنزل آغاز گشت . حمله اسکندر نالیبرات هنر هلنستیک را به همراه آورد ، و این اثرات بیشتر در مناطقی که یونانیها و مقدونی ها آزدوگاه های خود را مستقر ساخته بودند ، مرکزیت یافت . لکن در بهترین نوع این اثرات يك نوع ، در آمیختگی نامانوس وجود داشت که نمیتوانست مدت مدیدی دوام داشته باشد . اشکانیها که از شمال شرق آمدند و در هنر معماری پیشرفته تر بودند نسبت به توسعه و پیشرفت خصوصیات سمبولیک و منحصر بفرده هنر ایرانی کمک بسزائی نمودند . کمک بسیار مهمی که اشکانیها نسبت به معماری ایران انجام دادند

(۱) کلمه اسپر یا پادنه را مترجم به جای کلمه I anel انگلیسی و یا Pahhe فرانسه به کار برده است و این کلمه ایست فارسی که در معماری استعمال شده است . مترجم)

یکی ساختن گنبد بر روی چهار طاقی و دیگری توسعه در ساختمانهای ایرانی که بعدها ساخته شدند ساختمان ایوانهای طاقدار بود که هر دوی آنها نقشی حیاتی بازی کردند. اطاقهای مربع طاقدار که با نوعی راهرو احاطه میشوند از یادگارهای این دوره هستند، که بعدها، در زمان ساسانیان و سپس، بعد از فتح اسلام در معماری اسلامی اطاقهای چهارگوش گنبدی بسیار اهمیت پیدا کردند. سلسله ساسانیان که با اردشیر اول آغاز شد در حدود چهار صد سال دوام یافت.

در این دوره معماران از ایوانهای طاقدار و طرائق هنر اشکانی و هلنیستیک بمنظور تزئین ساختمان ها استفاده میکردند. همچنین ساسانیان از هنر کج بری برای تزئین بناها در طرحهای گوناگون استفاده مینمودند. ساسانیان در تزئینات بناهای خود اشکال طبیعی را بصورت درشت و آراسته بکارمیدردند. دامنه تزئینات و دکوراسیون های، بناهای ساسانی از حدود مرزها فراتر رفت و هنر مصر و روم و بیزانت و اروپا را تحت تاثیر قرارداد. هنر معماری ساسانی در معماری کشورهای آسیائی نیز اثر گذاشت و این اثرات تا هندوکشور چین پیش رفت و اغلب عوامل هنر هلنیستیک جای خود را به اشکال رنگین تری دادند که دارای جلوه مخصوص بخود بودند.

در قرن هفتم پس از میلاد، اعراب با حمله ای برق آسا، ساسانیان را برانداختند. آنان اگر چه آئینی نو، به همراه خود آوردند ولی دارای ایده‌هایی تازه در معماری نبودند و اکنون برعهده‌ی ایران مسلمان بود که اشکال و فرمهای بسیار نیرومند معماری ساسانی بپالاید و عوامل آن را در يك نوع معماری مافوق انسانی اعمال کند اگرچه درست تا اوائل قرن ۱۳ (میلادی) در ایران سلج و آرامش برقرار بود ولی چندان پیشرفت و تحرك زیادی در معماری ایران بچشم نمیخورد. درطول این مدت روکار ساختمانها بیش از پیش با کج برهه‌ای منقوش و یا با اجرکاری زیبا آراسته و پوشانده شده‌اند و این مساله پیوسته موجب برتری بناهای ایرانی بوده است.

مغولها که در سال ۱۲۱۲ میلادی به این سرزمین آمدند در اندک‌زمانی خوی دژ خیمی خود را از دست دادند و تحت تاثیر افسون هنرهای ایرانی قرار گرفته و از جمله حامیان دانش و هنر گردیدند و تقریباً در ایران نوعی انسانس ادبی و هنری پدیدار گشت.

افقیّت در معماری که مدتی بر معماری ایران حکمفرما بود به خاطر تمایل شدید و قدیمی ایرانیان، جای خود را به عمودیت داد. آنان ارتفاع و شکل را در معماری آزمودند. آنان اشکال مدور را در ساختمان برجهای تاریخی

بکار بردند. و حتی گنبدهای مخروطی، گاهی آنچنان به پایان میرسد که مارا به شکفتی وامیدارد، در صورتیکه متالر از هنر « شیخرام » معبدهای هندی نباشد.

در قرن شانزدهم با انقراض سلسله صفوی، دوران بزرگ سرامیک در ایران و مناره‌های مرتفع و گنبد بپایان میرسد. این دوران انحطاط و زوال هنری تا زمانی که رضاخان آن سرپایز مومن و معتقد، با ایده‌هایی برای بهسازی ایران از طرف پارلمان به عنوان پادشاه انتخاب شد و دودمان پر برکت پهلوی را بنیان گذاشت، ادامه داشت. از این هنگام ما به دوران معماری مدرن در ایران میرسیم: و آنچه در دوران سلطنت اعلیحضرت همایون محمد رضاشاه رخ میدهد برهمگان آشکار و میرهن است.

ما با بررسی تاریخ ایران در طی قرون گذشته دریافتیم که معماری ایران دارای چند ویژگی مخصوص به خود میباشد که گذشت زمان و عوامل خارجی هرگز نتوانسته‌اند آنها را تغییر دهند و یا از میان بردارند. لکن مقدار زیادی دگرگونی دائمی در معماری ایران مشهود است و کسی نمیتواند این دگرگونیها را وقفه و سکنه‌ای در معماری ایران بداند. اکنون بگذارید عواملی را که بر روی معماری ایران، در گذشته اثر گذاشته، مورد بررسی قرار دهیم و ببینیم چگونه آن عوامل امروزه نیز در معماری ایران موثر میباشد.

عواملی که من آنها را در مد نظر قرار داده‌ام عبارتند از: اعتقادات مذهبی، شرایط جغرافیائی و آب و هوائی، شرایط اجتماعی مناسبات و روابط ایران با کشورهای هم‌جوار و عوامل آرامش و امنیت داخلی کشور، ماشین آلات جنگی، مشاغل عمده توده مردم و شکل حکومت، و آخرین و نه کمترین آن عوامل اینست که معماری از دیدگاه تاریخ چه جایگاهی را دارا است.

همانطوریکه قبلاً گفته‌ام در حقیقت پیدایش معماری ایران در دوران سلطنت پادشاهان هخامنشی بود. در این دوره پرشکوه تاریخ ایران اهم توجه به ایجاد کاخ ها و سایر بناهای تاریخی ماندگار، معطوف بود. حتی تخت جمشید با عظمت هرگز اقامتگاه دائمی شاهان هخامنشی نبوده است. تخت جمشید در نهایت غرور و سرافرازی به شیوه‌ی معماری سنتی ایران، از قدرت و کردار بزرگ شاهان حکایت میکند و منصب الهی آنانرا تاکید مینماید با اینکه توسعه مذهب جزو وظائف شاهان و روحانیانی بود که در دستگاه پادشاهان بزرگ نقش‌دوم را بازی میکردند، پیشرفت بسیار کمی در معماری مذهبی این دوره به چشم میخورد. تعدادی معبد از این دوره وجود داشت ولی آنها تقریباً واحدی کوچک و شکل دیگری از معماری وسیع شاهانه بودند، این وضع ادامه

داشت. تا زمان پیدایش اسلام یعنی هنگامیکه محمد (صلی اله) ظهور کرد و توجه به سوی آفریدگار بیش از پادشاهان معطوف شد، از این هنگام ببعده ساختن بناهای مجلل شاهانه جای خود را به ساختمان مساجد و مکان های عمومی داد. و از این موقع مسجد های زیبا بناگردید. که اکنون نیز همی آنها پا برجا و قابل مشاهده هستند. بدین ترتیب، پس از ظهور اسلام، مردم که پیش از پیش آزاد شده بودند عقیده ساختن خانه برای خدا و مردم، در میان آنها بیشترت گرفت. لیکن تا قرن هجدهم امکان توده مردم از نظر معماری چندان پیشرفتی نمود.

ساختمانها در روزگاران پیشین با مصالحی ساخته شدند که عبارتند از گل، خشت خام، چوب و در تخت جمشید، سنگ. که استفاده از این مواد هر کدام محدودیتی داشتند. امروزه هنگامیکه مواد و مصالح گوناگونی از قبیل بتون آرمه در اختیار خود داریم آیا باید خودمان را فقط به همان امکانات گل‌و خشت و چوب و سنگ محدود سازیم؟

نگاهی هم به‌اوضاع اجتماعی بیفکنیم - در آن روزگار ان پادشاهی قدرت مطلقه‌ای بود در دست شاه، که بوسیله سپاهیانش حمایت میشد. طبقات مردم نیز عبارت بودند از شاهزادگان سپاهیان، درباریان، و رعایا، البته بازرگانان، هنرمندان یا صنعتگران و پزشکان هم وجود داشتند ولی مانند امروزه آنها طبقه‌ی متوسطی (توی) به نظر نمیرسیدند. گروه دیگری نیز که مقدار قدرتی داشت گروه روحانیان بود، که پشت آنان پس از ظهور اسلام شکسته شد. امروز در تحت حکومت خاضر و در تحت سودای آزادی جهانی طبقه متوسط سنون فقرات هرکشوری محسوب میشود. آنها هستند که اکنون فرمانروائی میکنند. اینها حکومت های مردم بمرمدم و و برای مردم هستند. هنر معماری که زمانی از آن شاهان و شاهزادگان بود اکنون در دست مردم فرار دارد. امروزه هنگامی که دولت بنا میسازد، مردم حق اظهار نظر درباره آن را دارند هنر معماری امروزه کمتر از پیروزیها و فتوحات و قهرت‌های شاهان دم میزند بلکه بیشتر نمایشگر ایده آنها و روحیات توده مردم است.

زمانی که تعداد معدودی تحت نظر يك معلم تعلیم میدیدند، و آنقدر شاگرد درنزد معلم میماند، که تا حد توانائی‌اش کسب معلومات میکرد، در آن روزگاران تعلیم و تربیت به معنی امروزی کلمه به سختی قابل تصور بود، صنایع و هنرها توسط پدران و یا عموها یاد داده میشد، و آموختن صنعت و پیشه، امری موروثی بود. اما دویارهای یاد دادن دانش پزشکی، پدران برای اینکه تفوق و برتری خودرا محفوظ داشته باشند، آن را به فرزندان

خود نمی‌آموختند به همین جهت طرز تهیه و ساختن بسیاری از داروهای نومی همراه با مرگ انسان در زیر خاک مدفون شد و جهان ، از چگونگی آنها ناآگاه ماند . ولی امروزه تعلیم و تربیت از آن همگان است و سازمانهای مناسب تربیتی به منظور تعلیم تعداد بی‌شمار دانش آموزان ، باوسائل و تجهیزات علمی بوجود آمده است .

امروزه حتی هنر جنگ نیز کاملاً دگرگون شده است و ما به سختی میتوانیم از آن برج و باروها و خندقهای اطرافشان که در نهایت مهارت ساخته شده بودند ، اطلاع حاصل نمائیم . این استحکامات به منظور جلوگیری از حمله سربازان پیاده ، سواره ، ارابه سواران ، دسته‌های لیل و شتر وجود آمده بود. سلاحهای جنگی نیز مهارت بودند از شمشیر ، نیزه ، گرز ، نیز و کمان ، ولی امروزه وقتی جنگی درگیر میشود شما به زحمت میتوانی دشمنی را که با آن می‌جنگیدند ببینید. احساس امنیت در داخل کشورها هم دستخوش تغییراتی گردیده است . سابقاً تعداد شهرها کمتر و جمعیتشان در مقایسه با جمعیت فعلی بسیار ناچیز بود. اکثر افراد مردم در روستاها می‌زیستند و به کشاورزی اشتغال داشتند . و معمولاً باکشور های هم‌جوار و همسایه خود ، دارای مناسبات خوبی نبودند . دشمنی و عداوت در میان قبائل عمومیت داشت . راهزنان از مرزها گذشته و سراز قتل و غارت راه گریز در پیش میگرفتند . این احساس عدم امنیت در معماری توده اثر میگذاشت و قرون متحدی باقی مینماند . تمامی اطرافها در اطراف يك حیات مرکزی که به منزله منبع تامین فضا و روشنایی برای آنها محسوب میشد بنا می‌گردد . دیوارهای خارجی غیر از يك در ورودی باریک مدخل دیگری نداشتند . خانه انسان در حقیقت قلعه و دژی برای او محسوب میشد . تا چند سال پیش هم چنانکه زنان چادر به سر می‌نمودند این نوع خانه سازی نیز بسیار معمول و منداول بود . لیکن ایرانی امروزی با احساس امنیت بیشتری ، در حال حاضر در خانه های چند طبقه زندگی میکند و بانوان چادر را از سر برداشته‌اند .

اکنون نظری نیز به دگرگونیهای اقتصادی بیفتیم .

در گذشته تجارت خنجر محدود بود و غالباً به صورت بهائری و بابایی انجام میشد . ثروت در دست همانهایی بود که حکومت میکردند ، و توده مردم نیز زندگی ساده‌ای داشت و دامنه‌ی احتیاجات نیز کوتاه بود . آیا آنچه که توصیف شد درست نقطه مقابل وضع امروزی ما نیست ؟ در حال حاضر شهرهایی که ما در آنها زندگی میکنیم پر جمعیت هستند . مشکلات مربوط به تردد و

حمل و نقل ما را مجبور میکند که طبقه روی طبقه بسازیم و وجود تلمبه های برقی سیستم جدید زه‌کشی و نیروی الکتریسیته این امر را امکان پذیر ساخته است . ما به جای آنکه ساختمانها را افقی گسترش دهیم آنها را بسوی آسمان میکشایم و اگر از جهت داشتن زمین در مضایقه باشیم ، در عوض بیشتر بر ارتفاع بنا میافزاییم . پیشینیان ما عادت داشتند که برای اتمام بنائی سال شماری کنند ، ولی ما در عوض کارهای ساختمانی را در عرض ماه ها و حتی دربره‌ای موارد در طول مدت چند روز یا چند ساعت به انجام میرسانیم . امروزه احتیاجات روزانه مردم بقدری زیاد است که حتی میزان خرج از دخل زیادتر میشود . گذشتگان برای تجملات پول و وقت ، صرف نمیکردند ، ولی امروزه باید همه چیز فونکسیونال و گرانبها باشد. پدران واجداد ما خانه خود را « ماوای دلنشین » مینامیدند و دربره آن ترانه‌ها میسرودند ، ولی در عصر حاضر آقای لوکوزبولیبه خانه را ماشینی مینامد که میتوان در توی آن زندگی کرد .

اکنون که تکنولوژی این اندازه پیشرفت کرده ، آیا ما میتوانیم منافع بی‌شمار پیشرفتهای آن را انکار کنیم .

آنجا که در گذشته برای نگهداشتن سقف يك تالار از ستون استفاده میکردند ، امروزه ما این کار را بدون اینکه حتی از وجود يك ستون هم استفاده کرده باشیم میتوانیم انجام دهیم امروزه ما با اختیار داشتن آسانسوها و پلکان های برقی، دیگر به وجود پله‌های سنگی نیازی نداریم .

حالا ببینیم ما چه چیزهایی را از هنر معماری سنتی ویلستانی میتوانیم بگیریم و آنها را با تکنولوژی مدرن عصر حاضر هماهنگی و تلفیق دهیم .

تمامی آنچه را که ما از معماری سنتی در دست داریم آثار و بناهای تاریخی هستند ، از قبیل کاخها ، مساجد و مقبره ها . نمیتوان گفت که ساختمانهای مراکز صنعتی ، ادارات ، مدارس ، کالج ها ، بیمارستانها ، ایستگاه‌های راه‌آهن ، ایستگاههای اتوبوس ، مراکز سخن پرانی هائی مانند بی . بی . سی . یا آشیانه هواپیما هارا میتوان بصورت قدیمی وبااستفاده ارزشهای سنتی بنام نمود . ولی میتوان اظهار داشت که به تقلید از طاق‌کسری در بسفون میتوان بناهایی مشابه ساخت. ساختن بناهای تاریخی بمنظور اینکه برای همیشه پا برجا بمانند دیگر بنفرت به چشم می‌خورد ، و جای آنها را ساختمانهای عظیمی گرفته که بوسیله صنعتگران برپا شده‌اند بناهای تاریخی ارزش تبلیغاتی دارند و میباید همراه با گذشت زمان و با توجه به امکانات اقتصادی ترمیم و توسعه یابند . اکنون با اینکه من به پایان سخنرانی

نزدیک میشوم ، مهمترین نکته بحث باقی و ناگفته مانده است ، و آن مقام و جایگاه هنر معماری در تاریخ میباشد .

گفته‌اند که معماری خود تاریخی است که بر روی صفحات سنگی و گلین و فولادین و بتونی آن تمدنها و ملتها ، سرگذشت های خود را نوشته‌اند . آنها که بودند ، چگونه زندگی میکردند ، کی و بر چه کسانی حکومت مینمودند ، از چه مقدار آزادی بهره داشتند ، در علوم مختلف چه اندازه پیشرفت کرده بودند ، هنرها و صنایع و بالاخره علل ظهور و سقوط آنها چه بود ؟

اکنون وظیفه‌ی ایرانی امروزی است ، که صفحات تازه‌ای برای کتاب تاریخی بیفزاید ، تا ضمن احیاء سرگذشت پیشینیان ، نشان دهد که کیست و چقدر از مدارج ترقی و تعالی را پیموده است .

شاید گفته شود که من کسی هستم که معتقد به گسستن از گذشته می‌باشم . ولی بگذارید بلافاصله بگویم که مطمئناً اینطور نیست . چگونه ممکن است ، ایران از گذشته پرشکوه و میراثهای گرانبه‌اش یگسلد و قطع پیوند کند ؟

من این نکته را بیشتر تاکید میکنم که به جای اینکه همیشه بازگو کننده آثار گذشتگان باشیم و پیوسته آنان را نمجید نمائیم ، بایستی درست و به دنبال قدم های آنان گام برداریم و در جائی که آنها از حرکت باز ایستاده‌اند ما به جلو بنشازیم . ایران امروزی باید سراز خاکستر قرون و اعصار به در کند ، و صفحات و امتیازاتی را که فقط و فقط تنها از آن اوست ایقا و احیاء نماید روزها از پی هم گذشتند و زمان تغییر کرد ، تاج و تخت ها و ازگون شدند ادیان دگرگون گردیدند آثار و عوامل خارجی اثر کردند ولی کوچکترین تغییری در ویژگیهای ایران حاصل نشد .

در عصر حاضر بانوجه به احتیاجات اقتصادی ، تسخیر فضا ، تکنولوژی جدید ساختمانی مواد جدید و علوم مختلف ، ما باید ارزش آنچه را که داریم بیشتر بدانیم ، ارزش همه چیز هائی که از آن ماست چه بقایای کاخهای پاسارگاد و تخت جمشید و آثاری که از تاثیر هلنستیک برجای مانده و چه مساجد و مقابر دوران اسلامی .

يك بررسی دقیق درباره‌ی ساختمانی قدیمی نمونه‌هایی از خصوصیات و ویژگیهای معماری ایرانی را بدست میدهد که ما میتوانیم آنها را به عنوان آثار سنتی بپذیریم .

در مطالعه کار باستانی معماری ایران بیش از هر چیز روح زیبایی پرستی ، و توجه شدید ایرانیان ، به هنرهای زیبا جلب توجه میکند . دقت نظر و نکته سنجی آنها در انتخاب ابعاد و استعمال رنگ و شکل شایان توجه است . به دقت نظر آنان در استعمال ابعاد و

اسکانیودامیان

در سال ۱۹۱۴ در بخارست بدنیا آمده و اکنون ۶۵ سال دارد .

تحصیلات :

در سال ۱۹۴۲ لیسانس معماری خود را از دانشکده بخارست گرفته است

مشاغل :

از طرف دولت رومانی در سال ۱۹۴۲ پفرانسه اعزام و بعلت جنگ اقامت او در سال ۱۹۴۷ پایان پذیرفته .

از سال ۱۹۴۲ تا سال ۱۹۴۹ موفق باخذ چندین جایزه معماری گردید و در سال ۱۹۴۵ به عضویت انستیتو معماران و سپس به مقام ریاست این انستیتو رسیده است .

میتوان شکل‌های قدیمی را طوری استعمال کرد که هم رنگ سنی داشته و هم مدرن باشد .

آیا کسی میتواند بگوید تمامی آن خصوصیات را که از معماری سنتی ایران شرح دادم ، با تکنولوژی جدید ، مفاہرت دارد ؟

بدون شك طرز زندگی امروزی ما فرق کرده است . نظر به احتیاجات ما ، ساختمانهای امروز باید چیزهایی داشته باشند که بناهای گذشته فاقد آن بودند . تکنولوژی مدون ، به مهندس كمك میکند که تمامی آن احتیاجات را برآورده سازد ، و همچنین در حال حاضر مانعی در سر راه او نیست که دست به ساختن بناهایی با خصوصیات و مشخصات سنتی نزنند .

برعکس نظر من اینست که ، از نقطه نظر اقتصادی ایده تلفیق هنرهای زیبای قدیمی ایران با هنر معماری غیر ممکن می‌نماید ، و از این لحاظ تکنولوژی جدید به كمك ما نیامده است ، حتی امروزه از نظر جنبه غیر معنوی قبول این نکته شاید كمی مشکل باشد ولی بدون شك اگر ، ساختمانهای عمومی و بناهای تاریخی ، رنگ سنتی بخود بگیرند ، خواهند توانست که با صدای رسا اعلام کنند . که از آن ایران هستند و جز ایران به هیچ کشور دیگری تعلق ندارند .

چرا در موارد مقتضی ، از مجسمه سازی ، در يك بنا استفاده نکنیم . ابزار و ماشین آلات مدون ، آنچنان سنگببری را آسان کرده که دقت و مدت کار را نیز تقلیل داده است . حتی يك تکمیل ترین تربیت شده میتواند به كمك ابزار و ماشین هایی که در اختیار دارد ، در زمانی بسیار اندک از يك مجسمت ی گلی ، کپی‌ای مانند آن بسازد ، لازم نیست که او حتما هنرمند و مجسمه ساز باشد .

اگر به من اجازه دهید يك بار دیگر نیز به آن کتاب تاریخی اشاره کرده وبگویم ، که وقتی که ایرانیان امروزی صفحات نوی به آن تاریخ کهنسال می‌افزایند ، باید درباره خودشان نیز بنویسند ، که چه مردمانی هستند ، از چه مقدار آزادی برخوردارند ، چقدر از مدارج ثرفی را پیموده‌اند ، و همچنین درباره کارهای بزرگی که می‌توانند به انجام آن مشغول باشند ، و همچنین بنویسند که آیندگان و نسل‌های بعد چه ها باید بدانند .

در خانه ، يك بار دیگر بخاطر تشکیل چنین کنگره‌ای به حکومت ایران تبریک گفته ، و از اینکه این فرصت به من داده شد که این سخنرانی را ایراد کنم پیش از پیش معنون و سپاسگوارم .

مقیاسها نظری بیفکنیم . اگر تخت جمشید برقرار پشته‌ای با چنان بلندبهای جاودانه‌اشی که در هر خط آن عمودیت ، تاکید شده ، برپا نمی‌شد ، بی‌گمان این اثر تاریخی در میان کوههای بلند و دشتهای پهناور و وسیع کم شده واز انظار مخفی مانده بود نخستین دوس معماری را ، مردمی که دربین‌التهرین می‌زیستند به دیگران یاد دارند سپس آن دوس بعدها اصطلاحاتی به خود گرفت و بطرف کمال پیش رفت . مردم بابل نیز ایده ساختن بنا برقرار پشته ها و بلندبها ، و همچنین استفاده از آجرهای لعابدار در معماری و ایجاد نقش برجسته در گچ‌بریها را ابراز نمودند . در اندک زمانی حجاری نیز وارد معماری شد و در تخت جمشید مورد استفاده قرار گرفت . و شما زیباترین نمونه‌های نقوش برجسته سنگی را هر جا دیگر نیز میتوانید مشاهده نمائید . هرکدام از این جزئیات نکته‌ای عالی در بردارد . ایجاد اشکال قراردادی و سمبولیک از ویژگیهای هنر ایرانیان است . هنرمند ، آنچنان در هنر خود مهارت داشت که هر شکلی را میدید می‌توانست مشابه آنرا بسازد هیچ ملتی در هیچ جا هرگز به پای ایرانیان در الهام گرفتن از اشکال طبیعی و استفاده عالی از آنها نرسیده است .

گذشته از دقت نظر و بصیرتی که در اندازه های نقوش شاد ، و برجسته بکار رفته ، سایر آثار هنری ایرانیان مانند سر درهای بلند طاقدار ، تزئینات داخل شاه نشینها ، سرستون‌ها وغیره ، گذشته از اینکه از نومی برتری از نقطه نظر تزئینی برخوردارند حیرت انگیزی آنها در استعمال رنگهاست که پس از گذشت قرون ، تا به امروز باقی مانده‌است . فکر نمی‌کنم در این بابت سخن گزافی گفته باشم ، حالا که ، در اینجا در اصفهان هستیم چرا نظری به مسجد شاه (قرن نوزدهم) ویا مسجد لطفاله (قرن هفدهم) بیفکنیم ؟

گذشته از آثار زیبایی که از معماری سنتی در اطراف خود مشاهده می‌نمائیم خصوصیت بارز دیگری نیز نمایان است و آن ، صمیمیت ، پشتکار ، فداکاری و تعصب ایرانیان به انجام کارهای بزرگ است . آنچه که میگویم حقیقی است ، حال شما میخواهید آن را سنت ، اوث و یا هرچیز دیگری مایل که هستید بنامید .

و اینجا اظهار نظر های مختلفی پیش می‌آید . اگر کسی از زاویه‌ای کاملا جداگانه و مختلف به بحث پیرامون معماری سنتی بنگرد بلافاصله تصور اقتیاس از معماری قدیمی و تکرار اشکال و باستانی به ذهنش خطور میکند ، و بدون اینکه به فکر تناسب و نیاز استفاده از آن باشد و یا شاید که بدون استثناء آنچه که برای ایجاد نافع بوده برای ما نیز مفید است .

من استعمال تمامی مویف ها و اشکال قدیمی را پیشنهاد نمی‌کنم ، در موارد واقعا مقتضی

صفت « معاصر » که به یاری آن معماری امروز را بررسی میکنیم ، در حالیکه ریخت و هیات همه جا حاضر « محلی » را به خود گرفته ، که « برای زندگی همه جملعه زیر بنا رفته است » اکنون بیش از هر وقت موسوف دیگر الفاکننده شیوه تفکری است که « بعد اکثر پیش بینی » هدایش میکند ، به ارضای نیازهای دم افزون بشریت قادر است ، و هر نتیجه ای بدون آن در معرض این مخاطره است که غیر موثر از آب درآید و یا از جهت جفت وجود نبودن با زمان ، (این شاهد تکامل تمدن ها که مدام با آهنگ رو در شتاب گسترش ها در خود فشرده میشود) - گران و پر خرج تمام شود .

امروزه روز ، دیگر بخصوص در امر معماری - کلمه معاصر را نمی شود (مولود نیاز های موجود) تلقی کرد . بلکه مفهوم آن چنین است : « آمادگی دهنده ، رودست زننده و پخته کننده طرحها ، به شیوه ای که حتی بسیاری از نیاز های آینده را هم جوا بگو باشد .

پروحتت از این که اشتباه کرده باشیم میتوانیم اقرار کنیم که عصر حاضر ، به کیفیات سه گانه مفید ، استوار ، و زیبا ، که مصحوب همیشگی هر معماری خوبی بوده است یک کیفیت چهارمین نیز اضافه کرده ، و آن کمیت است . گیرم این کمیت ، دیگر این جا برخلاف اصل همیشگی خود با کیفیت ، در تضاد و معارضه نیست . بلکه به معنی ، به هیات یک

و آنچه باعث به وجود آمدنش شده ، همان نقش به منتها درجه اجتماعی است که معماری معاصر ملزم به اجرای آن است .

بدون وسایل تکنیکی مدرن - که به گردن معماری آویزان شده و او را هم گرفتار قانون تولید ردیفی (سریال) کرده است - ساختمان ها نمی توانند خصیصه توده ای پیدا کنند .

لاجرم معماری هر روز بیش تر در تلاش استفاده از ابزارهای محاسباتی و اجرایی است که زمین تا آسمان با وسایل پیشه وران (که استعمالشان عمومیت داشت و تا همین اواخر هم مورد استفاده قرار میگرفت) تفاوت دارد . جهش آتچنان بلند است که به فرض محال اگر بشود معماری حاضر را با خصوصیات پیشه ورانه سابق مقایسه کرد ، قدم های اولیه معماری امروز ، پیش آنچه در آینده ای نه چندان دور از آن انجام گرفته است چیزی در حدود همان کارهای معماران پیشه ور قدم جلوه میکند .

نفوس کره زمین به میزان روزانه دویست هزار تن افزایش پیدا میکند .

این جهش ها از هر نقطه نظر به تعیین و توجیه تغییرات و تبدیلاتی که در اساس تعقلی مسائل معماری صورت پذیرفته است ، قادرند .

در مطالعه پدیده معماری که علی الدوام در راه تکامل پیش رفته است ، رابطه میان سنت و دستاورد هر دوره مشخص ، از نکاتی است که به بحث گذاشتن آن در شرایط جدید ، بخصوص برای شناخت چهره معماری معاصر اهمیت فوق العاده دارد .

به عبارت دیگر : رابط میان ارزش های والای معماری گذشته و ارزش های جدیدی که والای معماری گذشته و ارزش های جدیدی که دنبال هیات و موقع شایسته خود می گردد ، می باید بپذیرد که در جهت تثبیت گذشته ها جای خود را با آن عده از عناصر سنتی زانا غنی تر که محتوای واقعی و ارزشمند دارند عوض کند . و این عمل را از راه کناره نهادن شیوه افراط در سادگی سطحی (که مستقیما به ظواهر و اشکال و عناصر مربوط میشوند که در ترکیب یک اثر معماری نقش فرمی برعهده دارند) انجام دهد . این رد و استنکاف می باید در جهت جست و جوی رابطه ای مهمتر تجلی کند ، در جهت جست و جوی محتوای صمیمانه و فطری پدیده ، که در مجموع عناصر تعیین کننده هر آفرینش هنری به کار می آیند .

باید کوشید که از میراث سنتها ، مفاهیم زرقار آثار معماری گذشته (که خواه از سرافتاق و خواه آگاهانه دارای ارزش واقعی هستند) بیرون کشیده شود . و البته به بهای تلاش علم و احاطه کامل ، و تعمیر تفسیر خلاقه ارزش های جاودانه ای از قبیل :

پاسخ گفت ، به مقام و موقع جغرافیایی ، منطق مصالح و کاربرد آنها ، برداشت و مفهوم فضا ، زبان صریح همه ذی مدخل هایش ، و غیره و غیره ، که در مجموعه معنوی هر تمدن ، قابل ملاحظه ترین چیزهاست .

معماری معاصر باید « خودش » باشد . و بدین جهت باید از روی حساب معلوم شود که ما در کجا مفهوم « عصر » زندگی میکنیم . معماری معاصر این عمل را با باز آوردن نو بهاری شایسته انجام می دهد که با تداوم آنچه « سنت نیکو » نام دارد مغایر نباشد . یعنی در واقع با نشان دادن این که در این کار چند مرده حلاج است .

سنت در تمام طول مسیر یک تکامل مثبت ، موثر است . هیچ ارزش والایی نمی تواند وجود داشته باشد مگر این که از برترین ارزش های گذشته تغذیه کند تا بتواند به نیروی تازه ای خویش در شمار آن ارزش ها قرار گیرد و به نوبه خود ارزش سنت پیدا کند .

از این گذشته ، با ملاحظه این نکات میتوان در معماری معاصر از یک « نویت عمل » سخن به میان آورد : عمل « آماده - پیشرفت » از یک سو ، و از سوی دیگر عمل « سنت - سبقت » که هیچ کدام نمی توانند صورت اجابت پیدا کنند مگر از طریق معماری شایسته و کامل العیاری که خصیصه و هنجار و تعالی هر تکاملی را دارا باشد و لاجرم بتواند در سلسله این تکامل ، محلی از اعراب پیدا کند .

معماری امروز فراخوانده شده است تا تناسب

نهالی را در نهاد بنا جایگزین کند : نتیجه خبیر و استادانه ای از بازی سنت و ابداع ، از بازی کهنه شایان ارزش و نوبی که تنها به همین اسناد زنده است . نه مسلم است که استعداد و شخصیت توجه موشکافانه ، قدرت تشخیص و انتخاب ، فرهنگ ، تاثیر پذیری از ارزش های ملی و جهانی ، و قدرت علمی ، کیفیاتی است که معلوم میکنند چه کسی قادر است وظایف یک معمار را انجام دهد . از این گذشته ، همین ها هستند شرایطی که ، مجتمعاً ، هم ، آفرینش های هنری را بوجود می آورند ، هم زمینه را برای تداوم یک تمدن و سنت های ماندنی آن ، آماده میکنند . و باز همین ها هستند شرایطی که اگر چون دوس به کار بسته شوند از این خطر که چسبیدن به گذشته و ادامه سن محلی به هیستوریسم و فلتکتوریسم و وژیونالیسم مبدل شود و یا سنت ها تدریجاً مورد بی توجهی قرار گیرند و به مبارت بهتر : از آنچه ناگزیر به سنگ های جلو راه پیشرفت حقیقی معماری تبدیل میشود جلوگیری میکنند .

مجال ما همه درست در دوره انفجار واقعی تکنولوژی بروز کرده است که ، در ساختمان تمدن و کیفیت اندیشه و عمل آدمی - صاحب عمیق ترین تاثیرات است و روزی نمی گذرد که در جهان معنی و ماده افق های تازه بی بردیدی کشف نشود . - این مجال ، که : شاهد و درعین - حال سازنده ارزش هائی باشیم که در آن به شایان تقدیر ترین عناصر معماری عصر ما نطفه های معماری آینده را به وجود می آورد تا عناصر سنتی خود را در آن باز شناسد .

هر آنچه امروز صورت تحقق و اجرا به خود گیرد بخشی از گذشته را در خود خواهد داشت ، نیز پوسیدگی و نطفه پیری را ، نزل را و در نتیجه ، زوال ، و اندراس خود را .

سنتی ترین کار ها جست و جو است . جست و جویی به معنای مقابله کهنه و نو ، تر . هر آنچه از زمان خود تخطی کرده باشد و امتلائی هر آنچه تازه و جدید است .

شاید حالا دیگر - بخصوص پس از شرح و بسط ها و تصریحات قطعی که از اساتذگانی و مطلق گرانی در امان مان می دارد - شاید اعتراف به این مطلب آنگاه ها مخاطره آمیز نباشد که :

(قوی ترین و انسانی ترین کار سنتی ، پیروزی و امتلائی نو ، است و خط بطلان کشیدن بر آنچه از زمان خود متجاوز باشد . هرگونه پیشرفتی که مدام از طریق تخطی آثار متعلق به زمان خود تشویق به حرکت شود پیشاپیش از لحاظ تاریخی منکوب و منتفی است .)

آیا میان آثار بزرگ معماری حاضر ، اثری سراغ داریم که بتواند در مقابل عامل فرساینده زمان چند دهه بیشتر مقاومت کند ؟

اگر جواب این سؤال منفی است ، شاید دلیلش آن است که این آثار ، از فرهنگ تکنیک مادی ، بیش تر بهره برداری کرده اند تا از فرهنگ معنوی .

آقای فیلیپ ویل

در پانزده فوریه ۱۹۰۶ در دوجستر نیویورک متولد شده و اکنون ۶۴ سال دارد .

تحصیلات

آکادمی فیلیپس ۱۹۲۴
در سال ۱۹۲۸ به دانشگاه کرنل وارد و در سال ۱۹۳۰ در رشته معماری فارغ التحصیل گردید .

مشاغل :

در انستیتو معماری آمریکا :
از سال ۱۹۴۷ - ۱۹۵۱ سرپرست
از سال ۱۹۵۱ - ۱۹۵۲ نایب رئیس
از سال ۱۹۵۲ - ۱۹۵۴ رئیس
از سال ۱۹۴۷ - ۱۹۴۹ رئیس انجمن آرشیتکتهای ایلتونیز
از سال ۱۹۵۶ - ۱۹۵۸ معاون دوم انستیتو
از سال ۱۹۵۸ - ۱۹۶۰ معاون اول انستیتو
از سال ۱۹۶۰ - ۱۹۶۲ رئیس

موضوع سخنرانی : بسوی يك معماری نوین در ایران .

نویسنده پیش از اینکه به تهیه این مطلب بپردازد هرگز به ایران مسافرت نکرده بود و هنوز مردم این سرزمین ، طرز امرار و معاش ، نظام ارزش ها ، آرزو ها و تمنیات آنان را آنطور که باید نمیشناخت .

برای پی بردن به اقدامات درخشان این ملت در زمینه معماری که شش هزار سال تاریخ پرافتخار دارد ، تصویر ها و روایات نویسنده ها کفایت نمیکند .

در این گفتار بجز نتیجه گیری های اصولی که برای تمام کشور ها یکسان است ، اظهار نظر ها با قرون وسطی برگزار شده است . گرچه یکتفر خارجی وابسته به فرهنگی که هزاران کیلومتر از اینجا فاصله دارد میتواند نسبت به تفاوت های عمده مردم و طرز زندگی آنها حساس و واقع بین باشد مع الوصف مادام که برداشت های او بوسیله مشاهدات شخصی تأیید نگردد به حکم خرد باید از داوری نهائی چشم پوشد .

بهمین صورت خواننده نیز باید اندیشه هائی را که بدین طریق ارائه میشود حکمی مطلق تلقی نکند .

آنطور که بنظر میرسد ، این کنفرانس بمنظور کمک به رهبری خلافت ایران در کشف اصولی که به معماری اصیل و افتخار آمیز ایرانی منتهی میشود تشکیل شده است . این کنفرانس در زمانی تشکیل میشود که توجه این ملت به اصلاحات اجتماعی و رشد اقتصادی معطوف است و قدرت مردم تمام و کمال در بثمر رساندن آرمانها مصروف میشود . و این تحسین جهانیان را برانگیخته است لیکن در کلیه این کوششها نقش بسارز امایحضرترین ، شاهنشاه و شهبانو ، که به اهمیت هنرها پی برده اند و به تقویت آنها تأکید میورزند بطور مشخصی چشم میخورد .

این توجه به طراحی و معماری ، هنر هائی که محیط فیزیکی جامعه را تشکیل میدهند و در شکل گیری خصوصیات و زندگی مردم نقش صدهای بعده میگیرند ، یکی از گرامی ترین سنن رهبران بزرگ این مرز و بوم از کوروش و داریوش گرفته تا شاه عباس و سلسله پهلوی میباشد بشکرانه وجود چنین رهبران عالی قدری مدتهای مدید ، معماری ایران و معماران این سرزمین به دیگر کشور ها نفوذ کرده اند . اثر این نفوذ را میتوان از اقیانوس آتلانتیک تا رودخانه های هندوستان مشاهده کرده هرچاکه قدر هنر شناخته میشود کیفیت والای سلیقه سنی ایرانیان در قلمرو مهندسی ، معماری و هنر های تزئینی با افتخار یاد میشود .

در اینجا ملتی را می بینیم که در همین آگاهی از سنن ملی و احساس سرزندگی نسبت به آن در تکاپوی فنون و تکنولوژی جدیدی است که بتواند با توسعه روز افزون سطح زندگی مردم تطبیق نماید .

لیکن در این راه ، اگر نیک دقت نشود بدو صورت امکان لغزش وجود دارد : (۱) تبعیت کورکورانه از فورم های سنی (۲) کپی برداری از ظواهر معماری غرب : بنا به تعریف ، هنر ، حاصل عمل خلافت است ، هنر کپی برداری نیست ، بازار فریبی هنر دیگران خالی از آفرینندگی است و مالا ، هنر نمیتواند بود

برای اینکه بتوان از آثار ذقیمت گذشتگان بهره مند شد ، باید تنها از اصول آفرینندگی آنان توشه برگرفت باید دید محدودیت ها و شرایط فنی و مادی و فرهنگی گذشتگان چه بوده تا چنین فرآورده هائی را سبب شده است . آیا عمارات بزرگ آن عصر پاسخ گوی مناسبی به شرایط آن زمان بوده است ؟ آیا آب و هوا نیز عامل پیدایش چنین ضرورتی بوده است ؟ آیا مواد و مصالح و فنون جدید نیز دچار همان محدودیت ها است ؟ آیا هنوز هم مشکلات مربوط به مهارت های فنی و روش های ساختمانی ایجاد محدودیت میکند ؟ آیا در فرهنگ جدید نسبت به انگیزه های محیط بیرون همان عکس العملهای قدما برقرار است ؟ آیا در نیازمندیهای عاطفی و فونکسیونل انسان چه تغییراتی رخ داده است که باید به پاسخگویی بر خیزیم ؟

ناچه پایه میتوان از معماری غرب در ایران استفاده کرد ؟ آیا باید وسایلی را که با خلق و خوی ایرانیان نامانوس است اصال نمود .

باید دانست علت اینکه ما ششینیم در ایالات متحده اینهمه توسعه پیدا کرده است بیش از هر چیز ، اقتصادی است : چرا که در این کشور مزد کارگر نسبت به نرخ مواد و مصالح گرانتر است . نتیجه اینکه استفاده بیشتر از مواد و مصالح و تقلیل میزان کار در ساختمان یک بنا رایج شده است . همچنین تولید در کارخانه و در تحت شرایط کنترل شده از مرمت محل ساختمان و استقرار تولید در هوای آزاد ارزاتر تمام میشود . آیا در ایران نیز چنین وضعیتی حاکم است ؟ جواب این پرسش ناگفته پیداست .

برای بررسی این مسائل پیش از هر چیز باید بگردم این سرزمین بپردازیم . عمده زیادی از همکاران من و منتقدین آنها ، معماری را یک هنر بصری Visual Art قلمداد میکنند ولی آنها اشتباه میکنند . گرچه دید (که عامل حس بینایی است) مهم است ولی فقط یکی از احساس هائی است که طرح معماری را داوری میکند . محیط و زندگی ما تنها برای پیشندگان ساخته نشده است . بلکه در آن کور و کر نیز زندگی میکنند . طراح محیط زندگی باید مردم را همچون مجموعه ای از ادراکات حس بداند که میبیند ، میشوند ، لمس میکنند و با حس شامه میبوید . آنها نسبت به فضا ، نور ، رنگ ، فورم ،

بافت ، رطوبت ، جریان هوا ، طرح ، جنبش ، حرکت ، بو و خیلی چیز های دیگر رکه جملگی عناصر مهمی در معماری هستند عکس العمل نشان میدهند . پس با این ملاحظات روشن میشود که ریشه های معماری فقط به ساخت بنا ، و چشم انداز آن منحصر نیست بلکه از احوال رفتار انسان آب میخورد . مطالعه معماری با مطالعه انسان آغاز میشود .

برای شناخت انسان ، به انسان شناس ، روان شناس جامعه شناس و اتولوژیست (محقق آداب و رسوم) احتیاج داریم . باید از عکس العمل روانی آنان آگاه شویم ، باید از کم و کیف عکس العمل گروهی و رفتار متقابل درون گروهی آنان یاخبر شویم . بالاخره باید بدانیم چگونه طرز زندگی مردم در نتیجه محیطی که طراح بوجود میآورد ، شکل میگیرد و خود را با آن تطبیق میدهد مخلص کلام اینکه ، کار ما مستلزم آگاهی از رموز هنر اجتماعی است .

در چنین زمینه ای کار معمار پیچیده تر و مشکلتر میگردد . در میان ما افراد صلاحیت دار کم است کوشش های ما محدود ، ترس آلود ، مبتنی برالهامات شخصی و تردید آمیز است . اینهمه ، از بی خبری ما سرچشمه میگیرد ، لیکن اگرچه این حرفها به توجیه خودمان تعبیر شده ، باید گفت که تاکنون ما از پاری دانشمندان علوم انسانی چندان فیضی نبرده ایم با این وجود ، نباید از کوشش ایستاد این رویه اساسی کار ما است . کوشش ناراسا و توشه گیری از نظریات شخصی و داوریهای غیر علمی بهتر از توقف است .

در اینجا برخی از خصوصیات فردی انسانها را که برای همه آشنا هستند و جنبه جهانی دارند و تحت تاثیر ویژگیهای فرهنگ منطقه ای قرار نمیگیرند ، میآوریم :

(۱) - در مکانهای بلند و مرتفع به انسان احساس انبساط روحی ، اشتیاق بحرکت ، آزادی از قید و بند یک نوع احساس قدرت دست میدهد .

(۲) - توده های عظیم ، احساس جاودانگی ، قدرت (آنورینه) ، آرامش مرگ را در انسان برمی انگیزد .

(۳) - ساختمان افقی آرامش بخش وآسایش آور است و حس دوری افق را ایجاد میکند .

(۴) - بنا های عمودی نشان خشونت عمل و بناهای عمودی متعدد در یک نقطه نشانی از ریتم و نظم و محدودیت است .

(۵) - خطوط منحنی در یک ساختمان نشان ملایمت ، گرمی و نرمی و لطافت است .

(فی المثل به آرایش مسجد های قدیمی توجه کنید که از یک گنبد ظریف و از یک مناره استوار تشکیل میشوند . همچنین است کاپیتول ملی آمریکا بنای و یادبود واشنگتن) .

توجه به این عناصر اساسی مرا به تحقیق در حدود افراطی انگیزه های محیط وامیدارد . این اصل پذیرفته شده ای است که کسانی که نسبت به انگیزه های افراطی محیط حساسیت

زیاد دارند دچار وحشت های بی مورد هستند . فی المثل : ترس از ارتفاع (که مبادا بیافتند) ، ترس از فراخی برهمنی . با اینکه اینگونه احساس ترس مبتلا به کلیه اشخاص سالم نیز میباشد لیکن عده معدودی تا سرحد مرش روانی دچار آن می-شوند . مطالعه اینگونه احساسات افراطی مارا به درک بهتر نرم ها رهنمون میشود .

گرچه این گونه احساسات در تمام نقاط جهان مشکلاتی بنیادی هستند ، لیکن آنچه بعنوان مشکلات مهم در مقابل هدفها و برنامه های معماری ایران خودنمایی میکند اختلافات منطقه ای و ملی هستند که از فرهنگ های مختلف ناشی میشوند . عده زیادی از انسان شناسان و روان شناسان و دانشمندان دیگر بوضوح ، اثبات کرده اند که اشخاصی که فرهنگهای مختلف وابسته اند به محیط مشترک خود ادراک جداگانه ای دارند . زیرا پس از درک محیط ، آنرا در چهار چوب شرایط فرهنگی خود تعبیر میکنند . بنابراین این تحت شرایط روانی مشترک ، یکنفر ایرانی دارای همان عکس العملی نخواهد بود که فی المثل یکنفر چینی ، اسپینو ، افریقائی ، یا انگلیسی از خود بروز میدهد . و همین تفاوت ها است که در توسعه معماری ملی حائز اهمیت میتواند بود . تحقیقات خیلی زیادی در روانشناسی فردی لازم است تا معماری هم خود و هم مشتریان خود را نیک بشناسد .

مع الوصف ملتها منش های فرهنگی خود را بطور دسته جمعی پرورش میدهند . برخی از این خصوصیات و منش های ملی چه از سنن تاریخی ، مذهبی ، اقلیمی سرچشمه گرفته باشند وجه از ضرورت های اقتصادی نشأت گرفته ، درین زمینه مردم شناسان و جامعه شناسان کمکهای شایانی کرده اند . همچنین آثار شعرا و هنرمندان ملی را که احساسات و تعبیر الهام بخش شان غالباً نادیده انگاشته شده است باید مورد توجه قرار داد و در کار معماری استفاده کرد . فی المثل : شاید هم بمن خرده بگیرند (من تصور میکنم که جامعه ایرانی تمرکزگرا یا باصطلاح اهل فن جامعه مدار میباشد . بدین معنی که مردم این سرزمین علاقه دارند که دور هم جمع آیند و از روابط متقابل اجتماعی بهره مند شوند . یکنفر امریکائی بسیار علاقه دارد که به تنهایی در دل جنگلهای خلوت چادر بزند و از آرامش تنهایی و انفرادی لذت ببرد . امریکائی از تجمع منزجر است . در صورتیکه فرد ایرانی ترجیح میدهد که با اهل خانه فرشی و سماوری ببرد و در جوار سایر خانواده ها کنار آبی و سایه درختی بجوید و به گفتگو و شادی بپردازد . در واقع ، لب جوی عطش اشتیاق او را تسکین نمیدهد چرا که علاقه مفرط او به آب آنچنان است که میخواهد در دون آن باشد و نه در کنار آن . اگر گودی آب جوی کمتر باشد او تختی را روی آن قرار میدهد و در وسط جریان آب جزیره کوچکی درست میکند و از شرشر آب که از چهار سویش جاری میشود محفوظ میگردد . اینگونه صحنه ها را که

فکر میکنم خاص ایران باشد ، در سریند فراوان میتوان دید .

از طرف دیگر ، و شاید هم بخاطر مقابله با شرایط سخت اقلیمی ، ایرانی در گوشه ای از باغ خود خلوت میکند و در بحر زیبایی کنترل شده برای گفتگو های فیلسوفانه توشه اندیشه میچیند . از این خصیلت های فرهنگی و سایر موارد مشابه است که طرح محیط های بومی درست میشود .

تاکنون باندازه کافی درباره مردم ، واهمیت شناخت آنان چه جمعی و چه فردی صحبت کردیم . اکنون میپردازیم به سنن بزرگ معماری تاریخی . اگر کپیچه برداری از ظواهر معماری گذشته شکست و ناکامی بیار میآورد ، پس چه باید کرد و از آثار گذشتگان چگونه باید سود جست ؟ آیا معماری جدید را برچه اصلی باید بنا نهاد که درعین تجدید ، ادامه سنن ملی دچار مکت و توقف نشود ؟

با اندکی توجه به آثار بزرگ گذشتگان می-بینیم در قلمرو ساخت بنا ها ، ظرافت و سادگی با استفاده از توالی دقیق در مقیاس فضای تزیینات هندسی (که از تقریبصری همتای آثار باغ - میباشد) و خوشنویسی (که چشم از لعشای آن سیر نمیشود) فرور و عظمت ، لطافت و وضوح بیان در یک یک ساختمانهای قدیمی ، اقدام تفکیک ناپذیر بنا و دورنما (بویژه آلهائی که باغ دارند) استفاده از آب در زمین های لم بزورع بعنوان سمبلی از حیات ، بقدری نبوغ بکار رفته است که بی اختیار دچار شگفتی میشویم . اینها و آثاره بیشتر از اینها جزو اصول اساسی بشمار میروند . این اصول وقتی که در چهار چوب شرایط فرهنگی یک جامعه یکپارچه ، شکل بگیرد ، بنوبت خود ، معماری خاص یک ملت را بوجود میآورد ، (فی المثل مسجد شاه اصفهان نمونه خوبی است) .

در اینجا باید گفت : دوموردیکی از خصوصیات بومی معماری ایران کمتر صحبت شده و بنفرت مطلب چاپ شده در اختیار جهاتیان گذاشته شده است آنچه ما میدانیم معمولاً مربوط است به کاخها و مسجد های بزرگ و پل های بزرگی که دارای وظائف و فونکسیون های متعدد هستند ، باغها و میدانهای چوگان بازی ، سلسله کاروانسرا های شگفت انگیز که تقریباً بیست قرن به رفته هتل های هیلتون تقدم دارند ، بالاخره بازار هایی که احتمالاً از آنها ، در طرح مجموعه فروشگاههای سفیدارغرب تقلید شده است . ولی آنچه نمیدانیم و آنچه که اهمیتش شناخته نشده است شهرهای کوچک و پراکنده میباشد که از شهر های بزرگ بسیار دور افتاده اند و اطلاع ما درباره آنها به معدودی عکس و تصویر محدود میشود . این تصویر ها خیره کننده میباشد در این تصاویر ، یک معماری بومی « بدون معمار » می بینیم . شهرهای کوچکی می بینیم که ناگهانانه در طی قرون متعادی توسعه یافته اند . لیکن بنحو شگفت انگیزی با آب و هوا و فرهنگ بومی منطبق میباشد . این وضعیت رادر ترمینولوژی فنی جدید « مگاستروکتور

زیر يك سقف - سقف این شهر بسیار خیال‌انگیز است: یعنی سقفی است غلظتان *thick* و گنبدی شکل که در برخی جاها بادگیرهای بلندی از درون آن درآمده است، پنجره‌های مشبکی برای نور و هوا دارد، و گاهی هم حیاطی روباز دیده میشود.

از این گونه شهرها، که از نظر نام و تنوع فنی هستند، میتوان به يك فکر طراحی بمقیاس بزرگ پرورد و آن اینکه فضای بین ساختمانها، خیلی مهمتر از فرد فرد ساختمانها میباشد. این فضا همان فضائی نیست که بعد از اتمام ساختمان ها باقی میماند.

بلکه گذرها، مکان های تجمع، مناظر و مرایا و توالی واحدهای ساختمانی با آگاهانه طراحی میشوند یا در طی سالیان دراز بوسیله نسلهای جدید شکل میگیرند. خیابانها، خانه‌ها بازارها، مسجد ها آنچنان ترکیب شده‌اند که گویی همه را بر طبق طرح واحد ساخته‌اند. انسان به هرچا برود از گرمای آفتاب و باران و بادهای سرد در امان میماند در عصر روزهای گرم این سقف در خود را بروی نسیم خنک و ماه و ستاره‌ها باز میکند. متأسفانه در طراحی های مبتنی بر مفاهیم اجتماعی از طرح این شهرها اصلا استفاده نمیشود و مزیت آنها نادیده انگاشته میشود. قرن ها زندگی در این دهکده ها و توسعه آنها برور زمان میتوانند دلیل قانع کننده‌ای باشد که در آینده نیز از طرح آنها استفاده کنیم. لیکن نظر ما این نیست که همچنان از گل و حمیر استفاده شود. بلکه اصل مطلب توجه به مفاهیم است. کاری که باید کرد اینست که باید روح این مفاهیم را در قالب فضاهای معماری امروزی و سیستمهای مکانیکی جدید بدمیم.

پس گفتیم که چگونه باید طرح معماری را برپایه رفتارهای انسان قرار داد، نیز به معنوی از اصول و مفاهیمی که میتوان در نتیجه مطالعات دقیق سن بزرگ معماری ایران بدست آورد اشاره کردیم، اکنون به چگونگی کار برد تکنولوژی و علوم جدید در معماری می‌پردازیم. نخست، با توجه به مهارت فنی آشکار که در گنبد ها، پل ها، سد ها و صرفه جوئی در مصالح دیده میشود و نیز با ملاحظه فنون و شگردهای نوع آسانی که بمنظور محافظت دوقابل تغییرات شدید آب و هوای نامساعد ایجاد شده است این سؤال مطرح میشود که دیگر چه نیازی است که باید به تکنولوژی بیگانه تشبث بجوئیم، نخستین دلیل اینست که میخواهیم از اتلاف انرژی انسان جلوگیری کرده و در تکثیر آن بکوشیم.

انسان ذاتا در تولید انرژی، ماشینی است یا

بازده کم. هر انسان بالغ روزانه ۲۲۰۰ کالری مواد خوراکی ۴ پوند آب و ۲۰ پوند هوا مصرف میکند و ۵ پوند آب دفع میکند درمعرض ۱۲ ساعت کار میکند که معادل يك کیلووات ساعت انرژی است. اگر انسان از وسایل فنون مکانیکی و سایر منابع انرژی استفاده نکند بسختی ممکن است به حیات خود ادامه دهد حتی انرژی حیوانات اهلی نیز در افزایش حد اقل فرآورده های غذایی، تهیه پناهگاه و البته، چندان کمکی نمیرساند، تازه حفظ بقاء کهنذگی نیست. سطح زندگی فیزیکی از تقسیم انرژی (که بر حسب کیلووات ساعت حساب میشود) بر واحد های جمعیت بدست میآید. نتیجه اینکه شرط لازم بهبود کیفیت زندگی، ترقی وسایل تکثیر انرژی و افزایش منابع اولیه میباشد. شکی نیست که دیگر فنون قدیم بدرد نمیخورد.

تکنه دیگری که میخواهیم دوباره تکنولوژی، بویژه تکنولوژی بناسازی، خاطر نشان کنیم اینست که توسعه و کار برد این تکنولوژی هنوز به مردم احتیاج دارد... مردم ماهر. ناگفته پيدا است که مراد از مردم ماهر طراحان تحصیلکرده و آزموده، آرشیتکتها، مهندسین و مدیران فنی میباشد. مقام رهبری ایران بنحوا حسن مساله توجه دارند. لیکن چیزی که در کشور های در حال توسعه فراموش میشود تعلیم و تربیت کارگر ساختمانی است.

ما در ایالات متحده آنها را «مکانیک ساختمانی» مینامیم. اینان لیست بلندی از مهارت های فردی خاصی را تشکیل میدهند که جمعا با سایر کسانی که در این رشته کار میکنند تحت عنوان لیست « مشاغل ساختمانی » شناخته میشوند. نیز سنگتراش، نجار، تراشکار، نقاش، لوله‌کش الکتریکی، تنظیم کننده، شوقلا، سیمانکار، مهندس آسانسور، متصل کننده تیر آهن، روکار، کاشی کار، و گروهی دیگر از اینگونه برای کار ساختمانی لازم است. وبدون وجود آنها بناسازی جدید امکان ندارد. آنها همان پیشه‌ورهای سابق نیستند...

آنها افزارمندان قدیمی هم که متفردا و با دست خود کار هنرمندانه‌ای تحویل میدادند نیستند. این کارگران معماری که مورد گفتگوی ما هستند تنها بخشی از صنایع تولید انبوه می باشند. این صنعت از معادن و جنگلها آلهاز میشود، کارگرکارخانه و دست آخر به سوار کنندگان اجزای حاضر در محل ساختمان ختم میشود.

تربیت اینگونه مکانیک های ماهر، بیک کوشش عظیم ملی نیازمند است. لیکن امروزه در

این زمینه بویژه در نقاطی از جهان که این کوششها شدیداً مورد نیاز است، هیچگونه فعالیتی دیده نمیشود.

راه دستیابی به کارگران مجرب ساختمانی چیست؟ بی‌تردید ایجاد مدارس حرفه‌ای و توسعه آموزش در سر کار. لیکن تنها دسترسی به اینگونه مدارس و تعلیم در سرکار کفایت نمیکند بلکه پیدا کردن کسانی که اینگونه مشاغل را بپذیرند مسئله اصلی را تشکیل میدهد در میان ملتی که تعلیم و تربیت را سراغاز نیل به توسعه تلقی میکند، تنها معدودی از کورده‌هان را میتوان یافت که مشاغل کلاسیک و قدیمی را بر پیشرفتهای جدید ترجیح میدهند. آنان اکثرا به عنوان دکترا، پروفسور، مهندس یا آرشیتکت (تعجب میکنم چرا در ایران واژه صحیحی برای این صنعت وجود ندارد) با نظر احترام و علاقه مینگرند این يك مساله اجتماعی است. مساله مقام و موقعیت است. در کشورهایی که صنایع ساختمانی پیشرفت زیادی کرده‌است، کارگر ساختمان به کار خود افتخار میکند این کار آینده خوبی دارد ولذا مورد احترام زیاد میباشد.

کارگر ساختمانی جزو طبقه متوسط جامعه بشمار میرود. این طبقه احساس غرور و مسئولیت میکند. در امریکا « محکم کلاه » کارگر ساختمانی نشان تشخص است او آنرا با احساس غرور بسر میگذارد. این رفتارهای اجتماعی که مورد بحث ما است در مدت زمانی طولانی شکل گرفته‌اند. بهمین سبب در جایی که چنین خصیصی بچشم نمیخورد من نمیتوانم سریع‌ترین راه نیل به آن را ارائه بدم.

مع الوصف، اعتقاد راسخ داریم که نباید از کوشش باز ایستاد و به فعالیت دواين زمینه بعنوان بخش لاینفک ایجاد تکنوژی جدید در صنایع ساختمانی ادامه داد.

اکنون ملت ایران به جشن دوهزار و پانصدمین سال شاهنشاهی خود که در سال ۱۹۷۱ برگزار خواهد شد نزدیک میگردد. این ملت، تاریخی طولانی ویر افتخار دارد که در تمام جهان بی‌بدیل است. احساس هنری این ملت که قرن‌ها طراحی خلاقه گواه آن است قدرت مردم این سرزمین، منابع طبیعی زیرزمین و روی زمین این خطه، دور آندیشی و بصیرت رهبر خردمند این آب و خاک که از امر به تشکیل این کنفرانس هویدا است همه و همه حکایت از يك آینده درخشان دوزمین معماری میکند که فقط شایسته گذشته افتخار آمیز ملتی بزرگ است.

آکادمیسین میخائیل حسین اوف

در ۱۹ آوریل ۱۹۰۵ در باکو بدینا
آمده و ۶۵ سال دارد.

تحصیلات :

در سال ۱۹۳۹ لیسانس معماری خود
را از دانشکده پلی تکنیک آذربایجان شوروی
گرفت.

در سال ۱۹۵۰ موفق باخذ درجه
دکترای معماری گردید.

مشاغل :

از سال ۱۹۳۰ تا ۱۹۵۹ در انستیتو
«آزگوسی پروفیک» بعنوان طراح اشتغال
داشته.

در سال ۱۹۵۸ بعنوان رئیس انستیتو
هنر و معماری آکادمی آذربایجان منصوب
گردید.

در سال ۱۹۵۵ عضویت هیئت معماران
روسیه درآمد.

در سال ۱۳۴۵ بعنوان آکادمیسین
آکادمی علوم روسیه برگزیده شده است
و در سال ۱۹۴۱ جایزه اول معماری
را در روسیه گرفت

استفاده از معماری قدیم در معماری معاصر

توسط : مکائیل حسین اوف

آرشیست ، آکادمیسین ، اتحاد جماهیر

شوروی سوسیالیستی

در عصر توسعه و تحول سریع شهرها و
تصیبه ها ، ابقاء و زنده نگهداشتن کیفیات اساسی
شهرهای باستانی ، بیش از جمله وظایف مهم
معماری شوروی و اصلی است . مدت زمانی نسبتا
طولانی لازم است که تا مفهوم آثار فرهنگی بر شهر
ها اطلاق شود ، زیرا که در حقیقت آنها ، آثار
عظیمی هستند که از روح و جسم توده مردم
ترکیب گشته اند .

صرفنظر از سایر آثار فرهنگی ، شهرها ،
دارای سازمان Organism پیچیده و نامعنی
هستند . آنها دارای حیات بوده و تکامل می یابند ،
لذا ابقاء خصوصیات ذاتی آنها امری است بسیار
دشوار و ماهرانه (حتی اگر جنبه های مهندسی ،
اقتصادی و مسائل دیگر را کنار نهاده ، فقط از
نقطه نظر زیبایی و معماری درباره ی مسئله بحث
کنیم) .

یک شهر در عین اینکه باید دارای حیات
باشد و توسعه پیدا کند ، در ضمن باپستی -
عقبستگی خود را با گذشته اش محفوظ بدارد .
بدیهی است که تلفیق عوامل معماری سنتی با
معماری جدید نقشی عمده در حل این مشکل
بازی میکند - همچنین هنگام طرح مسائل مربوط
به شهر سازی و ایجاد بناهای اختصاصی و موقع
تجدید بنای آثار تاریخی این حقیقت را نباید
از مد نظر دور داشت .

در ایران ما باکمال خوشنودی شاهد توجه
زیادی هستیم که در تمام جوانب این مسئله مبدول
شده ، و این نکته ، در حقیقت ، حاکی از اهمیتی
است که این مسائل در ایران دارد .

در حقیقت ، معماری ایران از نظر آثار
تاریخی بسیار غنی است ، بناهای باستانی پابرجا
مانده اند ، و همانطوریکه در ساختمان مجلس سنا
و هتل در اصفهان مریبینیم ، معماران ایرانی با
استفاده از عوامل معماری قدیم در توده های
درم فشرده خشت و گل به نبوغ شعر فارسی
خلاقیتی جاودانه بخشیده اند . ضمنا ، بطور حتم ،
معماران ایرانی هنگام رو برو شدن با مسائل شهر
سازی ، ابقاء طرحهای پرارزش معماری قدیمی را
در مد نظر داشته و آنها را با پیشرفتهای نوین
تلفیق میدهند . شهری چون اصفهان حق دارد که
حالت و وضعیتی رسمی داشته باشد و هنگام انجام
پیشرفتهای جدید ، باید آثار معماری سنتی و
برجسته آن را بطور کامل در نظر گرفت .

هم زمان با نخستین سالهای اقتدار ، در
اتحاد شوروی ، براساس فرمانی که به امضای

لنین پیشوای بزرگ رسید ، توجه به حفاظت و
مطالعه ی آثار فرهنگی الزامی گردید . مطالعه و
بررسی آثار معماری که توسط مردم اتحادشوروی
وجود آمده ، نقشی کاملا عمده در گسترش
معماری ملی سوسیالیستی بازی کرد . معماران
فدراسیونتهائهای روسی ، اوکراین گرجستان ، ارمنستان ،
آذربایجان ، آسیای مرکزی ، و جمهوریهای دیگر ،
مقدار زیادی آثار جالب و برجسته خلق کردند که
نمایشگر سن پیشرفته ی معماری ملی هستند .

خصوصیت ویژه ی ترکیب مواد معماری صنعتی
و ایده نولوژیکی و اصول زیبا شناسی پاسخی دقیق
و سنجیده ایست در قبال مسائل علمی ، بویژه در
برابر کارهای ساختمانی ، و به خصوص جویگری
احتیاجات توسعه و پیشرفت شهرها میباشد .

امروزه ، به خاطر وجود مرحله ای جدید در
اصول مهندسی معماری ، معماران در نمایش دادن
خصوصیات ملی معماری خلق با مشکلات پیچیده -
تری مواجه هستند . اکنون ما هنگامیکه رستاخیز
نوین معماری خلقهای اتحاد جماهیر شوروی
سوسیالیستی را مورد بررسی قرار میدهیم به این
نکته بر میخوریم که معماران شوروی هم از نظر
محتوی و فنا به انگاه شایستگی و لیاقت اصیل
ملیشان ، به خلق آثار معماری میپردازند .

در چند سال اخیر در شوروی و عمل معماری
شوروی نسبت به مسائل مربوط به حفاظت و بزرگبهای
شهرها و تصیبه های تاریخی توجه زیادی مبدول
گردیده است .

برای اینکه این موضوعات به طرز موقفیت -
آمیزی به انجام برسد ، تحقیقاتی وسیع همراه
با اقدامات مفید و سودمندی به مرحله اجراء
آمده است .

آن اصول شهرسازی که اکنون به مرحله عمل
درآمده اند مربوط به خصوصیت میراث ارزنده ای
هستند که تا به امروز باقی مانده اند .

مثلا در تمامی کار های مربوط با یادانی
شهر سیردال که مرکز بناهای قدیمی گرانها و
بعنوان گنجینه ی آثار ، معماری و تاریخی روسیه
مرد توجه بوده ، از اصول فوق متابعت گردیده
است .

در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی با
ایجاد مناطق حفاظتی (Rvezonens)
به منظور نگهداری نقاط باستانی در شهرهای قدیمی
تجربیات چشم گیری کسب شده است کاتخ کرملین
در مسکو از جمله یکی از پادگان های گذشته می -
باشد که با دقت بسیار از آن نگهداری و حفاظت
گردیده است . معماران استونی (nians)

تجدید بنا و آبادی قسمت قدیمی شهر تالین
Tallin راپاننا یخ خوب به انجام رسانیدند .

کارهای معماران لیتوانی در قسمت قدیمی شهر
ویلنیوس Vilnius و معماران لاتوی

Latvial در نواحی باستانی شهر ریگا
Riga بسیار جالب است

در جمهوری سوسیالیستی آذربایجان شوروی ،
اقداماتی جدی در مطالعه و بررسی سن معماری

آثار هنرمندان محلی و معماری خلق پدید آمده‌اند، جالب توجه هستند.

در خانه، من مایل به تاکید این نکته هستم که موضوع کنگره ما، برای تمامی کشور هائی که دارای میراث معماری غنی و سرشار هستند قابل اهمیت میباشد. در قرن که تکنولوژی و صنعت شهر سازی با سرعتی بی سابقه به سوی تکامل و پیشرفت گام بر میدارد، بهره‌برداری از معماری سنتی و تلفیق آن با معماری مدرن وسائل و امکانات ویژه‌ای را لازم دارد، که متأسفانه از آنها به حد کافی استفاده نگردیده است.

این نکته را نیز باید تاکید نمائیم که در شرایط فعلی این مسائل باید با یک پروژه شهر، در مقیاس بزرگتری مورد بررسی واقع شود. به همراه بناهای معماری قدیمی لازم است که آثار معماری خلق نیز که گاه گاهی نقش فاطمی در تعریف خصوصیت شهرهای قدیمی بازی میکنند مورد استفاده قرار گیرد.

پیشرفت در معماری نیز مانند رشته‌های دیگر فعالیت‌های انسانی، الزاماً مشروط به تبادل تجربیات و غنی ساختن متقابل فرهنگ‌ها میباشد. تبادل نظریات در این کنگره نقش مثبتی برای کار بعدی در این زمینه بازی میکند.

حسین اوفی

بالک مینستر فولر

در تاریخ ۱۲ ژوئیه ۱۸۹۵، در میلتن، ماساچوست آمریکا بدنیا آمد. در تاریخ ۱۲ ژوئیه ۱۹۱۵ ازدواج کرده و اکنون ۵۵ سال دارد

تحصیلات:

از سال ۱۹۰۴ تا ۱۹۱۲ در آکادمی میلتن و از سال ۱۹۱۵ تا ۱۹۱۷ در آکادمی نیروی دریایی آمریکا در انابولیس مری لندر به تحصیلات خود ادامه داد.

از سال ۱۹۱۲ تا ۱۹۱۵ در هاروارد مشغول تحصیل بوده است

نامبرده یک پروفیسور برجسته در دانشگاه ایلینوا، جنوب میباشد.

مشاغل

از تاریخ نوامبر ۱۹۲۷ تا مارچ ۱۹۷۰ بعنوان پروفیسور بازرسی، دانشیار، مشفق و رئیس تحقیقات آموزشی دانشگاهها، مدارس عالی و مدارس تعیین گردیده است.

منطقه، نه فقط برای تدارک مواد تحقیقاتی برای معماری علمی جدید، بلکه به خاطر تکمیل پروژه و ترمیم خرابیهای شدید آثار تاریخی شهر باکو و نخجوان و شهرهای دیگر به عمل آمده است. تجربیات به دست آمده نشان داد که تجدید بنا و تلفیق آثار گرانبهای باستانی با پیشرفتهای جدید امکان پذیر میباشد. و در آبادی نتایج مثبت و عمده‌ای حاصل گردید.

ایجری شهری (یعنی شهرداخلی) قسمت قدیمی باکو که با برج وبارو، مساحتی در حدود ۲۳ هکتار را اشغال میکند، آمارزیادی از معماری قرنهای شانزده تا نوزده آذربایجان را در بر دارد.

در اینجا ما شاهکار هائی از معماری آذربایجان مانند مناره «هینق قلعه» (۱۰۷۸) و «فیز قلعه‌سی» یا قلعه دختر (قرن دوازدهم) «قصر شیروان خان» (قرن ۱۵) و مقدراری مسجد، کاروانسرا و آثار باستانی جالب دیگر را مشاهده میکنیم. نکته بسیار گرانبهائی که در این جا به چشم میخورد این است، که تقریباً این شهر بطور کامل طرح های شهرسازی تا قرن پانزدهم را در خود حفظ کرده است. ما به این خطه به عنوان گنجینه آثار تاریخی و معماری مینگریم.

در تجدید ساختمان لك لك آثار تاریخی منطقه ایجری شهر، ما میکوشیم طوری عمل کنیم که تمامی طرح شهر را بیکبار به حالت نخستین در آوریم. همین طور اصول مربوط براهنمائی جهانگردان هم در کار آبادی این منطقه موردنظر بوده است. این نکته را نباید فراموش کرد که به عقیده ما، استفاده عاقلانه از آثار باستانی برای انجام مقاصد جدید، نه تنها مجاز، بلکه لازم است که این نوع معماری را ایفاء نموده و آن را تعمیر و گسترش دهیم.

نظر به اینکه «ایجری شهر» منطقه جدائی نیست، لذا به خاطر فرار گرفتن در مرکز شهر باکو بطور موثری در قلب شهر جدید فرو رفته است، و اینجاست که ما می بینیم که با استفاده از روش درستی، هماهنگ ساختن معماری قدیم با پیشرفتهای جدید امکان پذیر است و نتایجی مثبت بدست میدهد.

پس از تجدید ساختمان، بنای معروف به «فیز قلعه‌سی» در «ایجری شهر» روبه يك جاده مهم کنار دریا فرار گرفت، و از نظر ساختمانی با مجموع آثار باستانی منطقه یکی شد. برج وبارو هائی که در اطراف میدانی که به نام شاهر بزرگ، نظامی، نامگذاری شده فرار گرفته، پس از تجدید ساختمان با ساختمانهای اطراف میدان، به خوبی تلفیق یافته‌اند.

ما میخواهیم کارهای مشابهی را در دیگر مراکز تاریخی آذربایجان، مانند شهرهای - شکسی، و اردوباد آغاز نمائیم. هر دو آنها به خاطر دارا بودن بناهای قدیمی مهم که طرح شهر سازی قدیمی را در خود محفوظ داشته‌اند و دارای رنگ ملی غیر قابل تقلیدی میباشد که بوسیله

ژرژ کندیلیس

در سال ۱۹۱۸ در رومانی بدنیا آمده و اکنون ۵۲ سال دارد.

تحصیلات

در سال ۱۹۲۶ دیپلم خود را از مدرسه صنعتی در آتن گرفته، به تابعیت دولت فرانسه درآمد و در انتیستوی معماران فرانسه فعالیت داشته است.

از طرف مدرسه عالی هنر های زیبای پاریس باو، سمت پروفیسور در رشته معماری داده شده است.

مشاغل

قبل از جنگ فعالیت های او بیشتر در احداث بیمارستانها و خانه سازی ها در آن بوده است. از ۱۹۴۵ تا ۱۹۵۱ بعنوان همکار لوکوربوزیه در پاریس مشغول شده و سپس بعنوان مسئول ساختمان عمارات لوکوربوزیه در پاریس مشغول انجام وظیفه بوده است.

در مراکش - تونس - اروپا - ممالک غربی و اسرائیل به امور طراحی و اجرای طرح اشتغال داشته و از ۱۹۵۵ در ساختمانهای افریقای غربی تخصص یافته و در فرانسه بیشتر از ده هزار ساختمان بنا کرده است.

اهمیت پیدا میکند این خواهد بود که چطور معماری بخدمت بشر درمیآید مادامیکه خود نیز بطور طبیعی تعالی یابد.

هنر معماری درآینده بتوسط زمینه های الکتریکی و سایر نیروهای کنترلی محیط، که بچشم نمیآیند رو به کمال خواهد رفت.

موزیک در معماری فردا مانند موزیکی که امروز میشنویم زودگذر و بی وزن خواهد بود. موزیک همیشه بوده است، بدون احتیاج به آلابی که آنرا بوجود میآورند یا نوتهایی که توسط موسیقیدان بروی کاغذ نوشته شده اند. همینطور معماری فردا تنها یک ساختمان مادی نخواهد بود بلکه خود زندگی آنرا خواهد ساخت و چیزیکه عوامل کنترلی محیط اجازه خواهد داد.

پدیده ای وجود دارد بنام « سینرژی » یعنی حرکت سیستمهای کامل که نمیتوان حرکت آنرا بتوسط یکی از قسمتهای آن پیش بینی کرد. « از لحاظ سینرژی هنر معماری تقریباً ۵۰۰۰ سال عقب تر از تکنولوژی فضائی میباشد.

برای اینکه بتوانیم گردش نامرتب، تغییر ناپذیر و نامحدود معکوس کردن مدار و برعکس آنرا حفظ کنیم دنیا احتیاج به یک نیروی وابستگی غیر مادی و مافوق بشر دارد. این حرکت وابستگی تمام سیستم بتوسط « فرمان » صادر از فکر بشر انجام میگردد.

فکر میبایست درون هزاران سیاره باشد. فکر میبایست همانقدر فرمهای مادی تشکیل دهد که در محیط فضائی ما وجود دارد.

فکر میبایست این فرمها را یکی برای دیگری رها کند و با حرکتی مداوم بسوی پیدایشها و کشفیات نو برود.

رهگذران کشتی فضائی یعنی زمین، فقط با استفاده از بالا ترین امکانات معماری میتوانند موفق بشوند. و از نظر عوامل پیشرفته علمی میتوان اینکار را کرد و بنظر میآید این چیز است که مغز بشر در تمام دنیا میخواهد انجام دهد.

اگر از ماشین الکترونیک آن سئوالی را که میخواهیم، بطرز صحیحی بکنیم، مواظب جواب های آن باشیم و عصر معماری فضائی را دایر کنیم و بخواهیم بدانیم چطور بشر میتواند در تمام دنیا پیروز شود اولین اشتباه عمل ما اینست که میخواهیم بروی کشتی فضائی کوچک و ناپاک خودمان یعنی زمین، پیروز بشویم.

خلاصه سخنرانی باک مینستوفولر از آمریکا تحت عنوان تکنولوژی:

مادیات، قابل اندازه گیری میباشند. زندگی فقط یک تکامل مادی نیست زیرا وزن ندارد و نمیتوان آنرا اندازه گرفت. دنیا یک حرکت کامل تولیدی میباشد و بشر فطرته ای از این حرکت - بحساب میآید. آزادی بشر فقط در آزادی فکر اوست. این زمانست که میبایست فکرمندان را درباره تکنولوژی تغییر بدیم تکنولوژی چیز است که از آن میتوان بهره برداری کرد.

سنت از ب. فولر

سیر تکامل سنت به روابط موجود در هر اجتماعی بستگی دارد. بیشتر سنت ها بعلم عدم تناسب از بین خواهند رفت من فکر میکنم که سنت معماری ایران دارای یک اصل میباشد و آن اینست که بطور منظم و مدام تجدید میشود بی آنکه خود بداند نظمی هم در آن وجود دارد. و تئیکه این نظم بطور کامل کشف و رعایت گردید آنوقت در داخل این انتظام، آزادی را نیز کشف و مشاهده کرد.

از این آزادی جدید خوشنود گردید و دوباره در همین آزادی نظم را کشف کرد و بالاخره آزادی تقریباً نظم را مغلوب کرد.

معماری بعنوان حقیقتی مافوق نامرئی

دنیا از مواد فیزیکی و متافیزیکی ساخته شده است. هر پدیده ای که علم بعنوان انرژی قادر به سنجش آن باشد، مانند نیروی ترکیبی چون مادیات و نیروی تجزیه ای چون تشعشعات همه قسمتی از واقعیات فیزیکی میباشند.

انکار ما غیر قابل اندازه گیری هستند. این افکار و تمام تصورات م و اصول کلی و آگاهی ما از وابستگی تجربیات و درک همین وابستگی، همه غیر قابل اندازه گیری میباشند و آنچه را که ما بعنوان قسمت متافیزیک مینامیم، تشکیل میدهند.

زیبائی شناسی جدید عصر ما تقریباً مربوط است به مسائل نامرئی و به آشکارا ساختن حقایق معنوی توسط مکنشغین و فاعده سازانیکه تلاششان دست یافتن به مسائل نامحسوس میباشد، مسائلیکه در زمینه های الکترو، شیمیائی و ریاضی مربوط به واقعیات فیزیکی و متافیزیکی هستند همین کشفیات و ترقیبات ناپیداست که بصورت ابزار و آلات و بطور کلی ماشین درمیآید. وابستگی این کشفیات، تمام، با برخی از عوامل ترکیبی راسمی پوشانند که خود فطرته ای از اقیانوس بوده و موجب کنجکاوی آگاهانه بشر شده اند.

و تئیکه معماری موفق آینده، نه به معنی مجازی بلکه حقیقتاً تاحدودی نامرئی شود آنچه

موضوع سخنرانی: تحصیلات و شغل

از: ژرژ کندلیس فرانسه

بشر امروزی احتیاج به فضا انرژی بیشتری دارد. ولی این احتیاجات، کشمکش هائی بوجود آورده‌اند و محیط، مخالف فعالیت‌های بشر شده است. علم مدرن ارزشهای باستانی را واژگون کرده است و جنبه‌های کمی زندگی به جنبه‌های کیفی آن ترجیح داده شده‌اند نتیجه این است که خواسته‌های معنوی، از زندگی محاصره گردیده‌اند. در ۱۰۰ سال اخیر بیشتر، ساختمان ساخته شده تا ۱۰۰۰ سال گذشته و این خود مسئله‌ای عادی در تصمیمات ما بوجود آورده است.

از وقتی که میزان کیفیت بکنار رفته ارزش اصالت هم در چند دهه اخیر معدوم گردیده است. اطراف مادیوارها ساخته شده و بشر امروزی زندانی تکنولوژی است در صورتیکه میبایستی آنرا بخدمت خود در بیاورد. این وضع مزاحم زندگی ما شده و بخصوص در استفاده و سوء استفاده از ماشین اختصاصی بیشتر جلب توجه میکند. در نتیجه خیابانها هدف اولیه خود را از دست داده و منازل مسکونی تبدیل به اجناس تعویضی توبازارها گشته‌اند. بالاخره معماران نیز باین حالت مبتلا و بصورت معماران بازاری درآمده‌اند. در عصریکه اجناس بی‌آنکه منظور معینی داشته باشند تولید میشوند بشر نمیتواند از اینکه خود نیز چیز بی مصرف دیگری بشود دوری کند. جواب این مسائل چیست؟ بعضی هافکر میکنند، اگر چشمهایمان را بگذشته برگردانیم - جواب رضایت بخشی خواهیم یافت بعضی دیگر به آینده و بدنیائی که در افسانه‌های علمی میتوانیم بیابیم نظر میافکنند. بیشتر افراد نسل جوان این نوع زندگی را قبول ندارند و آماده جستجو برای ارزشهای جدیدی هستند.

برای اینکه امروزه بطرز صحیحی بسازیم، میبایستی انواع مختلف معماری یا انواع کلی ساختمانها را برعکس نمونه‌هائی که تکراری از یک ساختمان خوب هستند، توسعه بدهیم. چون معماران در اجتماع امروزی تنها کار میکنند و احساس استقلال مینمایند. جواب این، شاید، در طرح یک کار دستجمعی بامهندسین، دانشمندان علوم اجتماعی، طراحیهای شهر سازی باشد ولی بخاطر کمبود یک زبان مشترک ممکن است پیوستگی متخصصین فقط یک طرز فکر ماشینی بوجود بیاورد. در بسیاری از دانشگاههای دنیا سئوالاتی طرح شده و یک کنگره برای رد و بدل کردن این افکار تشکیل خواهد شد. در این کنگره ممکن است یک زبان مشترک ایجاد شود که بطرز قاطعی احتیاجات بشر را، روحا و جسما آرزوایی کند. بدبختانه تحصیلات دانشگاهی بطوریکه امروزه بنیاد شده‌اند دچار کمبود تماس و درک واقعی با

محیط خارجی میباشند و از فعالیت‌های روزمره زندگی جدا گردیده‌اند. اگر میتوانستیم این تعصب در تربیت را قبول کنیم و یک روش کلی و تربیتی از کودکان تا دانشگاه را ارائه دهیم، مناسبات مشترک و جدیدی دایر میگردید. این اجتماع کامل را میتوان در دنیای اسلام مشاهده کرد.

همانطور که آقای لویزکان گفته‌اند، سنت چیزی بجز بیان حقیقت نیست. و اگر این تعریف را قبول داشته باشیم کمکی برای مقابله با آینده خواهد بود. معماری وقتی دارای اعتبار میباشند که بتواند فضائی را که برای زندگی میخواهد، خود بوجود آورد و هیچ قاعده‌ای نمیتواند جای این اصل را بگیرد.

هدف بحث ما درباره تکنولوژی چیست؟ امکاناتی که تکنولوژی دیرپوز عرضه میکند محدود بودند ولی چون اکنون محدودیتی وجود ندارد راه ما برای گرفتن تصمیمات روشن نیست و یک اشتیاق کلی بوجود آمده است. انتخابی که بما تحمیل شده اینستکه تکنولوژی را بعنوان یک راه قبول کنیم نه آنکه بعنوان یک هدف. باید زبان جدیدی پیدا کنیم تا بتوانیم واقعا محیط تازه‌ای برای بشر بسازیم و معماری طوری خدمت کند که زندگی فرد ما بهتر شود.

موضوع سخنرانی: سنت معماری و تکنولوژی

از: ژرژ کندلیس

در تمام ممالک غنی، از سنت معماری یک مساله بوجود میآید:

حالت بشر امروزی در مقابل میراث گذشته.

در ایران، معماری باستانی هنوز در بعضی شهرها و شهرستانها حاکم است. این معماری که نتیجه شرایط سیاسی، اجتماعی، مذهبی، وضع آب و هوا، تکنولوژی و اقتصادی دوطرفه‌ها بوده است، اصالت ایرانی را به ثبوت میرساند. در همین حال کتاب تاریخ هزاران ساله‌اش را بوجود میآورد.

در دنیای امروزه، با وجود تکرارها، ابتدالها، کمی تغییر و احساسات، عمل پر ارزشی است اگر بتوان اصالت و شخصیت کشور را حفظ کرد.

اصولا معماری گذشته نشان تنها یک لحظه تاریخی نبوده است حتی اگر لحظه مهمی بوده باشد، معماری حقیقی، دگرگونی مملکتی را طی فرنها منعکس ساخته و خواسته‌های ساکنین آنرا بیان میکند و همچنین اتفاقات بزرگ را نمودار میسازد. خلاصه معماری پیوسته تغییر میکند و هر لحظه تاریخی نشان از خود بجای میگذارد. ولی همزمان با این تغییرات دوام محیط طبیعی و انسانی را مشاهده میکنیم. این دوام همیشگی شخصیت مخصوصی را بوجود میآورد که توسط آن معماری هر مملکتی را میتوان تشخیص داد.

بایستی هرچه را که در ایران حقیقی و زنده مانده است از هرچه که پاپان مرحله دوم قرار گرفته مجزا و روشن کرد و برای آن ارزش قائل بود و بدینگونه میتوان بهدفع خود یعنی ساختن بناهای پرارزش با در نظر گرفتن واقعیات ایران امروز رسید. و اگر میخواهیم در یک معماری رومانتیک و آکادمیک جدید و غلط سقوط نکنیم بایستی این مسائل را از دید یک عتیقه فروش مورد بررسی قرار دهیم.

این کار ظریفی است که برای انجام آن میبایست گذشته را شناخت و عمیقاً آنرا درک کرد.

اصول ساختمان سازی بطریق این نوع معماری، پایه یک زندگی کامل و نو را برای تمام جماعت فراهم خواهد کرد و این وظیفه نسل جوان است. که امروزه در حالت نفی میباشند. و خطاب به این اجتماع جوان است که با لحنی خوشبین آنرا با کلماتی که حافظ در یکی از اشعار خود گفته مقایسه میکنیم « چراغ و صبح »

توماتند صبحی

من فقط چرامی هستم که تا سحر میدرخشد.

بمن لیخند بزین تا زندگیم را بتوبدم.

اشاره باین شعر حافظ است که:

تو هم چو صبحی و من شمع خلوت سحرم

تیسمی کن و جان بین، که چون همی سپرم

موضوع سخنرانی : مطالعه درباره وضع معماری سنتی ایران و واقعیت عصر حاضر .

در کشور هایی که دارای منابع سرشار معماری سنتی هستند ، يك مسئله مشترك وجود دارد و آن این است که رفتار انسان امروزی در قبال میراثهای گذشته چگونه می تواند باشد ؟ . هنوز در ایران در بعضی نواحی ، شیوهی معماری سنتی حکم فرماست . این نوع معماری که حاصله از شرایط سیاسی ، اجتماعی ، مذهبی ، اقلیمی ، فنی و اقتصادی ، در طی فزون متمادی است روشنگر موجودیت ایران بوده ، و همچنین کتابی از تاریخ قرنهای گذشته آن است . در دنیای تقلیدی ، مبتذل و قانده قوه ابداع و ادراک عصر ما ، اگر کشوری خصوصیت ویژه و موجودیت خود را حفظ و ابقاء کند ، درحقیقت این عمل وظیفه و صفتی برای آن کشور بشمار می آید معمولا معماری هر قدر هم مهم باشد ، هیچگاه عامل يك رشته حوادث تاریخی متوالی نمی تواند باشد . معماری « به معنی واقعی کلمه » منعکس کننده وضعیت دگرگون شده يك کشور در طی قرنهای گذشته است . و مبین وضع روحی ساکنان آن میباشد ، و نمایشگر حوادث بزرگ است .

خلاصه اینکه معماری پیوسته حالت متغیری داشته و در تمام لحظات تاریخی حالت خاص خود را دارا بوده است . اما ، ما در طی این دگرگونیها همچنان شاهد تداوم محیط طبیعی و انسانی بوده ایم . این عامل دائمی ، خالق خصوصیت ویژه ایست که معماری يك کشور را از کشور دیگر متمایز میسازد . در ایران باید آنچه را که حقیقی و پابرجاست از آنچه که شامل مرور زمان شده و فرعی است باز شناخت ، تصفیه کرد و گرامی شمرد . برای رسیدن به این هدف که ساختن بنا های پر ارزش که مبنی بر واقعیت امروزی ایران است ، باید از مشاهده اشیاء از دیدگاه محققین آثار باستانی به منظور جلوگیری از سقوط در معماری تئورمانتیک و شو آکادمیک و نادرست اجتناب کرد .

اجرای این عمل بسیار دقیق بوده ، مستلزم آشنائی با گذشته و درد عمیق آن است . طبق نظر لوکوربوزیه - باید اشیاء را از نقطه نظر حقیقی مورد بررسی قرار داد . زندگی امروزی از نقطه نظر فنی و روانی منوط به وجود همکاری در میان آن دو ، میباشد . برای نیل به این هدف باید گذشته را بمنظور کشف آینده باز شناخت .

اتلوزاوارونی

تحصیلات

دارای مواهینامه دولتی در رشته معماری است

مشاغل

- استاد معماری ، در مدرسه عالی ملی هنر های زیبای پاریس (۲۵ سال)
- رئیس طرح های شهر سازی ژنویور کارهائی که انجام داده

- الف - در زمینه شهر سازی و پروژه شهری
 - مرکز شهر لاهور
 - نوسازی شهر
- ب - در زمینه معماری
 - ساختمان بورس لاهور
 - گاردن السو ، و کمپانیهای واگوم
 - مرکز اداری ژنویور
 - خانه سازی برای ۷۰۰ نفر

متن سخنرانی اتلو زاوارونی از فرانسه

موضوع سخنرانی :

تکنولوژی امروز و معماری قدیم

بررسی این مساله چندان آسان نیست و ضمنا برای شخصی که میخواهد به آن بپردازد تا حدود زیادی ایجاد سرگردانی میکند . زیرا همراه با پیشرفت زمان در کشورهاییکه گذشته شکوهمندی در زمینه هنر معماری داشته اند ، همواره توسط افراد نوپرداز و حساس و مبتکر عنوان میشود . و باتوجه باینکه در گذشته تاروپود این فن چنان بر مبنای طبیعت بافته شده است که بنظر ناگسستی

می آید ، اشکال این بررسی و تطبیق بیشتر خود نمائی میکند .

ولی آیا شایسته است که معماری گذشته را که بر اساس مقتضیات محیط و زمان و احتیاجات مردم - قدیم پیروی شده است ، بر زندگی امروز تطبیق کنیم ؟ و یا اینکه توقع داشته باشیم با تکنیک پیشرفته امروز معماری دیروز را حفظ نماییم ؟ باید با آموزش های لازم ، این فوه تمیز را در افراد بوجود آوریم که بتوانند تشخیص دهند که از اصول معماری گذشته چه قسمتهائی کهنه و غیر قابل استفاده است و چه اصولی قابلیت آنرا دارند که بتوان آنها را برای معماری امروز نگاه داشت .

و مسلم است که چنین تضاد و انتخابی در زمینه تطبیق تکنیک جدید با معماری قدیم بسیار شایسته است و بر آن نباید ایراد گرفت .

اما با وجود این ، در عصر حاضر نمونه های بسیاری میتوان یافت که این اصل قلمی در آن رعایت نشده و نشان دهنده اشتباهائی در این زمینه است .

مثلا بسیار عجیب بنظر میرسد که با استفاده از بتن آرمه و یا اسکلت های آهنی ساختمانی بسازیم که بر اساس معماری قدیم بنا شده است .

بنظر میرسد که چنین ساختمانی روح حقیقی خود را از دست داده و در ساکنین آنها آثار یک اضطراب روانی و زبان آور بچشم میخورد .

چیزی که باید از آن تاروپود های ناگسستی جدا کرده به معماری جدید انتقال دهیم باید تابع يك فلسفه مشخص با استفاده از آزادی فرمها ، هم آهنگی ظرفیت ها ، خالص بودن اندازه ها و نوسانات جنس و رنگ باشد .

امروزه ، علوم ، عوامل جدیدی در اختیار معماران گذاشته و این عوامل می توانند در راه اختراعات جدید و همچنین بنسب رسانیدن جستجو های بیشتر برای پیدایش شیوه های گوناگون معماری ، مفید واقع شوند . تعریف موجه « تکنیکهای نو و معماری نو » بسیاری از همکاران ما را که ذوق ساختن عمارات جدید دارند ، با یکدیگر متحد میسازد . ولی آیا عملا در این اتحاد خود خواهانه نیز اتفاق افتاد ؟ نظر وجود ندارد که متخصصین فن را ملزم سازد که از خود ببرسند ، خوب کدامست ، بد ، کدام . امکانات کنونی نوای روح پروری را بوجود آورده است که اجازه می دهد وضع محدود کننده سابق را از بین برد .

اما بهرحال این سؤال مطرح است که آیا نیایستی جلو يك خیال فریبنده را که بر اثر شور و حرارت فکر بشر ، بخاطر خود نمائی و غرور او بوجود می آید گرفت .

در انتخاب معماری جدید و قدیم باید تجزیه و تحلیلی کافی در این مورد نمود که :

هر کدام از عوامل و اصول این دو شیوه ناچه اندازه قادرند در راه بهتر زیستن بشر در روی کره زمین بکار روند .

هتن سخرنانی عبدالله کوران

از ترکیه

موضوع سخنرانی:

تکنولوژی و معماری سنتی

در دوره‌ای که شیوه معماری ویرو و ویسوس (Vitrovius) آغاز شده بود عده زیادی از معماران، مورخین، و شورسین‌ها، تعاریف زیادی برای معماری، قائل شدند.

شاید در میان این تعاریف، بهتر از همه تعریفی باشد که لویی کان Louis Kahn در زمانی که چندان هم از ما دور نیست، ارائه داد. و آن عبارتست از «عمارت سازی اندیشمندانه». مفهوم این تعریف مختصر و مفید، به تعبیری ساده اینستکه: در ساختن و پرداختن یک ساختمان تنها بکار بردن فنون و اصول معماری کافی نیست. بلکه فکر انسان و یا یکی از ایده‌های او حاکم بر خلافت دست معمار است (یا اینکه دست و فن تابع احساس و اندیشه معمار است). و عبارت دیگر معماری از دو جزء تشکیل میشود جزء اول شامل وسائل و موجبات مادی و فیزیکی است که برای ایجاد حجم ساختمان لازم و ضروری است و جزء دوم احساس و اندیشه و ذوق و سلیقه معمار است. که بآن شکل یا روح می‌بخشد.

جزء فیزیکی و مادی از مواد و مصالح و همچنین دانش لازم برای ترکیب و تبدیل این مواد از صورتی که دارند، بصورت یک ساختمان، تشکیل میشود. بخش بزرگی از تاریخ زندگی بشر در ابتدا شامل ساختن جان پناه، و سپس به‌عنوان توسعه سطوح اجتماعی و پیشرفت معماری، به‌ساختن بناهای عظیمی که بتوانند محل مناسبی برای فعالیت های مذهبی و اقتصادی و اجتماعی باشند، سپری شده است.

نخستین مصالح ساختمانی، از چوب و سنگ تشکیل میشد. و در هر جا که تهیه این وسایل مشکل بود بشر، بجای آن به خشت‌گلین متوسل میگردد.

گهگاه، انسان برای تامین استحکام بیشتر در تهیه خشت‌گلین، از گاه استفاده میکرد، و در بین لایه‌های خشت، چوب و لخته فرو میکرد. تا باستقامت دیوار نیز افزوده شود، و باپختن این خشت‌ها، به تهیه مواد مقاوم، از خاکست می‌پرداخت.

همراه با توسعه تجارب انسان در سیستم‌های بنیاد ساختمان، طاق و قوس و گنبد کشف گردید. و در نتیجه، الزام بیوشاندن سقف با کمک تیرو چوب از میان رفت و فضای درونی عمارات بزرگتر شد.

بطور نسبی کلبه اکتشافات یا اختراعات و اصلاحات در آن زمان همانطور که گفت‌انگیز و با اهمیت بوده است که، توسعه سریع صنعت ساختمان، در مصر ما.

مواد و مصالح ساختمانی و همچنین روش‌ها و سیستم های مربوط به ساختمان، از نسلی به نسل دیگر منتقل میشوند و بوسیله مبادلات فرهنگی

و ارتباطات جمعی میان اقوام و ملل مختلف گیتی انتشار می‌یابند. ولی اینها هیچگاه نمی‌توانند بخودی خود موجب یک اثر مهم معماری باشند. تکنولوژی، که بعباری، حاصل عملی علم است. مرزوبوم نمی‌شناسد. حال آنکه عوامل مختلف کیفی، مانند تعینات هنری و ذوقی و سلیقه‌ها و همچنین توان‌خلاقه یک‌جامعه، روی بناها تأثیراتی بجای می‌گذارد که ویژه خود آن جامعه است. الهام هنری و مهارت انسان هم، در کشف و تنظیم یک سیستم فنی و علمی و هم در توسعه اندیشه های معماری، شرط ضروری هرگونه خلاقیت است.

منتها تفاوت بین این دو در این است که: کشفیات علمی، با طرح سیستم های فنی همینکه جامعه عمل بخود پوشید. بهتمام جهانیان تعلق می‌یابد. و در همه جا یکسان مورد عمل قرار می‌گیرد. در صورتیکه آرمانهای هنری پسا معماری، در هر جامعه‌ای چنان بفرهنگ آن‌جامعه بستگی دارد که در مرز و بوم بیگانه نامانوس است. ممکن است که این آرمانها در فرهنگ بیگانه‌ای نفوذ کند و یا حتی از طرف مردم جامعه جدید بکار گرفته شود. اما در طی فرایند کاربرد، تغییراتی می‌یابد که با نیازها و خصوصیات این جامعه تطبیق پیدا کند. و این تغییرات که بوسیله عوامل بومی در آن داده میشود همچون وصله ناجور برای آرمان اولی بحساب می‌آید و اصالت آنرا برهم می‌زند.

اکنون برای روشن شدن مطلب به بررسی کلیسای گوتیک می‌پردازیم:

بنایی اساسی معماری این کلیساها، یعنی صلیب، طاقهای نوک تیز Pointed arch - طاق‌ها، یکبه دارای سطح پشت‌سماهی هستند، و پرک های افقی پنجره های گرد، با آرایش بشکل گل رز Rose window و مهمتر از همه خطوط و عمودیت در کلیه کلیساهای اروپا مشترک است. لیکن، باوجود این وجوه مشابه، بین کلیسا های مناطق مختلف، تفاوت‌های آشکاری نیز بچشم می‌خورد.

نماهای چشمگیر و برجسته کلیساهای جامع (ابل درفرانس). با آن شمعی‌های متعدد هوائی مایل و درها و سردرها یکبه بدقت حجاری شده. در کلیساهای ایتالیایی مرکزی چشم نمی‌خورد. در عوض در کلیسا های این کشور، انبوه عظیمی از چشم - اندازه های گرفته و خشک و بی نقش و نگار دیده میشود که در آنها بجای سنگ تراشی و کنده‌کاری نوعی رنگ آمیزی مخصوص بکار رفته است که: درون کلیسا را با استفاده از تناوب اشعه نوری تاریکی در سایه روشن خیال‌انگیزی فرو میبرد. و نیز استفاده از کاشیکاری بیزانثینی در سردرها به کلیسا های گوتیک ایتالیا چهره‌ای - می‌بخشد که آنها را بجنوب‌تری از کلیسا های گوتیک اروپای شمالی مشخص می‌سازد.

مناره سازی در کشور های اسلامی میتواند مثال دیگری در این‌مورد باشد که از قرن نهم به بعد در کلیه مساجد دیده میشود. علت ایجاد

با فونکسیونل این مناره‌ها اینستکه مؤذن بتواند با استفاده از بلندی آن - صدای اذان را بگوش مؤمنین برساند و آنرا بتماز جماعت فراخواند لیکن از نظرگاه معماری - مناره مکمل ساختمان مساجد بشمار میرود - چون ، این ستون بلند و رعبانگیز ، در کنار توده وسیع واقفی نماز خانه احساس متضادی در انسان بومی انگیزد و به تخیل او اعتلا می‌بخشد .

واما تغییراتی که بر اساس اسبل گفته شده در معانی مختلف ساختمان مناره اده شده است: مالویا **Malwiya** در مسجد بزرگ سامره ساختمان جداگانه‌ای است که بر روی - یک پایه مربع شکل بصورت مخروط سر با آسمان کشیده است و در قاهره نیز چنین مناره‌ای در مسجد ابن‌طلون دیده میشود .

در معماری کشورهای آفریقای شمالی مناره‌ها طالی عظیم ، بشکل مربع مستطیل بنیاد یافته ولی در کشور های خاورمیانه ، مناره کوچکتر میگردد. مناره های عهد سلجوقیان بشکل میله های بلند، از آجر قرمز ساخته شده‌اند و سطح بیرونی آنها را کاشی لعابدار پوشانیده است . مناره های عثمانی از سنگ و بشکل چند وجهی با مخروط باریک ساخته شده‌اند . اثر دید این مخروط بلوک بوسیله خیاره‌ها **Flutings** و گچ بریهای عمودی بریده مناره و کلاک های سربی تک تیز ، در ذهن بیننده هرچه بیشتر تشدید میشود .

در ایران ، مناره های عهد صفویه در کنار ایوان **Iwan Partal** ساخته میشد سنت مناره های دو بل که از دو طرف سردرها برافراشته میشد به نیمه دوم قرن سیزدهم و عصر ایلخانان بر می‌گردد .

در دوران صفویه حالت مناره بکلی در جهت یکنواختی صورت ظاهر آن با سردر ایوانها از نظر کاشی کاری ، سیر کرد . و مناره دو بل و سردر ایوان بکلی درهم ادغام شدند .

برای نشان دادن تغییرات و دگرگونیهای یک سیستم ساختمانی ، میتوان مثالهای متعددی آورد و البت نمود که چگونه از فرهنگ های مختلف رنگ میگیرد و حتی در مواردی که برای ساختمانی در دو محل ، مواد یکسان و قنون همانند بکار برده شود . باز ، ارزشهای ویژه و تمنیات هنری هر قوم ، تا حد زیادی ساخت و فرم آنها را تحت تاثیر قرار میدهد .

ارزش های فرهنگی ، میراث مشترکی هستند که بکلیه اعصار یک جامعه تعلق دارند ، بنابراین سنت ، در فرایند شکل گیری مفاهیم هنری و بالاخص در آفرینش عمارت سازی «اندیشمندان» نقش مهمی دارد .

انسان ، بیش از هر چیز فرآورده محیط اجتماعی و ذوقی خود می‌باشد و لذا قوای دماغی او ، شدیداً تحت تاثیر خصوصیات این محیط قرار دارد . بنابراین نمیتوان حال و گذشته او را از هم جدا کرد . ولی این واقعیت را نیز نباید

انکار کرد که انسان متمدن ، نمیتواند ، تنها در - بستر سنتها زندگی کند .

تغییرات بزرگ اجتماعی که در قرن اخیر در دنیا رخ داده و تغییراتی که در تمام شئون زندگی بدنیاال این تغییرات اجتماعی ناشی شده است ، در تمام انسانها تاثیرات عمیقی بجای نهاده که بمحل زیست آنها ، ارتباطی ندارد .

هر قوم بکمک تاریخ میتواند گلشنگان خود را بهتر بشناسد واطلاع برچگونگی اقدامات بزرگ آنان ، مایه سربلندی و وسیله تسکین او گردد . اما باید دانستکه هر دوره افتخاری در یک قوم حاصل زندگی و کوشش های بی دریغ کسانی بوده است که در همان زمان و مکان مفید بوده اند .

لذا قدم نهادن بدنیاال قدم گلشنگان و طبیعت از آنان ، برای زمان حال و برای ساختن آینده نه تنها مفید نمی تواند باشد . بلکه کاری است بی‌ارزش . باینترتیب سنن معماری گذشته در معماری جدید چه نقشی میتواند داشته باشد ؟

برای پاسخ دادن باین سؤال ، ابتدا ، باید سنت و سنتی را از هم تفکیک کنیم :

سنت چیزی است که بحیات خود ادامه میدهد و رفته رفته تکامل می‌یابد . ولی سنتی یعنی معماری سنتی چیزی است پایان یافته است و تنها به آثار گذشته اطلاق میشود . در معماری نمیتوان مانند هنرهای نمایشی که در آن سپس های امروزی به تفسیر آثار کلاسیک می‌پردازد ، اسنیل های معماری گذشته را قبولاند . و تلاش برای قبولاندن آن نیز بیهوده است .

بموازات تحول زندگی و پیشرفت تکنولوژی . وجود انواع ساختمانهای جدید نیز ضرورت پیدا میکند ، و معماری که هنری است آمیخته با زندگی عموم . باید برای برآوردن احتیاجات جدید . به تحول و تطور تن دردهد .

مثلا جقدر ناهنجار است که یک حمام رومی بسازیم ولی در آن یک اداره پست تاسیسی نمائیم و یا برای ایجاد یک موزه اشیاء عتیقه یک کلیسای گوتیک بنا کنیم .

البته ارجاع وظایف و فونکسیون های جدید ساختمانی کهنه و تغییر مدل اندرون آنها بمنظور جوابگویی به ضروریات این عصر ، باینای ساختمان های جدید در قالب کهنه و پوست سنتی ، تفاوت دارد . منطبق اینگونه عملیات ناهنجار را میتوان بطریق زیر خلاصه کرد :

معماری پیش از عصر صنعت ، محصول کار فردی پیشه‌وران بوده که اینک در کشور های مرفقی بکلی از بین رفته است . و در سایر کشورها نیز بسرعت روبزوال می‌رود .

استفاده از مصالح و روش های فنی جدید ، هم از نظر سرعت در آماده کردن بنا ، وهم از نظر صرفه جویی در مخارج مزایای بمراتب بیشتری دارد .

واژ طرفی استفاده از قنون جدید برای ساختن بنائی با مصالح سنتی کاری است که موافق عقل نیست و مقصود نهائی رانفی میکند .

فن المثل گارگوئیلها **Gargoyls** در عصر گوتیک دارای اهمیت بوده است زیرا هر کدام بطور جداگانه حجاری میشد ولذا هر یک از آنها از نظر سمبولیزم دارای اهمیتی مخصوص به خود بوده است . ولی تولید انبوه آنها ، خاصیت هنری آنها از بین می‌برد و حتی علت وجودی آنها تا حد یک ناودان که نیت مکتومی دربرندارد پائین می‌آورد .

مقل و خرد پیوسته در صدد پیدا کردن فورم مناسبی است که با استفاده از آن بتواند با مخارج هرچه کمتر تولید بیشتری عرضه دارد .

خلاصه کلام اینستکه نه تنها نگهداری و حفاظت شاهکار های معماری سنتی بعنوان آثاری تاریخی و تجدید ناپذیر که نشان دهنده تمنیات هنری گلشنگان است امری است لازم ، بلکه معتقدیم که این آثار هنری را باید گرامس داشت و ارزش هنری و ذوقی آنها را مورد تکریم و احترام قرار داد . اما تقلید کورکورانه از آنها و یا فشاری در خرافه پرستی را بهیچ وجه توصیه نمی‌کنم .

بعبارت دیگر ، این ویژگیهای فرهنگی و روحیه سنتی که هنوز هم بقوه خود باقی است . در عصر جدید نیز مفید به معنی هستند . و ستون فقرات معماری معاصر را تشکیل می‌دهند . بالاخره میتوان سنت را از نظریصری فونکسیونلی و یا مفهومی برانگیخت .

تاثیر معماری ژاپنی در جبهه مقدم کلیه موند گرافهای **Frank Loya wright** خود نمائی میکند و حس طبیعت پرست **Vright** و کیفیات ارگانیک معماری او که ظاهراً از خاک برمی‌خیزد . این روش را توجیه میکند ولی بطور اساسی ، معماری او بمراتب بیشتر تحت تاثیر معماری امریکائی ها و سنن انگوساکسون است تا فلسفه آسیای شرقی . تمایل او بخطوط و زوایای قائم از معماری گوتیک سرچشمه میگیرد .

اندرون ساختمانهای لارکین **Larkin** که اکنون بکلی از بین رفته‌اند ، بطور خالص روحیه گوتیک داشت .

حال اصلی جانسون وکس **J.wax** نیز با آن ستونهای عظیم که یادآور مقیاس و روشنائی آثار او اواخر عصر گوتیک در انگلستان میباشد نیز بهمین نحو است . مفهوم اساسی خانه های او که گرداگر یک بخاری دیواری بنا میشد ، هیچگونه ارتباطی با خانه های ژاپنی ندارند .

طبیعت دوستی او نیز از ژاپنها گرفته شده است . هرچند که خانه های سنتی ژاپنی ها نیز به طبیعت نزدیک است ولی برپایه های چوبی استوار نشده‌اند .

از خانه **Mies Wander Rohe** میتوان بعنوان یکی از عمیقترین نفوذ های ژاپنی در معماری آمریکا یاد کرد . این طرح بهترین تغییر مدرن . از خانه های چوبی و سنتی ژاپنی‌ها است که از فولاد و شیشه ساخته شده است . ابعاد و ظرافت مخصوص ژاپنی ها نیز در کارهای

دیگر این معمار دیده میشود. شاید این رویه بیفایده نباشد ولی افسوس که ژاپنی‌ها بدون اینکه توجه کنند معماری سنتی آنها در جنبش جدید معماری تأثیر کلی میگذازد. اخیراً در ساختمانهاییکه بسبب غربیها می‌سازند بیشتر به پلاستیسیزم و حتی به **Lecorbusier** تمایل پیدا کرده حالت روحپرور و سبکیال آثار سنتی خود را در بونه نسیان نهاده‌اند.

ایران نیز مانند ژاپن، ثروت سرشاری از میراث معماری دارد. این میراث گرانبهانمایشگر خلق و خوی ایرانیان و حاصل قرن‌ها تجاربمشترک آنان میباشد.

اجازه بدهید اندکی به کلیات معماری ایران در عصر پس از اسلام بپردازیم.

از نظر فضای ساختمان، طرح صلیب متقارن، حاکم است. بدین معنی که مثلاً میدان یا حیاط یا هالی در نظر گرفته میشود که چهار ستون متقارن در چهار سوی آن استقرار می‌یابد.

در خارج ساختمان نیز همین طرح خودنمایی میکند. بدین ترتیب که تقارن اجزائی که بدور یک فضای مرکزی درست شده‌اند، بیش از فرم بیرونی ستون فقرات معماری بنا را تشکیل میدهد. از نظر کاراکتر معماری، خصوصیات عمده این بناها عبارتست از:

تن ملایمی که تقریباً دلپذیر است. و توجه زیاد به ریزه کاریها و سرشاری تزئینات و حالت کلی لطافت آمیزان.

اینها خصوصیات جالبی است که نه با فرمول عمارت سازی اندیشمندانه و نه با معماری مدرن تپایی ندارد. و نباید بدنیال کسب فنون جدید آنها را بدور انداخت.

تجدد یعنی ترک ویژگیهای یاد شده، بمنظور نیل بیک اندیشه مشترک جهانی نیست. باین معنا است که آرشیتکت، روح خلاقه و اندیشه و احساس خود را که از محیط فرهنگی و اجتماعی او رنگ گرفته با مواد و مصالح جدید و تکنولوژی امروز در آمیزد و ترکیب مناسبی از آنها بعنوان یک بنا ارائه دهد.

لیکن از آنجا که بهوزات توسعه تکنولوژی، این ویژگیها (فرهنگ و ریزه و احساس و اندیشه خاص اجتماعات) روز بروز پریده رنگتر شده. عالم بشریت رفته رفته یکپارچه تر میگردد. لذا بعید نیست که جهان در زمینه معماری، عصر جدیدی را بخود ببیند که جهانی تر از همه اعصار گذشته باشد. و پیرامون خصوصیات، رنگها و خصلت های بومی چهارچوب مشترکی از اصول فنون و نوآوری های همه گیر بنا نهند.

متن سخنرانی پلافکوسولر

از اسپانیا

موضوع سخنرانی:

تلقین تکنولوژی جدید ساختمانی و معماری سنتی

در ابتدا بحث خود را در مورد «تلفیق تکنولوژی مدرن با معماری سنتی» محدود می‌سازیم. اما در انتهای بحث، تا بجائی که تکنولوژی جدید باید مشکلات رایا فوریت هرچه بیشتر در آینده ای نزدیک در سراسر جهان حل کند، اشاره خواهیم کرد.

واضح است که موضوع این سخنرانی بیشتر روی تلفیق و ایجاد هماهنگی میان تکنولوژی جدید و معماری امروزی دور میزند. و از طرفی توجه باین نکته ضروری است که: سنت، مفهومی وسیع و گسترده از نوعی معماری است که بآن کمتر توجه و دقت شده.

یک نمونه معماری سنتی تخت جمشید است، که حتی آثار مدرنترین مجسمه سازان امروزی بیای طرح های مجسمه سازی آن نمرسد. نمونه های دیگر بناهای اسلامی است که براسنی از نظر زیبایی و رنگ جزو نوادر روزگار بحساب می‌آیند.

و بالاخره معماری سنتی یعنی معماری خانه های مسکونی مردم که نمایشگر چگونگی زندگی افراد مردم است. و همچنین حافظ آثار هزاران نسلی است که در کشوری اسانه ای زندگی کرده اند و تاریخی سرشار و غنی داشته اند. و زندگی آنان زیبایی خاصی داشته است، و این معماری، دگرگونی دائمی زندگی و تاریخ را نشان می‌دهد. توجه بهمین مساله، و تنوع در مفهوم سنت بود که **Eugenio D'ors** فیلسوف اسپانیایی را وادار نمود که بگوید «آنچه که سنت نیست، پکنوع سرفت هنری است» و اکنون بمطلب مورد بحث برمی گردیم.

من اعتقاد دارم، برای ترکیب تکنولوژی با ساختمانهای امروزه بمنظور اینکه دارای یک روح باستانی باشند، راه حلی قانع کننده وجود دارد.

پیشرفت های جدید صنعت معماری را میتوان در سه گروه بررسی کرد.

- ۱ - آنچه که به معماری مربوط میشود.
- ۲ - صنایعی که مکمل معماری هستند.
- ۳ - عواملی که در چند سال اخیر تاسیسات عمومی را عملاً دگرگون ساخته‌اند.

در گروه اول باید این مطالب را جای دهیم: روشهای مکانیکی خاکبرداری و حفاری، پی های مخصوص بتونی، سیستم های مختلف ستون بندی، بتون فشرده، استفاده از قطعات فولادی سبک، قطعات پیش ساخته شده و آماده فولاد مخصوص با مقاومت زیاد، بتون عایق و آرمیرمایل مخصوص، با قدرت زیاد، ساختمان

دیوارها و سقف ها با بدنه های فولادی (روبرتسن و هانتروگلانس) و غیره
 مأمدا از تکنیک های ساختمانی جدید ، مانند بناهای معالی ، که در امتداد يك مركز ثقل بتونی می لغزند ، و برای ساختمان های بسیار بلند ، یا خصوصیات مفید ، مناسب هستند ، سختی بعیان نمی آوریم ، زیرا که ضرورت استفاده از این نوع تکنیک ها را در ایران احساس نمی کنیم .
 بدیهی است که استفاده از تمامی مصالح فوق الذکر در بناهایی که دارای خصوصیت تماشائی و خاص هستند نمیتواند بدون ضرر باشد .
 اجازه بفرمائید به سخنان خود ادامه داده آن دسته از پیشرفتهای صنعتی را که به عنوان صنایع کمکی در هنر معماری برای اتمام و تکمیل بناها استفاده میشوند ، بطور خلاصه از نظر بگذرانیم ، و آنها عبارتند از پوشش های صوتی و حرارتی ، مواد مختلف برای روکار داخلی و خارجی ، چوب ، کاشی ، لعاب ، فلزات کم وزن ، و بطور کلی استفاده از پیشرفتهای چشم گیر شیمی صنعتی در دنیا ، مواد مصنوعی ، پلاستیک ، وسائل آتش نشانی ، رنگهای مخصوص و غیره و غیره .

شاید بتوان تمامی مواد فوق را تحت يك نظارت صحیح و مطمئن در ساختمانهای قدیمی که دارای ارزش نمایشی هستند مورد استفاده قرار داد ، لیکن نباید روح معماری بنا را از یاد برد . از سوی دیگر اهمیت طرح و ترکیب شکلهای و حجمهای بنا ، که به نوبه خود نمایشگر آب و هوای اقلیمی ثابت منطقه ای است ، بر بکار بردن و ترکیب این مواد با عوامل ساختمانی ارجحیت دارند .

در آخرین دسته ، تکنولوژی جدید ، ممکن است بطور عموم شامل تمام چیزهایی شود که مربوط با استقرار است : متد های جدید ایجاد انرژی ، استفاده از الکترونیک و کنترل سیستم ها ، تحول عظیم در سیستم تهویه ، و از همه مهمتر متد های استقرار دهنده ، دقت در دستگاه های کنترل اتوماتیک ، طرز کار دستگاه الکترونیکی آسانسور ، سیستم های جدید بازرسی (اكتشاف) و آب پاشی باید متذکر شد که تمام این سیستم ها بدون آنکه تغییری در اصل بدهد ، در ساختمانهای جدید بکار می رود و از طرفی باید توجه داشت که فقط ۲۰٪ از فعالیتهای ساختمانی ، متوجه ساختن بناهای تاریخی و یا بناهایی برای شخصیت های برجسته میشود . در صورتیکه هشتاد درصد بقیه برای کارهای شهری ، خانه های مسکونی و اماکن عمومی و ادارات و غیره صرف گشته است .

من امیدوارم مایل هستم که در ترکیب معماری نوع دوم برای مشخص ساختن بنا ، مقداری از عوامل معماری سنتی اعمال گردد . و در معماری بناها به شرایط اقلیمی و آداب و رسوم محلی و وضعیت هر کشوری توجه شود .

تکرانی من از این بابت است که : میادا احتیاجات اجتماعی و عوامل اقتصادی موجب

گردد که وضع خانه های مسکونی شکلی غیر سنتی بخود بگیرند .

تا اینجا بیشتر سعی ما به بحث دروپیرامون موضوع پیشنهادی بود ، لیکن من میخواهم این مساله را مطرح کنم : بسیار جالب خواهد بود ، اگر پژوهشهای دموگرافیک که در ربع قرن اخیر در اکثر نقاط جهان انجام گردیده ، در آینده در شهر های ایران نیز اعمال شود .

دولتها و مهندسان تمامی کشورها موظف هستند که خود را با مشکلات پیچیده ای که در پیش دارند مواجه نموده و با استفاده از پیشرفتهای تکنولوژی جدید نسبت به حل مشکلات وتیز بر طرف نمودن آن اقدام نمایند .

اکنون ظلمت مشکلات و گرفتاریهایی را که قبلا بدانها اشاره کردیم از نظر بگذرانیم . در حال حاضر همانطوریکه اطلاع دارید جمعیت جهان در حدود بیش از سه میلیارد و پانصد میلیون نفر تخمین شده است .

و طبق دقار و احتمای جمعیت جهانی ، روزانه در حدود صدونود هزار نفر به این جمعیت اضافه میگردد . بنابراین در سال ۲۰۰۰ جمعیت تمامی دنیا بالغ بر هفت میلیارد نفر خواهد بود . لذا در سی سال آتی ، تعداد خانه های مسکونی باید به دو برابر تعداد خانه های که در این قرن ساخته شده اند برسد .

با این وصف ، وضعی که بدان اشاره شد طرحی جامع برای کلیه شهرها را با خود همراه خواهد آورد که مبنی بر يك پایه اقتصادی نوی است و بالاتر از همه ، بستگی کامل به شعور انسانی خواهد داشت . اکنون بایستی ما شروع به طرح ریزی نوعی خانه های شهری بنمائیم که برای غالب کشورها مناسب باشد . در این مورد مهندسان شهر ساز دارای عقیده واحدی نبوده و اتفاق نظر ندارند ، بلکه آنها معتقدند که اگر شرایط جوی و آب و هوا اجازه دهد برای شهرهایی که جمعیت آنها از سیصد و پنجاه هزار ، و یا چهارصد هزار بیشتر نباشد ساختمانهای از چوبهای ضخیم که از داخل بهم مربوط باشند ساخته شود و آنان این موضوع را توصیه مینمایند . من امیدوارم که این نیز ، فرمولی در میان فرمول های دیگر باشد که با توجه به احتیاجات هر کشور و امکانات اجتماعی و اقتصادی اعمال شوند .

بهر حال ، سرمایه های بزرگی در زمانی اندک لازم است تا زمینی برای ساختمان آماده شود . و واضح است همانطور که قبلا اشاره شد فقط با صنعتی نمودن صنعت ساختمانی است که میتوان چنین کار های ساختمانی را عرضه نمود . لازم به گفتن نیست که استفاده از متد های صنعتی سابق برای انجام کار های مدرن ساختمانی غیر ممکن میباشد .

نظر به اهمیت مساله در اسپانیا ، گروهی از تکنیسین ها تحت نظر مهندسی بنام آقای رافائیل لئوز ، پس از چندین سال مطالعه اقدام به تاسیسی يك آزمایشگاه تحقیقاتی نمودند که در ساختن

ساکنتهای ساختمانی با سرمایه های کلان و واحد های ساختمانی چند وجهی که بخاطر طرحهای هندسی آنها و ترکیببات محدود ، حداکثر استفاده از ارتفاع و سطح شده است موفقیتهایی بدست آوردند .

لوکوربوزیه ، تحقیقاتی را که توسط لئوز انجام شده و ضمن کسب افتخارات زیاد ، تصحیح و تجدید همگان را برانگیخته است ، مطبوع و ویدئو خواند . دولت اسپانیا بمنظور توسعه کارهایی که توسط لئوز انجام یافته اقدام به تاسیسی سازمانی بنام لئوز کرده است . بسیاری از دانشگاه های کشور های خارجی ، از جمله دانشگاه هاروارد با در اختیار گذاشتن امکانات اقتصادی زیادی يك کرسی استادی به وی پیشنهاد نمود تا به تحقیقاتی خود در مقام وسیعتری ادامه دهد .

با توجه به اینکه ما درباره تکنولوژی معماری بحث میکنیم ، لذا جالب میدانم که اسلایدهای را که از کارهای آقای لئوز تهیه شده همراه با یک حلقه فیلم ناقص نمایش دهم .

(نمایش اسلایدهای ۶۰ میلیمتری)

(نمایش اسلایدهای ۲۵ میلیمتری)

(نمایش يك حلقه فیلم ۳۵ میلیمتری چهل دقیقه ای)

از تمامی آنچه قبلا اظهار گردید ، میتوان بطور خلاصه ، نتایج زیرین را اتخاذ نمود .

اولا ، معماری تاریخی و با بطور کلی : بناهایی که دارای مشخصات کاملا سنتی و باستانی هستند ، حداقل میزان درصد تمامی صنعت معماری را در کلیه کشورها شامل میشود و در کلیه بناهای قدیمی که دارای خصوصیت واحدی هستند بایستی با طراحی و ایجاد هماهنگی بین اشکال و حجم ها ، هرگونه روح سنتی بودن آنها ابقاء شود . و استفاده از تکنولوژی نوین نباید از ارزش زیبایی و تماشائی بودن این نوع بناها بکاهد .

ثانیا : در ساختمانهای معمولی پرواضح است که باید از امکانات و پیشرفتهای تکنولوژی جدید ساختمانی استفاده شود ولی این به آن معنی نیست که صرفا به خاطر تقلید و اعمال طرحهای خارجی و با ایجاد ارتفاع زیاد بدون حصول نتیجه سیماکی شهر های ایران بهم بخورد .

ثالثا : ازدیاد تدریجی جمعیت جهان مسئله ای کاملا پیچیده و بفرنج را ، فرا روی ما فرار داده است که بایستی ما با استفاده از تکنیک های جدیدی که در اختیار داریم با آن مقابله نمائیم .

موضوع سخنرانی : شغل و تربیت

از : لوئی کان

احساس میکنم که بحث امروز ما که درباره شغل و تعلیم و تربیت است، بایستی مروری از درك خود من در باره نوع و هدف این جلسه باشد.

با شغل شروع میکنم، فکر میکنم که يك مهندس معمار، اگر خود را وابسته به سازمانی بداند نمیتواند پیشرفتی داشته باشد. معمار باید برای طرح ایده های خوب و ایجاد يك معماری شایسته، آزاد باشد و نیز، آزادی، باو کمک میکند که رهبر خوبی باشد و لازم است که برای ساختن يك بنا، دو نوع رهبری خوب، اعمال کند.

اول رهبری خوب در برنامه يك ساختمان، بعد، رهبری که میدانند درزندگی چه میخواهد و هدفش چیست.

فردیکه میدانند چگونه باید ایده های خود را بیان کند، خوب پیاموزد، خوب زندگی کرده، و نیز خوب کار کند. و من تصور میکنم که چنین شخصی است که می تواند از عهده خدمت برآید.

شغل، به عادات و تشکیلات اجتماعی بشری خدمت میکند و همچنین به توافق های بشری برای ساختن اجتماعی که خود آموزنده نوعی زندگی است، که در آن اجتماع، هر فرد میتواند خود را نشان دهد، و نیز خدمت کند و بدین طریق اجتماعی متحد و خوب بوجود آورد.

من تعدادی مشتریان نکته سنج داشته ام که چنین رهبریهائی داشته اند، و یکی از آنها دکتر Silk بود که تردن آمد و گفت من يك لابراتوار در محل سکونت ۱۰ دانشمند مشهور با ۱۰۰۰ فوت مربع مساحت لازم دارم ولی از تو میخواهم که ترتیبی بدهی که برای نقاشی در این محل علمی بتوانی از نقاشی پیکاسو، استفاده کنی این يك مغز متفکر خلاقه بود زیرا با بیان يك چنین پیشنهاد کوچکی بمن فهماند که به چیزهای نامحدود اهمیت میدهد، او واقعا خواستار ساختن ساختمانی بود او معمار نمیخواست بلکه از من انتظار داشت که برنامه را عوض کنم ولی با این بیان، خواسته و ایده خود را بمن فهمانده بود او میخواست که من باو الهام بدهم برای او محل مناسبی بنا کنم تا

بعنوان يك مرد در لابراتوار کار کند. موقعی که او صحبت میکرد ناگهان باین فکر افتادم که باو بگویم قبول میکنم و درباره فضائی که برای لابراتوارش احتیاج دارد و همچنین فضائی که نا محدود باشد بیاندیشم.

من احساس کردم که باید جای نامحدودی وجود داشته باشد ولی بعنوان لابراتوار در آن محل نباید وجود داشته باشد بنا براین بین این دو فکر باید ارتباط و کششی بوجود آورد.

Silk بارضایت و تحسین درباره این ایده، که استفسار کرد، برای ملاقات افراد بهتر است مرکز جلسات مشترکی وجود داشته باشد و یا محلی برای ملاقات در کتابخانه ای که اطاقهای کوچک بجای يك اطاق بزرگ در آن ساخته شود؟

باو گفتم در کتابخانه ای که بیان کننده و نشان دهنده فکر است یکدیگر را ملاقات نمایند تصور میکنم در این کتابخانه بهتر است کسی برای خرید يك کتاب پولی نپردازد بلکه برای چاپ کتاب پول میپردازند نه برای متن کتاب، این يك پیشنهاد فکری است شما متوجه میشوید که چه جای استثنائی ساخته اید. اگر با خود بیاندیشید که يك کتابخانه باید مردم پسند و محبوب باشد - آنرا در مرکز دانشگاه بنا میکنیم تا تمام دانشجویان با آنجا مراجعه کنند اطراف آنرا آئینه میگذاریم تا کتابخانه را آنطور که میخواهید ببینید شما کتابها را می بینید و داخل میشوید از نظر من این نوع کتابخانه، درست مثل يك مرکز خرید است تصور میکنم که وجود آن نوع کتابخانه لازم نباشد.

بوجود آوردن محلی که واقعا برای خواندن و مطالعه مفید باشد لازم است و البته نه فقط با استفاده از کتابهای مفید که فقط در اطاقی بزرگ انجام میگردد. جائی که يك پسر، دختری را ملاقات میکند و جائیکه شما واقعا تظاهر میکنید که کتاب میخوانید ولی هرگز واقعا چیزی نمیخوانید. در چنین موقعی است که من احساس میکنم مقصود، يك تقویت جسمی است.

من احساس میکردم که مثلا باید محلی بدون نام بخصوصی بوجود آورد، يك محل مرکزی با يك در ورودی، بنا براین محل مزبور برنامه مخصوصی نخواهد داشت. زیرا همیشه قسمتهايیکه معمار با برنامه به مشتری میدهد چیز هائی است که در برنامه گنجانده نمی شود به کاری که او باید انجام دهد توجه کنید. مشتری به او مساحت را میدهد و او باید مساحت را تبدیل بفضا کند. موقعیکه مشتری میگوید که میخواهم يك هال و یا يك سالن نشیمن در طرح باشد چیزیکه معمولاً او میگوید اینستکه محوطه زیادی را برای مردم اجتماع پیش بینی کنید و نیز

احتمالا اندازه آسانور راهم در نظر بگیرید. معماری باید محلی برای ورود آن در نظر بگیرد که مشتری چیزی درباره آن ننمیداند. مخارج آن نیز بستگی به کیفیت و موقعیت ساختمان خواهد داشت.

او، حال را به محلیکه وارد میشوند انتقال میدهد و جای کردور را با حال عوض میکند و محوطه ای جدید بوجود میآورد. اگر محلی غلط برای این کار در نظر گرفته شود کاملاً بی ارزش خواهد بود. ساختن محلی صحیح با استفاده از مصالح ارزان قیمت از نظر معماری بمراتب بهتر از محلی است نامناسب که در آن مصالح گرانقیمت بکار رفته باشد.

بنابر این شخص هرگر فلسفه شخصی ندارد بلکه او اعتقاد شخصی دارد نه فلسفه شخصی. فلسفه، اصلی است که حرفه بر آن متکی است و این همان روح معماری است متاسفم که حرفه ها وقتی در سطح بالاتری برنامه ریزی میشوند بیشتر مورد توجه مهندسین قرار میگیرند تا حدیکه آنها هیچکدام به تنهایی جلو نمیروند و تمرین های اولیه را انجام نمیدهند ولی چیزیکه موسسات حرفه ای ما شدیداً فاقد آن هستند شوق و ذوق است که با دارا بودن آن میتوانند از افکار انفرادی بشری استفاده برده، با استفاده از انجمن هائیکه کلبه صاحبان حرف در آن عضویت دارند، فلسفه ای بوجود آورند. در حقیقت سنت یعنی اعتبار، آن چیزی نیست که شما می بینید و یا احساس میکنید بلکه منعکس کننده چیزی است که میخواهیم توسعه بدهیم. انعکاس چیزیکه اگر چه شما نمیدانید چه هست ولی شما آنرا می بینید شما باید آنرا ببینید زیرا در طبیعت بدون وجود بشر دیده نمیشود. و همین، تمایلی برای آمیزش با مردم در ما بوجود میآورد تا به چیزهایی در باره خودمان در وجود خودمان بی بریم و این برای شما بیان کننده طبیعت بشری می باشد که در ضمن گسترش عجیب خود، بیان کننده واقعیت نیز هست. این عادت نیست بلکه فرصتی است با ارزش برای درک تمایلات و چیز هائیکه هنوز بیان نشده است.

تکنولوژی

من واقعا معتقدم که تکنولوژی عالی است و باید بخشی از احساسات شغلی ما باشد ولی معتقدم که یک ساختمان اگر بتواند الهام بخش تکنولوژی باشد ارزشش بمراتب بیشتر است و تکنولوژی الهام گرفته با مروری در مغز و فکر، (یعنی همان چیزیکه طبیعت خود معماری است) بوجود میآید.

شهر: « اگر شهر جایگاه موسسات بشری باشد اندازه شهر مطرح میشود نه خدمات آن، یعنی ارزش و نوع استفاده

موسساتی که وجود دارند، و ارتباط معماری مثل ارتباط (باغ - محل ملاقات و انجمن) از قسمت های اساسی آن بحساب میآید.

دهکده

معمار، دهکده را می بیند و مایل است آنرا با وسائلی که در آنجا موجود است زیباتر کند. او میخواهد بطریقی مقتصدانه این کار را انجام دهد. و حال آنکه دهکده واصل و طبیعت آنرا که محلی برای زندگی است نباید خراب کرد. اگر شما بتوانید این اصل را مراعات کنید همه بکار شما غبطه خواهند خورد.

معماری

معماری وجود خارجی ندارد بلکه روح معماری است که باید در انتظار ارضاء باشد، انتظار برای فردیکه سرانجام میتواند این روح را بدست آورد. فقط کار معماری وجود دارد و بزرگترین کار در معماری منعکس کردن روح معماری است، چیزیکه مفهوم تمایل بشر را بیان کند، بشریکه معماری را بطور کلی بوجود آورد. روزی یک شاعر آمریکائی پرسید ساختمان شما کدام قسمت تکه ای از آفتاب را میگیرد. این توصیف چه عالیت وقتی وارد اطاق خود میشوید و نور درخشنده خورشید را در لبه پنجره خود می بینید احساس میکنید که این اطاق شما است و مال شخص دیگری نیست. احساس شما نسبت به اطاق خود بقدری باشکوه است که زمانیکه شما در آن هستید همان احساس را نسبت بآن دارید که هنگام ترک کردن آن دارید من معتقدم که در یک اطاق بزرگتر شما نمیتوانید آنچه را که در یک اطاق کوچکتر میگوئید ادا کنید من میدانم که صحبت من بیشتر جنبه اجرایی دارد تا جنبه حادثه ای و برای روشن شدن مطلب باید بگویم وقتیکه شما فقط با یک شخص دیگر در یک اطاق کار کنید، این کار میتواند جنبه یک حادثه را داشته باشد ولی وقتی بیشتر از دو نفر باشید کار شما جنبه اجرایی پیدا میکند.

اگر بخواهید درباره قربانیان دو حادثه شبیه بهم بدون هیچ اجبار و یا احساس اتهام یا قضاوت صحبت کنید شاید چیزهایی بگوئید که هرگر نگفته اید و این حال را با ورود شخص ثالثی نیز حفظ کنید و همچنین با این احتمال که گوش شما، متوجه صحبت دیگران نیست و خودتان متوجه جای دیگری نیز نشوید، سخن بگوئید. دل بستگی یک فرد در یک اطاق نسبت به چراغ منحصر بفردی که در آن اطاق هست بسیار دقیق و لطیف است.

خط مشی معماری ساختن یک اطاق و

پهلوی هم قرار دادن اطاقها بنحوی مطلوب میباشد. اندازه آنها نیز با شما خواهد بود. فضا ها تمییر پذیرند و آنقدر هم سخت و دقیق نیستند. این واقعیت ساختن فضا ها است بمعنای وسیع آن. اهمیت، در ترتیب دادن اجزائی است بمنظور ایجاد فرمی مناسب. فرم از تشکیل و ترتیب این اجزاء بوجود آمده اجزائی که تفکیک ناپذیرند، بطوریکه اگر شما یک جزء را بردارید فرم خوب آن بهم میخورد. معماری، فنون مختلف دارد و شما باید این فنون مختلف را البته با نظم و ترتیبی خاص بکار ببرید. در این موقع شما میخواهید کاری را انجام دهید باید با قوانین طبیعت آشنائی داشت باشید. باید ترتیب آجر ها را بدانید، نه فقط قیمت هر هزار آجر را بلکه نظم آجر ها. اگر از آجر ها بیرسیم که یک سنگ بالای در را ترجیح میدهند یا یک طاق نما را؟ خواهند گفت، طاق نما، زیرا برای نصب یک سنگ در بالای در، میبایست ترکیبی از بتن و آجر بکار ببریم که آجر باین کار راضی نیست. شما باید سنگ و بتن را بشناسید. مقدار ریختن بتن در مواقع بخصوص مهم است. در بکار بردن سنگ مرمر که سنگی است سفید، بارگه های خاکستری و طلائی، و نیز انواع مختلف دارد در بتن ریزی باید دقت بیشتری بنمائید.

بکار بردن سنگ مرمر، زیبایی خاصی دارد که این زیبایی را نمیتوان با بتن فراهم کرد باید ترتیب منظمی در کار بوجود آورد و آنرا جانشین ترتیب فردی کرد.

طرح، تجربه ای شیرین است زیرا شما چیزی را بنا میکنید که وجود دارد ولی تجهیزات قبل از این فوسازی نیز بهمان اندازه مطلوب میباشد. و این تجهیزات که چیزی است مهیج، مشاهده ای است روی فرم و دقتی است روی قانونهای طبیعت. اولین چیزی که مورد مطالعه قرار میگیرد فرم است فرم شکل نیست بلکه مشاهده و تجربه ایست روی قسمت های جدا نشدنی هر چیزی. درک نظم، حتی مهم است و شما فقط

موقعی باین موضوع پی میبرید که پلکانی را از نظر فرم آن (نه اجزاء طرح شده در آن) در نظر بگیرید. اگر شما خانه ای دو طبقه دارید راه پهای نیز دارید. فرم آنرا در نظر میگیرید و میگوئید که در انتهای آن میتواند اطاقی باشد این اطاق پنجره ای دارد و این پنجره یک لبه دارد که این لبه پنجره میتواند چیز جالبی باشد، میتوانید در آن لامپی قرار دهید که نور آن را خودتان بوجود آورده اید و متعلق به خورشید نیست.

این احساس کمال، برای نشان دادن شخصیت انسان و نیز اقتصاد لازم است وقتی

اطلاقی میسازید باید تمام امکانات را در آن در نظر بگیرید. آنوقت معماری یعنی ساختن فضا، که متعلق به گنجینه فضائی است شما میدانید که در شهر های بزرگ فضا ها و محوطه ها مربوط به گنجینه فضائی است. این مهم است که فضا سرشار از روح باشد تا بتواند محلی مورد استفاده گردد.

مطمئنم که در محلات ایلپانی خیابانی وجود نداشته، و فقط وقتی پسر در جایی ساکن میشد خیابان بوجود میآمد و خیابان اولین توافق افراد بشر است. شما در داخل و خارج از خیابان بدون اینکه واقعا درباره آن بیاندیشید قدم میزنید ولی خیابان واقعا بهترین چیزها است. اگر نقش خیابان فقط این باشد که به مناطق مختلف منتهی گردد، ایجاد آن غیر ممکن خواهد بود. تاسیس خیابانها در آمریکا بنا بمقتضیات مناطق و نیز بمنظور استفاده بهتر مردمیکه در آن سرزمینها ساکن هستند در نظر گرفته میشود. من فکر میکنم که در آمریکا میتوانستیم با در نظر گرفتن مقتضیات و بهتر کردن آن برای زندگی خیابانهای خوشتری بسازیم آن چیزیکه ماوراء دیوارها و قالبهای واقعی خیابانها وجود دارد به معماری مربوط میشود من معتقدم که وجود موسساتی که با استفاده از آنها بتوانید تمرین کنید بسیار لازم است و من این بحث را، توافق مینامم.

تعلیم و تربیت

من معتقدم که معماری، بستگی زیادی با تاسیسات اجتماع دارد. اگر شما مدارس امروز را در نظر بگیرید مطمئنا میگوئید که نباید فقط محلی بنام مدرسه ساخت بلکه باید محلی باشد که برای یاد گرفتن مناسب باشد وقتی شما برنامه‌ای از یک مشتری دریافت میدارید که طی آن، از شما میخواهد که ۲ کلاس درس که هر اطاق آن ۲۰ در ۳۰ Fe'l باشد، برای او بسازید شما ملاحظه میفرمائید که مدرسه را برای شما تشریح میکند و یک مدرسه واقعا باید محلی بافضای بسیار باشد محلیکه حتی برای بچه های عقب افتاده، که از مقایسه با دیگران نگران هستند، نیز مناسب باشد، در اطاق خودش زندگی کند و علم فراگیرد. یک معلم وقتی میتواند، معلم خوبی باشد که قدرت خود را حفظ کند، معلم فردی است که سراپا دوستی است و به کاری که انجام میدهد عشق می‌ورزد چنین معلمی پیشرفت مینماید. مدارس نباید محل هائی برای قضاوت باشند بلکه باید مکانی باشند، برای استفاده یک فرد فقط چیز هائی را که قسمتی از وجود خودش است فرا میگیرد و در خاتمه فقط همان چیزها با او باقی میماند. این یک پیشرفت ساختمانی است ما احتیاج به مدارس استعداد و هوش داریم محلیکه بتوانند سوزها را برطبق

استعداد خود انتخاب نمائید اگر شما در پیدا کردن سوزها صحیح شکست خوردید سوزها دیگری انتخاب میکنید. کالج باید مرکزی باشد که شما در آن ببینید و انتخاب کنید، چیزی را که مغز شما در جستجوی آن است. دانشگاه چیست؟ باید ارتباطی با معماری مرتبط داشته باشد. ارتباطی آگاهانه که در آن باغ و حیاط و انجمن و سایر قسمتها را باید با هم داشته باشد ممکن است که شما بگوئید که این ارتباط چیزی بدیهی و آگاهانه است نه فقط ارتباطی است، مربوط به یک بستگی درحد بالا و یا درحد پائین، چیزی است اتوماتیک. مثلا اگر شما یک هنرمند باشید مفهوم توازن را میدانید. بهرحال در زندگی باید اشتیاق و بیان را بهم بیامیزید یعنی بصورت فردی در آتیه که تنها زبان هنر او، اختراع است.

علم با حقیقت سروکار دارد ولسی از حقیقت الهام نمیگیرد بلکه از شگفتیها الهام میگردد مشاهده، تجربه و تعلیم بهمین خاطر پیش میآید اولین احساس، احساس زیبایی است و بعد پرسش پیش میآید.

برای اولین بار، فردیکه مشاهدات و تجربه هائی کسب کرده بود مردم را در اطراف خود جمع کرد و میخواست تجربه خود را در معرض عام بگذارد و بدین طریق اطاق بوجود آمده جائیکه برای آموختن بسیار خوب است از همین جا اطاق بوجود آمد و از همین جا است که روح معماری پدیدار میگردد و از همین جا است که جهان بوجود آمده. تمام جاها درست از همان اطاق افرادیکه مشاهداتی دقیق داشته‌اند و آنهایکه میخواهند درباره خودشان از طریق آن مشاهدات چیزی بیاموزند.

یک مدرسه معماری باید در محوطه‌ای وسیع که اطراف آنرا مغازه‌های متنوع گرفته باشد، ساخته شود.

و در این محوطه مکانی باشد که معمار، در آن چیز هائی بسازد و آنها را خراب کند و باید محوطه‌ای کاملا خصوصی باشد نه اینکه فضائی باز برای سایر شاگردان دانشگاه و نیز در آن اطاقی برای مشورت بوجود آید که محلی برای انتقاد های درست و معقولانه باشد.

تنظیم وقت بسیار مهم است. نظم ساختمان، ترتیب اساس کار، ترتیب فضا و ترتیب اشیاء باید در زمان طرح در نظر گرفته شود. طرح، در موقعیکه شما واقعا کوشش میکنید که آنچه را که در مغز شما موجود است بوجود آورید. یک نوع، جنک است. ابتدا شما اجزاء و لوازم را بوجود آورید و سپس آنها را کامل کنید. در درست کردن شهر، معماری آب نیز

وجود دارد من نمیتوانم بفهمم که چرا محلی که بیابان است نباید ساختمان های باشکوه برجهای آب داشته باشد، مرکزی که آب از آن گرفته میشود. این برجها میتوانند ایستگاه پلیس، یا مرکز آتشی نشانی، یا مرکز انتظامات باشد زیرا آن مراکز احتیاج به ساختمان ندارند کار آنها جنبه خدمت دارد، که در چنین مکانی، نیز میشود انجام داد ترتیب آب باید قسمتی از معماری آب باشد. و نیز ترتیب باد و نور. نظم روشنائی شما میگوید، سابات (Palch) سقفی که جلوی ساختمانها و در ورودی خانه ها قرار دارد) متعلق به خورشید است ولی محل داخلی این قسمت متعلق به پسر است این سقف کاری غیر از دادن سایه نمیکند. اینها اساس ترتیباتی است که شهر را بوجود میآورد. و باضافه اصل ساختمان وجود بشر و نیز احساسی که نسبت به محل دارد، چیزی را که شما برای توصیف وجود خودتان مایلید اتفاق بیافتد تا وجود خود را بهتر نشان دهید.

بدون در نظر گرفتن اثرات بیابانها که قسمت وسیعی از مساحت ایران را اشغال کرده اند نمیتوان معماری این کشور را مورد بحث قرار داد. بیابان آب و هوای خاص دارد. خوشی با آن آشنا نبوده اند. بیابان قسمتی که اکثریت مردم ژاپن هرگز در طول زندگی خوشی با آن آشنا نبوده اند. بیابان قسمتی غیر مسکون و فاقد حیات از طبیعت پهناور میباشد. اگر نوعی از زندگی در چنین محیطی، زندگی در آب و هوای خشک نامیده میشود، منظور از خشکی فقط میزان درجه حرارت و رطوبت هوا که با وسائل مکانیکی قابل سنجش باشد، نیست، بلکه کیفیت زندگی انسان در چنین شرایطی مورد نظر است. در زندگی در شرایط آب هوایی خشک، انسان میبایست در جستجوی آب بوده، و به منظور مقابله و ستیز با وحشت و مرگی که از درون طبیعت او را تهدید میکند باید اتحاد داشته باشد، تمامی کوشش های فرهنگی که انسان را از طبیعت منحصر میسازد، نمایشگر ستیز او علیه طبیعت است. در چنین وضعی از زندگی، نه طبیعت مغلوب انسان و نه انسان مغلوب طبیعت است، بلکه پیوسته هر دوی آنها رو در روی هم قرار دارند. در سرزمین های خشک و لم یزرع، غیر از چیزهایی که طبیعت پدید آورده، هر چه را که انسان بخواهد بوجود آورد بسیار گران و با ارزش خواهد شد. دکور راسیونهای رنگارنگ بناهای ایرانی، نمونه های قشنگ قالی های ایران، خطوط برجسته گنبد های مساجد، تمامی اینها زیبائی هائی است ساختهی دست بشر که او را در طبیعت برتر مینماید و من مطمئنم که اینها حاصل تاثیر سرزمینهای خشک و بری است.

در برابر آب و هوای بسیار خشک و بری ایران، آب و هوای مرطوبی ژاپن قرار دارد، و موضوعی است که اکنون میخواهم آنرا مورد بررسی قرار دهم. ژاپن در آسیای شرقی واقع شده و دریا تمام جوانب آنرا احاطه کرده است.

در فصل تابستان، وزش بادهای موسمی آب و هوای مرطوب اقیانوسهای نواحی استوایی را با خود به سواحل ژاپن آورده و موجب پیدایش آب و هوای گرم و مرطوبی شدید میشود. در این جا این نکته را می-خواهم یادآور بشوم. که رطوبت هوا در ژاپن بیش از آن اندازه ایست که بتوان آنرا با رطوبت سنج مورد اندازه گیری قرارداد، و همانطوریکه آب و هوای خشک و بری باعث پیدایش نوع مخصوص و ویژه ای از زندگی میشود، آب و هوای مرطوب هم زندگی مخصوصی ایجاد مینماید. مردم ژاپن بخوبی میدانند که رطوبت از حرارت

بلیق تکنولوژی مدرن با معماری سنتی

یوشی نوبوآشی هارا از ژاپن :

دو کشور ایران و ژاپن دارای تواریخ ممتد معیاری هستند و معماری سنتی هنوز هم در هر دو کشور به چشم میخورد. آنچه که من اینجا میخواهم درباره آن صحبت کنم، تنها معماری قدیمی نیست، و بهر چه که مربوط به معماری قدیمی است نمیتوانیم کلمه «سنتی» را اطلاق کنیم. سنت چیزی است، که ضمن اینکه بر قدمت مبتنی میباشد، امکانات پیشرفتهای آتی و پدیده های نوین را نیز در برآورد. من معتقدم که معماران امروزی نمیبایست از ابقاء و توسعه معماری سنتی غافل باشند. سنت نه تنها نیروئی برای خلاقیت ندارد. معماران تنها به اتکاء سن سرشار معماری باستانی نخواهند توانست کارهای بزرگی انجام دهند. با وجود این غالباً سنت چیزی خلاقه و آفریننده بوده است.

عقیده دارم معماران و حکومت ایران عمیقاً این مساله را درک کرده اند، و به همین جهت این کنگره بین المللی را تشکیل داده اند.

اکنون مایلم که معماری سنتی متفاوت را که یکی مبتنی بر آب و هوای خشک و بری و دیگری مبتنی بر آب و هوای رطوب است، مورد بررسی قرار دهم، با مقایسه ایران کنونی که دارای بیابان های خشک و لم یزرع است، و ژاپن که کشوری دارای آب و هوای مرطوبی و درختان سرسبز میباشد. ابتدا، مایل به تاکید این نکته هستم که طی قرون متمادی، در معماری ایران از پنجره های کوچک استفاده میشد، در صورتی که در ژاپن، در بناهایی که با چوب و تیر ساخته میشدند از پنجره های بزرگ استفاده میکردند.

این نخستین دیدار من از ایران میباشد، و با اینکه در ژاپن با کسانی که در معماری ایران تخصص داشتند گفتگو کردم و تا حد امکان در این باره مطالعه نمودم، مع الوصف از این بابت نگرانم که مبدا بعضی از نظریات من در مورد معماری ایران نادرست باشد. بسیار ممنون خواهم بود اگر همکاران ایرانی من که در آن جا هستند، لطفاً اشتباهات مرا تصحیح نمایند.

در ژوئیه ۱۹۱۸ در توکیو متولد شده و ۵۲ سال دارد.

تحصیلات :

در سپتامبر ۱۹۴۲ از دانشکده تکنولوژی دانشگاه توکیو لیسانس معماری را گرفت. در ژوئیه ۱۹۵۲ وارد دانشگاه هاروارد شده و فوق لیسانس خود را در ژوئن ۱۹۵۲ گرفت. در ژانویه ۱۹۶۲ موفق باخذ دکترا از دانشگاه توکیو شد.

در آوریل ۱۹۶۴ بعنوان پروفیسور معماری از دانشکده هنرهای زیبای توکیو شناخته شد.

مشاغل :

در سپتامبر ۱۹۴۲ در نیروی دریایی بعنوان مسئول مهندسی استخدام شد.

در اوت ۱۹۵۳ با استخدام در شرکت مارسل برودر در نیویورک درآمد.

در اکتبر ۱۹۵۴ بنام خود و شرکاء یک شرکت معماری تاسیس نمود.

و در حال حاضر رئیس شرکت یوشی نوبوآشی هارا و شرکاء میباشد.

طاقت فرساتر است، و جلوگیری از آن به مراتب مشکلتر از گرما میباشد باوجود این، رطوبت انسان را به مبارزه علیه طبیعت وا نمیدارد، زیرا که این رطوبت بیش از اندازه حامل نعمت های طبیعی برای مردم میباشد. آب و هوای مرطوب آب اقیانوس ها را به خشکی منتقل ساخته و این امکان را به زمین میدهد که پوشیده از پوش گیاهی باشد و سرشار از حیات و زندگی گردد. درین جا طبیعت مظهر حیات و سرزندگی است، و نه مرگ و نیستی. انسان دیگر به مبارزه علیه عوامل طبیعی بر نمیخیزد، بلکه آن را گرمی میشارد. بعضی اوقات آب و هوای مرطوب آمیخته با گرما، بارانهای سیل آسا، سیلاب، طوفان بهمهرا میآورد، و فقدان آن باعث خشکالی میشود. نیروی حاصله از رطوبت هوا آن چنان شدید و عظیم است که انسان قدرت پایداری در برابر آن را ندارد. ولی اگر در برابر این نیرو بردباری ننماید سرانجام طبیعت سخاوتمند نظر لطف خود را به سوی او معطوف میدارد. آرامش بعد از طوفان برای هر فرد ژاپنی دل انگیز و لذت بخش است. از این رو است که آنان به جای اینکه مبارزه علیه طبیعت بر خیزند، به آن عشق میورزند، و در زندگی روزمره به حد و فور از آنچه که طبیعت در اختیارشان نهاده برخوردار گشته و با آن زندگی میکنند. طرح های متنوع و آنچه بین انسان و طبیعت ایجاد هم آهنگی میکند مورد علاقه مردم ژاپن است.

تا اینجا من فرق میان فرهنگ مردم سرزمینی خشک و بری و فرهنگ مردم سرزمینی مرطوب را توضیح دادم. اکنون اجازه میخواهی که نسبت هر دو فرهنگ را با معماری سنتی مورد بحث قرار دهم. معماری ایران در طول تاریخ با توجه به بیابانهائی که قسمت وسیعی از خاک این کشور را اشغال نموده، پیشرفت کرده است. این موضوع طبیعی است زیرا که به علت گرما و وجود آب و هوای خشک مصالح ساختمانی از قبیل خاک، شن، آجر، و سنگ به آسانی در دسترس قرار گرفته، و از اینرو معماری ایران توسعه یافته است. من غالباً خانه هائی را می بینم که کف آنها پائین تر از سطح زمین قرار دارد و میدانم که این نوع خانه سازی به منظور جلوگیری از حرارت هواست ولی چنین طرحهائی برای مردمی که در سرزمینی رطوبی و بارانی همچون ژاپن زندگی میکنند، غیر قابل تصور میباشد مردم ایران تجربه و پیشرفتهائی زیادی در ساختن طاقها و گنبدها دارند، و این تکنیک به میزان وسیعی در بنای گنبد های مساجد قدیمی و طاقهائی که سقف آب انبارها را میپوشانند بکار رفته است. از

زمانهای قدیم تا به حال در ژاپن به منظور ممانعت از نفوذ رطوبت هوا، منازل را مرتفعتر از سطح زمین میسازند و این موضوع پیوسته به عنوان یکی از عوامل عمده خانه سازی در ژاپن مورد توجه بوده است. موادی مانند خشت و گل که آب را به خود جذب میکنند در ژاپن مصالح مناسبی نبوده و بناهائی که از این مصالح ساخته میشوند بندرت در ژاپن توسعه پیدا کرده اند در عوض ساختمان خانه های چوبی که با استفاده از چوب ساخته میشوند از زمانهای قدیم پیشرفت داشته است.

همانطور که همه میدانند، برای ایجاد پنجره ها و درها و حتی امروز، برای کار گذاشتن پنجره هائی که در بالای آستانه ها قرار دارند، در ساختمانهائی که با مصالح بنائی ساخته شده اند، تدابیر ویژه و مخصوصی لازم است در ساختمانهائی که با مصالح بنائی ساخته میشوند، چگونگی ایجاد پنجره ها امری است قطعی، حال آنکه در ساختمانهائی چوبی غیر از بدنه چوبها و تیرهائی که در بنا بکار رفته بقیه تماماً منفذ و پنجره میباشد، و مهم اینست که چگونه باید فضای خالی میان آنها را پر کرد. برای ایجاد منفذ در دیوارها دوراه وجود دارد یکی برداشتن و جدا کردن چیزی از دیوار و دیگر افزودن چیزی به فضای خالی. در معماری با مصالح ساختمانی، کسی که اقدام به ساختن بنائی مینماید، حتی اگر بدون نقشه و بالای قبلی کار کند میتواند فقط با رعایت قانون ثقل ساختمان، در هر جا که دلش خواست ایجاد پنجره و منفذ نموده و همانطوریکه مصالح را روی هم میچیند، آزادانه بلندی دیوارها را معین سازد. از طرفی دیگر، در معماری با چوب، باید طبق نقشه عمل شود، و اندازه چوبها مبیاید مساوی بوده و یا طبق مدل مشخص و معینی باشد و ارتفاع چوبها بایستی قبلاً حساب شده باشد، تا تیرها بتوانند بطور افقی روی آنها قرار گیرند بهمین جهت معماری با چوب فاقد فوایدی است که معماری با مصالح در بردارد لکن متد و مدل ساختمانی این نوع بناها به توسعه استعمال فولاد در بناهای جدید کمک کرده است.

در ساختمان طاقها و گنبد ها باچیدن آجرها و سنگ ها در کنار هم اشکال منحنی محدب به وجود آمده است. گنبد های زیبا در معماری ایران بناهائی هستند که دارای سطوح محدب میباشد. در عوض سطح مقعر که در ژاپن ناوادارومی Nawadarumi نامیده میشود بمقدار بسیار زیاد، در معماری ژاپن بکار رفته است. حتی در تعداد معدودی از بناهای ژاپن که با مصالح معماری ساخته شده اند مانند دیواره های بعضی از دژهای قدیمی. این حالت مقعر که

لفظی ژاپنی به بنا میبخشد دیده میشود، گنبد در معماری ایران و سقفهای (ایر مویاسو کوری) در معماری ژاپن نمونه های بسیار خوبی از تحدب و تعقر (کوز و کاو) است که در معماری هر دو کشور اعمال گشته است. لبه پشپ باهما در معماری ژاپن اندکی به طرف بالا انحناء دارد، زیرا که استفاده از لبه های مستقیم در پشت بامهائی قدیمی ژاپن اندکی نامطلوب میباشد. نجاران ژاپن با خم کردن تخته های باریک و قابل انعطاف، ناوادارومی را پدید آوردند. سقف «استخرشای ملی» در توکیو که دارای منحنی های مقعر می باشد یکی از شاهکارهای پر وفور کنزوتاناک است که تلفیقی مزین از طرحهای معماری سنتی ژاپن میباشد من در طرح بنای باشگاه المپیک گمازاوا، در توکیو از چهاربهر پوسته شلجمی شکل بسیار بزرگ استفاده کردم، و بنظر میآید که این بنا نیز دارای سنت معماری ژاپن باشد. سقف خارجی این بنا نیز دارای منحنی های مقعر است.

موضوعی که معماریان باید جدا دربارہ آن فکر کنیم و متأسفانه حقیقتی است تلخ که هر دو کشور ایران و ژاپن با آن مواجه هستند، مساله زلزله میباشد. در سال ۱۹۲۱ زمین لرزه بزرگ کاتو منطقه توکیو را در هم کوبید، و تقریباً به اکثر بنا ها خسارت وارد شد، و بیش از ۳۰۰۰۰۰۰ خانه که در اثر زلزله بکلی ویران شده بودند، طعمه حریق گردیدند. عجیب اینکه مخصوصاً ساختمانهائی آجری که با استفاده از تکنیک غربی ساخته شده بودند خسارات بیشتری دیدند. از این تاریخ ساختن بنا های ضد زلزله تعمیم پیدا کرد و ساختن ساختمانهائی که در برابر زلزله استقامت داشته باشد به مرحله اجراء درآمد. ساختمانهائی که با مصالح معماری ساخته میشوند درست است که از نظر تحمل ثقل بنا مقاوم میباشد لیکن در برابر فشار های افقی مانند زلزله پایدار نیستند. اکنون من فکر میکنم، ما که در کشور هائی زندگی میکنیم که بارها زلزله دیده اند، مبیایست دست از استفاده از مصالح معمولی در معماری بکشیم.

اکنون مایلم بطور خلاصه به تکنیک های جدید ساختمانی که در نمایشگاه ۷۰ اوزاکا دیده شد اشاره ای بکنم. بنا های هوائی که در نمایشگاه برپا شده بود با هر بنای دیگری در گذشته کاملاً متفاوت است. در غرفه آمریکا برای نگهداری سقف از هوا به عنوان یک عامل کمپرس کننده استفاده شده بود. ساختمان این غرفه با غرفه هائی که توسط اوتو فرای برای نمایشگاه ۶۷ ساخته شده بود، متفاوت است.

اگر ما بخواهیم دست از ساختمانهائی که با مصالح معمولی ساخته میشوند برداریم،

و بخواهیم که از سطح محدب در معماری سنتی ایران استفاده کنیم ، میباید نوعی جدید از ساختمان را گسترش بدهیم . آنگاه چه خواهد شد ؟ من برای پاسخ به این سوال حائز و واجد شرایط نیستم ، من مایلم اجمالا درباره‌ی مصالح جدیدی که ما آنها را قابل استفاده ساخته و امیدوارم که در ساختمان های جدید مورد مصرف قرار گیرند ، مختصر گفتگویی نمایم .

سیستم ساختمان هائیکه برای اولین بار در نمایشگاه ۷۰ اوزاکا به معرض نمایش گذاشته شد ، بهترین نوع سیستمهای ساختمانی بودند ، که میتوانند در برابر انواع فشار های مانند زلزله خارجی مقاومت داشته باشند .

در این نوع بنا ها از مواد و مصالح ویژه و مخصوص مانند پلاستیک و پولی مر استفاده شده بود . من فکر میکنم که سیستم های ساختمانی که در بالا بدانها اشاره شد در آینده در واحد های خانه سازی نیز مورد استفاده قرار گیرد . بنظور حفظ طرحهای سنتی در ایران ، کشوری که دارای آب و هوای خشک و بری است و به منظور حفاظت مردم در مقابل بلایای طبیعی مانند زلزله ، بایستی نوع جدیدی از ساختمان ، ابداع و تعمیم داده شود و در آن از مواردی که بوسیله شیمی اتمی تولید گشته ، استفاده گردد .

موضوع : کاربرد تکنولوژی نوین در معماری سنتی .

گزارش : پروفیسور لودویگو کواریونی ، معمار شهر سارم .

عنوان : به سوی شیوه ایرانی معماری جهانی .

۱ - من شرکت در کنفرانس « کاربرد تکنولوژی نوین در معماری ایران » را به خاطر علاقه عمیقی که به این کشور دارم ، قبول کرده ام . بحث من بحث علمی یک استاد دانشگاه نیست . من میخواهم به عنوان معمار مبارزی که دنیا را می بیند و به نحوی عمیق و فعال نسبت به تمایل شهر ها و ساکنان آنها حساس است ، بحث و گفتگو کنم . همچنین به عنوان یک انسان درباره آثار گذشته : اسلوب و بنا ، تعادل و هم آهنگی ، زیبایی مسکن محقر ، شکوه انبیه تاریخی و مهارت ساختمانی میاندیشم . میدانم که این مسائل چه از لحاظ جزئی و چه از لحاظ کلی کاملاً ب مردم شناسی ساختمانی ، جمعیت ، و در نتیجه به جغرافیای اقلیمی محل ، رنگ و محیط مناظر ، عادات اعتقادات ، طرز زندگی و فکر و جهان بینی مربوط است . در همه فرهنگ ها ضرب المثلی رواج دارد که به نحوی به هر فرد آدمی توصیه میکند که در کار دیگران مداخله نکند . من میخواهم برعکس ، ضرب المثل متضادی را به یاد آورم . این ضرب المثل میگوید که : « هیچکس در کشور خود پیغمبر نیست » مقصود اینست که قضاوت درباره مسائلی که انسان بدانها از لحاظ زمان و مکان نزدیک است ، بسیاری مشکل میباشد . در واقع برایم امکان ندارد درباره موقعیت معماری ایتالیا صحبت کنم ، بی آنکه مرتکب خطا های فاحش شوم . اما شاید بتوانم درباره اینکه معماری ایران میتواند و باید با گذشته افتخار آمیزش رابطه پیدا کند نظریات ساده ای ابراز دارم . البته من در این اظهار نظر معماری ادوار هخامنشی و ساسانی را ندیده میگیرم ، گرچه آنها که در تهران بانگ و موزه بنا کرده اند ، تنها اصول معماری هخامنشی و ساسانی را در نظر داشته اند . البته مقصود رابطه واقعی یا گذشته است و نه تفسیر غلط درباره گذشته که بسیار در دنیا شایع است . این تفسیر غلط ارمغان صنعت جهانگردی است . صنعت جهان گردی -

شاید حتی از راه تحلیل حقیقی بازار جهان - گردی - رغبت های مشکوک جهانگردی خارجی را که تعداد آنها روز بروز زیادتر میشود منعکس میکند این جهانگردان خارجی روز بروز کمتر به زیبایی های واقعی علاقه نشان میدهند و برعکس به نظر میآید که بیشتر تحت تاثیر زرق و برق ظاهری ابنیه و آثار غیر اصیل قرار میگیرند .

۲ - بعد از جنگ جهانی دوم رشد فنی و اقتصادی برای همیشه فواصل فیزیکی و مادی و خلاء های بین فرهنگ ها را از بین برده است . در نتیجه ما می توانیم از راه کتب ، تصاویر ، رادیو ، تلویزیون و مسافرت های اقتصادی با فرهنگهای مختلف تماس بگیریم . اما با وجود این وقتی به مسافرت های یونانیان و اعراب ، مارکوپولو و دیگر اروپائینی که از سال ۱۰۵۰ تا کنون به شرق سفر کرده اند ، فکر میکنیم ، متوجه میشویم که ، علی رغم مسافرتها دسته جمعی و مبادلات متعدد فرهنگی ، نتیجه کم است و روز بروز کمتر میشود . آری نتیجه ای که باختر به دست آورده است ، کم است . باختری که دارد در روح فرهنگ شرقی نفوذ نمیکند و اشکال مجسمه سازی و نقاشی و بنای شهری را - چه از لحاظ اسلوب معماری کلی شهر و چه از لحاظ سبکهای معماری جداگانه آن مورد مطالعه و بررسی قرار میدهند .

اما آنچه بیشتر مایه تشویش خاطر ما اروپائی ها میشود ، اثر معکوس است : اثری که علم و معرفت باختر روی مردم خاور به عنوان مشتری ، مدیر و معمار داشته است . کاربرد تکنولوژی نوین در معماری امریکایی و یا اروپائی به شدت معماران شرقی را تحت تاثیر قرار داده است این معماران یعنی معماران شرقی که تحت تاثیر معماری باختر قرار دارند ، تصور میکنند که تکنولوژی قادر است به ما این یا آن اسلوب معماری ، شهر سازی و بالاخره طرز زندگی را اعطا کند . مثل اینست که از راه فرایند روانی عسادی - که میتوان آنرا چه در ایران و چه در ایتالیا و یا هر کشور جهان سوم دید ، گرایش به معکوس کردن فرایند بوجود میآید . بر طبق این فرایند معکوس بیان معماری از شرایط فرهنگی تمدن محل سرچشمه میگیرد و نه بالعکس . وقتی مدل و نمونه ای از یک فرهنگ انتخاب کردیم ، از روی آن مدلها و اشکال معماری دیگری بوجود میآوریم ، بدین امید که با بوجود آوردن این اشکال ، انتقال خود بخود از « فرهنگ » محل (فرهنگ به معنی وسیع و حتی اقتصادی آن) به فرهنگی که به عنوان مدل انتخاب شده است ، صورت گیرد .

مسئله این روش یکی از فرایندهای متعدد تقلید در معماری است . اما این روش -

نمی تواند راه را برای آفرینش معماری هموار کند . زیرا راه صحیح آفرینش ، آفرینش از صفر و مبتنی بر داده های واقعی ، علمی و فنی ، که عناصر « جنسی » عناصر فرهنگی « شکل » هستند ، مشکلاتی دارد که با این روش قابل حل نیست . میدانیم که اهمیت عناصر فرهنگی شکل بسیار زیاد . لیکن روش مذکور به دلیل تکنیک دگرگون کردن روشها و ساده سازی جزئیات کار شیوه ای سحرآمیز بحساب میآید . هر قدر شرایط اقتصادی طبقه حاکمه کشوری که تقلید میکند ، به کشور مدل نزدیکتر باشد ، به همان اندازه گذشته تاریخی او از لحاظ فیزیکی از کشور مدل دورتر ، و این فرایند طبیعی تر و سریع تر و از لحاظ کمی مهمتر است .

۳ - علاقه به معماری خارجی طبیعتا منجر به بی علافگی به معماری سنتی خودی میشود . این امر به خصوص در مورد ایتالیا ، ایران و همه ملل حوضه مدیترانه و خاور نزدیک صادق است . در این کشورها مدت سه قرن است که دیگر معماری اصیل جود ندارد ، زیرا در این سه قرن ملل مذکور دچار عقب ماندگی و اقتصادی بوده اند و این بی علاقه گی به معماری گذشته باعث میشود که آثار و ابنیه و شهرها مورد توجه و بررسی و حمایت قرار نگیرند . واضح است که حفاظت محیط و ابنیه و شهرهای تاریخی فقط در سایه توجه عمومی ، احیاء برنامه های شهر سازی ، که بتواند اشکال زندگی جدید را با مسائل مربوط به منظره و یادگارها و موازین هنری تطبیق دهد ، میسر و ممکن است . اگر علاقه ای هم - مثلا در ایتالیا به حفظ منظره طبیعی و ابنیه و آثار تاریخی وجود دارد ، این علاقه فقط مانع آفرینش اشکال جدید میشود ، بی آنکه کوچکترین اقدامی برای دفاع فعال محل تاریخی به عمل آید .

توجه انتزاعی و مجرد به معماری و شهر سازی گذشته و در رابطه نگذاشتن آن با معماری و شهر سازی امروز و فردا فقط و فقط بدرد توریسم فرهنگی که قبلا بدان اشاره کردیم میخورد و مورد علاقه ما نیست . محققینی که مساعی خود را صرف طبقه بندی کشف ، مقایسه و استنتاج میکنند ، هدفشان اینست که اثر جالب خود را به همکارانشان دهند و نه بیشتر . اثر آنها فاقد هر گونه رابطه فعال با معماری زنده و عاری از هر گونه شکل « انتقادی عملی » است .

و بهیچ وجه نمیتوانند در عمل روی اثرشان تکیه کرد . معماری به نوبه خود میکوشند تا اطلاعات و آثار تاریخی را در سطح دانشگاهی اجبارا نازل قرار دهند . آنها توجه و علاقه خود را به کشوری که در آن زندگی و کار میکنند ، بسط نمی دهند . به عبارت دیگر به هیچ وجه به کشور خود

و به تکامل و تحول اشکال معماری توجه نمی کنند و « چون » و « چرا » ی تاریخی اشکالی را که بعنوان « مدل » انتخاب میکنند ، مورد تحقیق قرار نمیدهند . مثلا آنها علاقه معماری شمال اروپا را به جدارهای شیشه ای معلول زیبایی شناسی و تکنیک شیشه سازی میدانند نه معلول شرایط اقلیمی و اوضاع اقتصادی ، یعنی امساک روماتیک خورشید ممالک شمال اروپا و امکان اقتصادی مردم این ممالک برای حفاظت مصنوعی از سرما . تمایل انطباق با فرهنگ غربی باعث میشود که مهندسان شرقی در شهرهای کوچکی که ترافیک آن سبک است ، خیابانهای پنجاه متری احداث کنند . اینها کوچه های تنگ و مارپیچ شهرهای باختری را فراموش میکنند این کوچه های تنگ و شلوغ پناهگاهی در مقابل نور شدید خورشید است .

بازارها و دکانی را که در دو طرف خیابانها و کوچه های اصلی قرار دارند خراب میکنند بی آنکه فکر کنند که این بازارها و دکانی معرف تجارت قرن گذشته یعنی قرن درشکه و « گت و گذار » است . نیز کسانی که این بازارها را خراب میکنند هیچ توجه نمی کنند که اخیرا شهر سازان امریکایی می کوشند در شهرهای جدید امریکا ، مراکز خرید ، سوپرمارکت و بعبارت دیگر سوق ها و بازارهای متمرکز احداث نمایند . بعلاوه آنها کمترین توجهی به واقعیت شهر « پیاده » نمی کنند . شهری که در آن گاز از فراغت ، تفریح از فرهنگ ، تجارت از منهد ، و سیاست از عشق جدا نیست . در اروپای قرون وسطی مراکز مختلف دور میادین قرار داشت . امروز نیز همین وضع را میتوان در برخی از شهرهای اروپا و نیز در یزد ، نائین ، کاشان و اصفهان مشاهده کرد .

بعقیده من شهرهای قدیمی را نه فقط از لحاظ اقتصادی و اجتماعی بلکه از نقطه نظر ترکیب و اسلوب معماری نیز باید مورد مطالعه قرار داد . به نظر من مطالعه جنبه های اقتصادی و اجتماعی این شهرها (این امر چه در مورد ایران و چه در مورد ایتالیا ، فرانسه و انگلستان صادق است) نه فقط به ارزیابی برخی ابعاد که آنها را از کشورهای مدل جدا میسازد ، کمک میکند بلکه ضمنا این امکان را بوجود میآورد که : ابعادی که آنها را به طور مثبت از ممالک مدل دور نماید مورد ارزیابی قرار گیرد .

من بازگمان میکنم که لازم باشد بینم « شکل » سازمان و مناطق مسکونی شهر چطور ساخته و پرداخته شده و در مراکز هسته های که بریکدیگر ارتباط دارند ، جمع گرده آید . این هسته ها در هسته های بزرگتری بافت شهر (ترتیب ورده بندی

بندی منازل، کوچه‌ها، ابنیه و آثار زندگی جمعی را بوجود می‌آورند. باید تحقیق کنیم که این شکل چطور با طرز زیست ساکنان شهر مربوط می‌شود و چطور یکی بردیگری منطبق می‌گردد. مسائل واقعی و تمایلات تکاملی استوار، در خارج از ذهن ما و مدل‌هایی که بوسیله آنها می‌خواهیم انسانها و شهرها را متحد کنیم، کدامند؟ ما باید جهت صحیح این تکامل را معین کنیم، بی‌آنکه به غلط بعد از این میل داشتن اتومبیل و تلوویزیون را نشانه قابلیت اقتباس سیستم ذهنی ایالات متحده آمریکا تلقی نماییم.

به ویژه، من گمان می‌کنم که لازم و ضروری باشد بینیم چطور فکر معماری شهری در اشکال ساختمانی آن منعکس می‌شود زیرا همیشه ممکن است معماران و شهر - سازان با وجود داشتن تصور متفاوتی از زندگی و نیز بی‌آنکه تصور عینی از شهر داشته باشند، به نحوی « همانند » با گذشته و نه عینا چون گذشته شبیه است ولی بهیچ وجه من‌الوجه « کپی و رونوشت » آنها نیست.

استفاده از هندسه در همه اقوام و ملل و همه اسلوبهای معماری مشترک است، اگر بخواهیم اشکال هندسی، مناسب و بوضوح قابل شناخت باشند، با تعداد قلیلی از این اشکال را در معماری به کار بریم. اما هر ملتی روش مخصوصی در استعمال هندسه و انتخاب شکل معین: مربع، مدور و مثلث در معماری داشته است هر ملت وقومی نظر و احساس مخصوص درباره تناسب داشته است. هر ملت وقومی توانسته است از شرایط زندگی و حتی شرایط زندگی توأم با فقر و محرومیت اصول زیبایی برای محیطی که باید در آن زندگی کند، بیرون بکشد.

استفاده از نظریات جدید در طرح نوین برنامه اصلاح و تنظیم شهرهای باستانی و قدیمی همیشه ممکن خواهد بود. نباید تحت تاثیر شکوه و جلال دروغین ساختمان‌های نو قرار گرفت و عظمت واقعی ابنیه و آثار قدیمی و کهن را تغییر داد. این امر یعنی تحت تاثیر شکوه و جلال دروغین قرار نگرفتن و جلال بناهای باستانی را تغییر ندادن همیشه امکان پذیر است.

بدبختانه این مساله به همه کشورها و حتی کشورهای توسعه یافته مربوط است، زیرا نتایج این « اختتامی کردن » متوالی که متفکرین پیشرو انگلستان و فرانسه و آمریکا بر ضد آنها یا خاسته‌اند، در واقع برای شهر سازی منووم بوده است.

این مسائل شهر سازی اکنون از دست معماران به دست اقتصاد دانان و جامعه‌شناسان افتاده است. البته این امر سود « تحلیل یا آنالیز » است، اما در ضمن به زبان

« تالیف یا ستر » ارزشهای مختلف - مثلا ارزشهای (اجتماعی، اقتصادی، سیاسی) و همچنین ارزشهای (اجتماعی، اقتصادی فرهنگی) ، یعنی معماری است. این ارزشها همیشه کارهای شهر سازی را مشخص کرده‌اند. برنامه ریزی نوین از لحاظ تحلیل های اماري استنتاجات، طرح، پیش بینی و مدل بسیار غنی است. اما همه چیز را به صورت اعداد و و ارقام و اصطلاحات بیان میکنند. این ارقام و اصطلاحات فقط مربوط است به بخشی از دنیای شهری، یعنی بخش اقتصادی که مبتنی است بر یک جهان بینی سیاسی در اینجا ایدا به این موضوع توجه نمی‌شود که این بخش اقتصادی میتواند تکیه گاه تصور رسمی دیگری از شهر باشد، تصویری که مسلما به همان جهان بینی سیاسی متکی است که بخش اقتصادی بدان تکیه دارد.

به علاوه مدلی که معمولا اقتباس میکنند، فقط برای شهرهای بزرگ معتبر است و مسلما با شهر های کوچکی که از عمران و توسعه متوسطی برخوردارند، چه در ایران و چه در ایالات متحده آمریکا، جور در نمی‌آید.

بنابراین برای اینکه بتوانیم برای هر یک از شهرهای قدیمی برنامه مستقل و « مشخصی » تنظیم نماییم، باید این شهرها را یک به یک مورد بررسی و مطالعه قرار دهیم. اما از مجموع تحقیقات نیز میتوان نتایج کلی بیرون کشید. از این نتایج کلی، اطلاعات کلی و عمومی که برای همه کشورها در سراسر جهان قابل استفاده است، استخراج میشود. باز این اطلاعات و داده های عمومی به همه معماران سراسر جهان نظریات تازه و کاملی خصوصی روش شناسی برنامه تنظیم و تنسيق و ترتیب شهری میدهد.

۵ - همچنین، از یرکت مطالعه شهر باستانی و بافتها و ابنیه و آثار کوچک و بزرگ آن میتوان نظریات معماری محل را اصلاح کرد. اگر معماران بدین امر توجه میکردند بی‌شک از مجلات معماری امریکائی، انگلیسی و سویی روبرمی گردانند و متوجه چیزی میشوند که میتوان آنرا « اصلاح » ایرانی اسلوب خاص معماری جهان نامید، اصلاح ایرانی معماری جهان را میتوان بعنوان « راه ایرانی » معماری جهانی ویا با فروتنی بعنوان کمک ایران به معماری جهان تفسیر کرد. نیز میتوان آرایشهادی در خصوص اصلاح معماری به نفع ملتی دانست، که میخواهد آنرا مورد توجه قرار دهد.

معدذک، این ملاحظات مجددا خطر تقلید را به وجود می‌آورد: تقلید « شیوه ایرانی » به وسیله دیگر ملل ویا تقلید معماری باستانی ایران و به وسیله معماران ایرانی. برعکس کاشی کاری قسمتی از

نما یا تالار بنایی که باللهام از سبک آلمانی ساخته شده است، نه فقط معرف شیوه ایرانی معماری جهانی نیست بلکه نمونه صحیح معماری نوین نیز به شمار نمی‌آید در این مورد میتوان بنای مرکز طرح همکاری دانشگاه بغداد را مثال زد. این بنا به صورت نمیکره‌ای است که در روی زمین قرار گرفته است. اگر این بنا را با توجه به محیط و تمایل بین‌المللی که با آن طرح بنای مذکور تهیه شده است، در نظر بگیریم، می‌بینیم که اثری پوچ است.

باید ملاحظه کنیم که چگونه از شدت نور خورشید بهره برداری شده است، نور خورشید باید طوری روی سطح کروی کاهکلی بیفتد که سایه روشن‌ها، سایه‌های مستقیم و یا سایه های انعکاسی منبعث از نور مستقیم یا بازتابی به وجود آورده این ترکیب نه تنها اسکای لاین است بلکه اکسپریونی قابل انعطاف و رنگی است باید به بینیم چگونه از فضا استفاده شده است مثلا فضا را بسته و یا به طرف آسمان و فضاهای دیگر، از بالا، پهلو و پایین باز کرده‌اند. نباید مثل معماران جدید اروپای دیروز فضای ساخته شده را (که بطور کلی کاملا بسته است و گاهی شیشه های بزرگ یک دیوار را به دیوار دیگر و زمین را به سقف مربوط میکند) از فضای ساخته نشده کاملا جدا کرد.

لویی کان، به دقت طرز زندگی و طراحی ملل اسلامی را بررسی کرده است. این امر به او که یک نفر یهودی روسی - امریکایی است، اجازه داده است تا نقشه تالار شورای داکا را تهیه کند. در این طرح وضع جدارها به نحوی است که نور و هوا به طور غیر مستقیم از چهار گوشه به داخل تالار نفوذ میکند. این امر، صرف نظر از موفقیت و یا عدم موفقیت پروژه که خود مساله دیگر است، بسیار حائز اهمیت میباشد. یعنی از مساجد و ویلاهای ایرانی، حتی مساجد و ویلاهای تازه، (یکی از آنها را در کاشان دیدیم) از شاهکار های مهارت در پیوستگی فضاهای باز بسته، گشاده و پوشیده است. این ابنیه طوری ساخته شده‌اند که میتوان در آن در هر یک از ساعات روز همه فصول از خورشید و سرما و گرما و باد ایمن بود و یا در معرض باد، - سرما، و خورشید قرار گرفت. اینها شاهکار روابط متقابل کنشی و صوری بین تالار های پذیرائی فصول ملایم واطاقهای تابستانی زیر زمینی خنک و مرطوبی است که اشعه خورشید بدانها راه نمی‌یابد. هوا بکمک بادگیر به این زیر زمین می‌رسد. این بادگیر، هوا را در بالا روی بام گرفته ضمن مرطوب و خنک کردن آن به پایین منتقل میکند. نیز سردابه هایی که به سفره های قنوات منتهی میشوند،